

El setmanari de més difusió de Catalunya

Membre de l'U.C.I.P.

Difusió controlada per O.J.D.

Director: Joan E. Jarque i Jutglar
Impressió: Barcelonense de Publicacions, S.A.
Dipòsit legal: B-14387-1979

Catalunya Cristiana

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

"Cada viatge del Papa és un autèntic pelegrinatge al santuari vivent del Poble de Déu. El Papa viatja, sostingut, com Père, per la pregària de tota l'Església per anunciar l'Evangeli, per confirmar els seus germans en la fe, per consolar l'Església, per trobar-se amb l'home."

Joan Pau II

Any IV N.º 160

Setmana del 17 al 23 d'octubre del 1982

40 Ptes.

afinant

Infinit i indefinit

La televisió ens ha servit durant les darreres setmanes un programa de divulgació científica —«Cosmos»— realment interessant i d'una inqüestionable qualitat pedagògica i televisiva. No sé quina audiència haurà tingut, però m'imagino que ha estat gran i em consta que a més d'un se li han plantejat qüestions de "fe". És natural. Els problemes límits, provinguin de l'angle que es vulgui —vida i mort, dolor i mal, justícia o injustícia— provoquen la resposta religiosa.

Deixant de banda certes afirmacions de regust ateu o agnòstic —innecessàries— de l'al·ludit programa, tot ell estava amarant d'una visió positivista de la ciència i d'una concepció materialista de l'home. Veient-lo, no ens podem estar d'enyorar alguna pinzellada del millor "teihardisme": "una mica de ciència aparta de Déu, molta ciència ens hi acostarà", i sobretot la seva visió central i original: Si bé l'home és Cosmos també, per la seva "novetat absoluta" n'és la clau que l'explica i li dona el sentit ultra-còsmic o religiós. Entre l'infinit de grandesa (els cents de milions d'anys ens atabalen), i l'infinit de petitesa (no capim la mil·lionèsima de micra) hi ha l'infinit de "complexitat" que és, per exemple, el meu dolor i el meu amor. L'home que comença a abastar amb la seva ment "l'indefinit" és i serà sempre la porta oberta de bat a bat a l'Infinit.

Joan E. Jarque i Jutglar

sumari

7 MARE I MESTRA
El Papa beatificarà sor Angela de la Cruz a Sevilla

8 CATALUNYA
Monsenyor Camprodon: "L'abstencionisme és una trampa."

22 ESPANYA
El 95% dels alumnes d'EGB volen classes de religió.

24 MISCEL·LÀNIA
Guatemala: 5.000 morts en mig any

El 7 de novembre, a l'Avinguda Maria Cristina de Barcelona

El món del treball amb el Papa minaire

Barcelona, "Cap i Casal", terra de laboriositat proverbial —"los catalanes de las piedras sacan panes"— ha estat escollida personalment pel Papa per adreçar a tota Espanya i al món sencer un nou missatge evangèlic sobre el sentit humà i cristià del treball. Aquest gest del Papa ens honora i ens compromet. A l'avinguda de Maria Cristina, a les cinc de la tarda del ja proper diumenge 7 de novembre ens aplegarem al voltant del Papa Wojtyla, antic minaire, les dones i els

homes del treball, obrers manuals ben cert, però també pagesos, pescadors, empresaris, comerciants, administratius, treballadors intel·lectuals, escriptors, professionals, artistes, etc., ja que tots formem la gran constel·lació del món del treball, cadascú des del seu angle, que hauria d'estar exclusivament al servei de l'home i de la seva dignitat de fill de Déu.

L'artista
Albert Albiol
l'està acabant

Aquesta

és la Creu

d'estil romànic

que presidirà la

missa papal al Camp Nou

Realitzat pel Centre de Pastoral Litúrgica

Excel·lent dossier per a preparar la visita de Joan Pau II

Barcelona.— Per ajudar a la preparació de la visita del Papa, el Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona ha editat, en català, un dossier de 56 pàgines en el qual s'ofereixen diversos materials de tipus catequètic i celebratiu. Es titula "Preparem la visita de Joan Pau II", i ha estat redactat per Pere Tena i Josep Lligades. Inclou una àmplia catequesi sobre el sentit de la visita del Papa, el seu ministeri, el sentit de l'Església universal y de les esglésies locals, etc. I també material per a diverses celebracions (eucarístiques, penitencials, litúrgia de la Paraula, etc.). Pot adquirir-se a les llibreries especialitzades, o al CPL, c/. Rivadeneyra, 6, 7è, Barcelona-2. Tel. 302 22 35.

benvingut!

notícies

ARQUEBISBAT DE BARCELONA

PREPARACIÓ DE LA VISITA DEL PAPA
COORDINACIÓ

textos

MERCÈS, JOAN PAU, MERCÈS!

Benvolgut Sant Pare:

*Esperem la vostra visita el mes que ve. Havíeu de venir dijous, però heu decidit ajornar el viatge per evitar el clima pre-electoral que ja es comença a respirar.

Mercès per la vostra decisió. És un gest de respecte al poble. No heu volgut interferir-vos en la nostra vida en uns moments en què estem plantejant de nou el futur del país. Heu fet com els bons amics que visiten una família i la troben discutint un problema familiar i, delicadament, es retiren: "Ja tornaré un altre dia", diuen. La vida familiar dels altres els mereix respecte. Vós heu fet igual. Us ho agraïm.

Mercès per la vostra prudència. Coneixeu bé els homes. Per més que s'hagués dit i repetit que cap partit no pot menar les vostres paraules al propi molí, heu endevinat que això hauria estat difícil, per no dir impossible.

Fàcilment hauríeu aparegut entre algun dels bàndols. I justament els passos que l'Església ha donat els darrers anys l'han anada desmarcant del joc del partidisme polític. Cosa que ha estat positiva per a tots. Mercès.

Mercès perquè l'ajornament del viatge és, també, una lliçó de fidelitat a la missió de sembrador. Vós no viatgeu perquè la gent us contempli. Les anades i vingudes d'ací d'allà tenen un caràcter missioner.

Tem'iem que a la vostra paraula no li passés com a la llavor de l'Evangelí que va caure entre cards. La llavor era bona, la terra tenia saó, però els cards van xuclar-li les arrels i la van ofegar.

El bombardeig de proclames polítics que ens caurà a sobre aquests dies haurien desviat l'atenció als vostres ensenyaments i els hauríem oblidat tot seguit.

I no es tracta pas d'això. Desitgem veure-us a casa, però sobretot per escoltar-vos i fer cas del que ens volgueu dir. Esperem sentir-vos per què ens orienteu en la fidelitat a Jesucrist, ens tragueu la por de seguir-lo i sapiguem ser llevat de caritat. I, com que vós també voleu que sigui així, heu preferit ajornar la sembrada, perquè ens trobi amb els ànims més temperats i el cor més obert, i, així, la llavor que hi sembrareu doni molt fruit: trenta, seixanta i tant de bo cent.

Pel respecte que ens heu mostrat, per la vostra prudència, per la fidelitat al vostre ministeri de sembrador de la Paraula, en nom propi i dels diocesans de Girona, mercès, Joan Pau, MERCÈS Ara, encara més que abans, desitgem la vostra visita.

El bisbe de Girona

NOTA D'ORGANITZACIÓ N.º 1

INVITACIONS PELS ACTES DE MONTSERRAT I PER LA MISSA DEL CAMP NOU

1.— Tant a Montserrat com al Camp Nou s'hi accedirà per INVITACIÓ a fi d'afavorir una millor participació a les celebracions litúrgiques i per assegurar a les persones que vinguin de lluny i a la gent gran el poder tenir un accés segur als actes esmentats.

Tant a Montserrat com al Camp Nou hi haurà tanmateix espais de lliure accés SENSE INVITACIÓ, però naturalment de capacitat limitada.

2.— Tothom qui desitgi tenir una INVITACIÓ, tant per a Montserrat com pel Camp Nou, ha de sol·licitar-la a la seva parròquia, església, associació o moviment catòlic.

3.— Tots els bisbats de Catalunya, a excepció de Barcelona, ja tenen establertes llurs normes per a la distribució d'invitacions. Els rectors, encarregats d'esglésies i dirigents de moviments o associacions de l'arxidiòcesi de Barcelona rebran les instruccions oportunes els pròxims dies.

4.— Per tots aquells que pensin assistir als actes esmentats SENSE INVITACIÓ es donaran oportunament les normes indicant la manera d'accedir-hi.

Barcelona, 7 d'octubre del 1982

CARTA ALS PREVERES I DIAQUES DIOCESANS I RELIGIOSOS

Benvolgut en el Senyor:

La propera estada del Papa a Catalunya, el diumenge 7 de novembre, tindrà dos moments particularment adients per a la participació dels preveres i dels diaques: la celebració eucarística del matí, a Montserrat, i la de la tarda, a Barcelona. Seran dos moments en els quals es manifestarà el lloc peculiar que correspon als ministres ordenats a l'interior de l'Església, i, com a realització de la mateixa, en l'assemblea eucarística.

Alguns preveres seran convidats directament a concelebrar amb el Papa i amb els bisbes. Tots els altres preve-

res i diaques són invitats a participar en la distribució de l'Eucaristia.

Li prego que vulgui comunicar a la Secretaria permanent de la visita del Papa, c/. Bisbe Irurita, 5, Barcelona 2, la seva participació, tant si és a Montserrat com a Barcelona, abans del dia 17 d'aquest mes. Oportunament rebrà les instruccions precises per a la seva participació i per al bon desenrotllament de les celebracions.

Affm. en Crist,

Joan E. Jarque i Jutglar
Coordinador

CANTAIRES PER A LA MISSA DOMINICAL AMB EL PAPA AL CAMP NOU

Es comunica a tots aquells que vulguin participar en el grup de cantaires que actuaren com a petit cor en els cants de la missa dominical amb el Papa, el diumenge 7 de novembre, al Camp Nou, que està oberta la inscripció a les oficines de la Secretaria permanent de la visita del Papa, C/. Bisbe Irurita, 5.

Les condicions per a prestar aquest servei són:

1.— Pertànyer a una entitat coral, o a un grup coral d'una església o parròquia.

2.— Ser presentat per la corresponent entitat o església.

3.— Omplir la butlleta adjunta, i presentar-la a les esmentades oficines, acompanyada de 3 fotografies carnet, i fotocòpia (anvers i revers) del Document nacional d'identitat.

S'admetran inscripcions fins al 25 d'octubre.

Tots els que siguin acceptats per a participar en aquest grup, seran convocats a dos assaigs, després dels quals se'ls donarà l'entrada corresponent.

BUTLLETA

Mn./P. ....
Desitja participar a la celebració eucarística de:
Montserrat
Barcelona
Adreça: (Indicar adreça completa, amb nom de Parròquia o Casa religiosa). ....
..... Telèfon .....
Document Nacional d'Identitat .....

En/Na .....
Carrer ..... N.º .....
Població ..... N.º de Telèfon .....
Entitat Coral .....

Desitja formar part del petit cor de la Missa Papal al Camp Nou i és comproment a assistir als assaigs.

Data i Signatura

editorial

La visita del Papa
i les eleccions

Tot just si hem sortit de l'esglai que ens causà l'anunci de l'avançament de les eleccions i la possibilitat, si no s'hi posava remei, que coincidissin de ple la campanya electoral i la visita del Sant Pare. Gràcies a Déu el problema es va resoldre favorablement ajornant el viatge papal, i si les nostres informacions són certes fou el mateix Sant Pare qui prengué la decisió abans que els bisbes espanyols li proposessin.

El mal més gros s'ha evitat amb seny, però no ens podem estar de senyalar un mal, no tant greu com aquell però que no deixa de tenir una importància no gens menyspreable. Ens referim al fet que la preparació de la visita del Sant Pare i l'enrenou —benvingut i inevitable— de la campanya electoral s'interfereixen tanmateix. Podem constatar amb satisfacció que la interferència no comporta, per ara, cap mena d'instrumentalització política del fet pastoral i religiós que es prepara. Però no podem passar per alt que existeix una certa "distracció de l'opinió pública" en els dos sentits; dit d'una manera planera i esquemàtica hi ha cristians que darrera la visita del Papa sembla que s'oblidin que hi ha una campanya electoral en marxa i que tenen el deure de preocupar-se'n, i hi ha ciutadans als quals no arriba, o hi arriba molt tenuament, la necessària preparació per aquest magne esdeveniment religiós que serà la visita del cap visible de l'Església al nostre país.

No ens planyem pas. Ho constatem i ho advertim. Fins i tot ens alegrem que els cartells anunciant la visita del Papa no es vegin barrejats amb els dels líders polítics que reclamen el vot dels ciutadans. És millor així; però també ens hauria agradat poder omplir les nostres ciutats i pobles amb el cartell del Papa que ve a visitar-nos.

Fóra ben lamentable que en els propers escriturins apareguessin massa vots nuls perquè ciutadans "distrets" haguessin votat de bona fe a Karol Wojtyła pel Congrés o pel Senat (perdoneu-nos la facècia!).

Tot amb tot, si assolim que els nostres cristians no es "distreguin" i votin bé i a consciència —i ho hem d'assolir, d'aquesta interferència inevitable en pot sortir quelcom de molt positiu. L'èxit d'afluència als actes presidits pel Sant Pare en el seu viatge ja imminent —èxit del qual no dubtem ni un moment— no es podrà atribuir pas a una propaganda abassegadora prèvia. Quedarà ben clar que sols es deurà al carisme d'evangelitzador de les masses que caracteritza aquest Papa que l'Esperit de Déu ha donat a l'Església dels nostres temps i a la força convocadora de l'Evangelí de Jesucrist que troba sempre un ressò pregon en el cor de l'home assedegat d'infinít.

col·laboració

Les cartes de Pere

Si en els Evangelis Pere ens parlava per mitjà de Marc, en les Cartes (vegi's 1 Pe 5, 12) ens parla "per mitjà de Silvà": aquell mateix deixeble que en els Actes s'anomena Siles i que, juntament amb Pau, signa les cartes als Tessalonicencs. Silvà vestirà les cartes de Pere d'unes certes gales paulines però, tot i així, aquelles cartes són documents importantíssims per a conèixer l'activitat i la persona del primer Apòstol.

En primer lloc, ens confirmen que també Pere va sentir la cura per totes les esglésies, fent-hi de pastor itinerant.

Pròpiament, els desplaçaments de Pere venien de molt abans. Quan Samaria, després de la mort d'Esteve, va rebre la Paraula de Déu, Pere i Joan van arribar-s'hi per confirmar la feina dels primers evangelistes. Poc després, segons ens conten els Fets dels Apòstols, Pere "anava per tot arreu" on hi havia cristians: va fer miracles a Lidda (Lod) i a Jope (Jafa) i, animat per una visió, va anar a Cesarea (capital romana de la judea), on va convertir el centurió Corneli.

En la mateixa línia, la Carta de Pau als Gàlates ens presenta Pere a Antioquia, segons sembla, per una estada llarga. La Primera als Corintis ens parla d'un grup de Pere (uns que diuen: "Jo sóc de Pere"), però no diu que Pere hi anés: Pau va plantar, Apol·ló va regar; Pere no sabem què hi va fer, però tanmateix Pere és "nostre": "Tot és vostre: sigui Pau, sigui Apol·ló, sigui Pere".

La carta Primera de Pere completa el quadre: escriu, com a conegudes, a una colla de comunitats de les regions on Pau havia treballat (Galàcia, Capadòcia, Asia), ampliant encara (al Pont i la Bitínia) els límits del què Pau podia haver considerat els seus territoris. Qualsevol feina apostòlica en qualsevol racó del món és digna del "Príncep" dels Apòstols: la comunió de tots amb Pere s'estableix perquè, amb un mateix pensament i uns mateixos sentiments, tots fan la mateixa feina.

Les cartes de Pere foren escrites des d'aquella Babilònia apocalíptica, que profanament s'anomena Roma. Allà col·laboren amb Pere dos dels qui havien estat companys de Pau: Silvà, que havia acompanyat Pau en tots els viatges, i Marc, el nebot de Bernabé que, en un cert moment els havia deixat plantats, però anys més tard va prestar a Pau un ajut insostituïble. Tots dos són citats a la Primera de Pere.

El què les cartes no ens diuen és si Pere i Pau es van trobar, o van conviure, a la Ciutat Eterna. Però, tant el traspàs de companys com la coincidència de dates (Pere i Pau moren als primers embats de la persecució de Neró) ens ho fan deduir amb certesa.

Més enllà de l'anècdota, les cartes ens fan veure la confrontació de Pere amb el pensament paulí: d'una manera pràctica, en el decurs de totes dues cartes; d'una manera explícita, al final de la segona: "El nostre germà Pau us ha escrit amb la saviesa que li ha estat donada. Cert que en les seves cartes hi ha coses difícils d'entendre, que els indoctes i malintencionats tergiversen..."

Aquestes frases són un bon resum de la sorpresa i l'admiració amb què Pere devia comprovar com Pau expressava allò que ell mateix havia experimentat amb paraules que a ell, Pere no se li haurien acudit mai. (Així, quan Pau li deia: "Nosaltres vam comprendre que per les obres de la Llei l'home no és justificat...", Pere devia respondre: "Sí, prou que ho sé que, amb les nostres forces, no som

capaços de fer dos passos ben fets en seguiment de Crist").

El cas és que Pere, assumint el nou estil que prové de Pau, fa que, en el culte i en el pensament cristià, l'Epístola pugui col·locar-se al costat de l'Evangelí, així com, en el culte sinagoga, els Profetes s'havien col·locat al costat de la Llei.

La Primera de Pere pot entendre's com una instrucció als (espiritualment) "nens", que s'acaben de batejar; la Segona, ens col·loca en mig del combat apocalíptic, viscut en forma de persecució. Els aspectes que més lliguen amb la petita sèrie d'articles (1), que avui acabem, són els que fan referència a l'Església.

En la segona s'hi esbossa una teologia de la funció apostòlica: els apòstols no són propagadors de mites sofisticats, sinó testimonis d'uns fets, perfectament circumscrits en l'espai i en el temps, il·luminats profèticament per totes les Escriptures anteriors. Enmig de la multitud de doctrines i interpretacions, que la creativitat de l'època feia brollar, caldrà sempre recordar-se d'allò que abans van dir els profetes i ara ens han transmès els Apòstols, de part del nostre Senyor i Salvador.

La Primera ens dona una petita síntesi eclesiològica que, com a formulació, hauria fet enveja al mateix Pau. Ve a dir que en l'Església hi ha la Paraula i l'acció, però cap de les dues com a obra humana, sinó com a obra de la gràcia: "el qui té un ministeri és administrador de la multiforme gràcia de Déu: el de la Paraula, com a Paraula de Déu; el de servei, amb la força que ve de Déu".

Finalment, l'exhortació als pastors: Pere es fa un d'ells ("Jo, prevere com ells") i els assimila totalment a Crist ("Pastor i episkopos —guardià— de les nostres ànimes"). Com prevenint tots els clericalismes, els diu com s'ha de pasturar el ramat de Déu: "no forçant ningú, sinó voluntàriament, com ho fa Déu; no amb afany de lucre, sinó amb entrega; no com a amos de l'heretat, sinó com a models del ramat".

Així Pere ens dona a entendre que la seva experiència i la seva missió no acaben amb ell, sinó que han de continuar fins a la fi dels temps.

Jordi Sánchez Bosch

(1) Trobeu els anteriors als nùms. 153, 157, 158 i 159 de "Catalunya Cristiana".

AL SENYOR

LLUÍS M.ª VILASECA

Em trobo davant d'un professional en filologia i en religió, el Sr. Lluís M.ª Vilaseca, car sap distingir entre el jo i el hom, i és deixeble del P. Joaquim Tàpies S.J., mentre que un servent es autodidacta en totes dues matèries.

Pel que fa referència a la filologia, el verb estimar, segons el Fabra és "el determinar en tant el preu o valor d'una persona o cosa" i a la realitat quotidiana trobem qui estima amb amor, qui ho fa per egoisme, qui per l'interès personal que té la persona estimada, i també qui ho fa pel profit que en pot treure d'ella. D'aquí l'especificar "l'estimar amb amor", que vol dir, per mi, donació total i si calgues de la pròpia vida, com el Crist ho va fer per nosaltres. Ell sí que és una veritable demostració de l'estima amb amor!

Passem al segon punt, el de les imatges i la Bíblia:

Déu per Moisès prohibeix fer cap imatge seva o de res del cel o de la terra per adorar-la (L'Èxode 20...) i si més ende-

vant ordena el fer una imatge d'una serp per guarir les picadures mortals als desagraïts israelites, així com la construcció de dos querubins per exornar l'Arca, pregunto: On és l'ordre de Déu per construir imatges seves i dels seus sants? Car d'una serp i de dos querubins —autoritzats— no pot procrear-se tanta imatgeria com emplena les nostres iglésies. El mateix Salomó, savi entre els savis, es limità solament a reproduir querubins i palmeres per exornar el temple de Jerusalem.

No en sóc contrari a les imatges sempre que es prenguin com unes representacions artístiques del que representen, però no una finalitat d'adoració. Moltes vegades la gent cau en la segona definició, especialment en tractar-se d'imatges localitzades en indrets concrets: Montserrat, El Pilar, etc... El Crist de Balaguer, el Crist de Lepant, etc... En aquests satsuaris es veu gent que passa de llarg de la Capella del Santíssim per adorar la imatge.

Repeteixo, la motivació d'aquestes cartes va ésser el viatge de Sant Pare a Montserrat; car uns intentaven impedir-la

excusant-se en el mal gust i poc art de les imatges representades en aquella Capella del Sagrari de la Basílica de Montserrat, primera visita que faria el Sant Pare en entrar allí.

Per això atacava la imatgeria religiosa per treure-li la importància que li volien donar, fins l'extrem de prohibir el Sant Pare el visitar Montserrat per no agradar-los aquelles imatges.

Carmel Biarnès

ABANS DE LES ELECCIONS

Pensant... pensant... potser seria bo llançar des d'ara a l'opinió política ABANS DE LES ELECCIONS la idea de les pobres classes passives de certa alta categoria social i d'elevada edat que viuen en l'estretor de una quasi menyspreable pensió.

Seria força convenient no prometre com gairebé s'estila sempre entre electors sobre l'inqüestionable augment si no fer més bé, en canvi, un minuciosos sondeig del que representa per a elles.

Per exemple, volem dir, no de concedir un petit percentatge d'augment per aquestes susdites classes passives que

han ocupat alts càrrecs honorífics, i que compten encara en la condició social elevada de llur estament a l'edat de 75, 80, 85 anys, etc. considerada, de fet, com inútils per tot per a subsistir, sinó de sospesar el que els és indispensable per a ésser degudament atesos en llurs necessitats de ultra velle-sa.

Així, doncs, resulta de fet que molts d'ells perceben una ínfima pensió comparada amb la que reben aquells que els han substituït en llur funció (potser encara de menys relleu i que algun d'ells que ja és de baixa per qualsevol motiu ingressa una quantitat superior als primers, havent aquests de suportar el preu elevadíssim d'operaris i d'aquells que els han de cuidar, afeixugats endemés amb el cost elevat de vida que per a tothom regeix, a part també de les cargues fiscals sobre les necessitats domèstiques.

No seria doncs de justícia equiparar uns i altres al mateix ingrés (a fi d'afavorir, per altra banda, la qüestió tant manipulada de l'atur) d'acceptar aquesta finalitat d'ingrés per aquesta pobre classe de gent que no és pot valer i que necessiten ajudants mèdics, infermeres, vet-

lladores, interines domèstiques, etc. etc.?

Ja és hora d'arranjar les coses simultàniament, encara que sigui en part, i correspon fer-ho com és natural a tants i tants partits polítics que esmerçaran quantitats fabuloses per a obtenir uns llocs en el Congrés, en el Senat o en qualsevol Parlament.

Eulàlia Roura

CATALÀ A SANTIAGO DE COMPOSTELA

M'agradaria manifestar per mitjà del nostre setmanari el meu agraïment al senyor arquebisbe de Santiago de Compostela, monsenyor Angel Suquía, perquè el diumenge dia 22 d'agost, en la solemne celebració eucarística de les 12 del migdia, va tenir la gentilesa d'adreçar unes paraules de salutació en català a tots aquells que hi havíem anat en pelegrinatge amb la parròquia de Sant Jaume de Barcelona i als altres catalans que es trobaven en aquella magnífica catedral. Moltes gràcies, monsenyor! Al mateix temps vull fer constar que l'homilia que va pronunciar constituïa un model de predicació digne d'ésser imitat.

petits anuncis

BORSA DE TREBALL OFERIMENTS

VENEDOR per a formar, relacions públiques o auxiliar comptable. INEM-116.116

AUXILIAR administrativa. INEM-31.282

ADMINISTRATIU expert amb alemany i francès. Contracte mercantil.

ASSESSOR d'indústries tèxtils. Contracte mercantil.

PINTOR-decorador a domicili, ordenança o cambrer. Contracte mercantil.

CONSULTOR-analista d'empreses amb gran experiència. Contracte mercantil.

SECRETÀRIA, administrativa. INEM-17.490.109.

SECRETÀRIA per a indústria química. INEM-17.490.195

GERENT o executiu d'alt nivell. Contracte mercantil.

ADJUNT a gerència amb molta experiència. Contracte mercantil.

VENEDOR de nivell o cap de vendes béns industrials. INEM-18.808.007

AJUSTADOR i fresador amb experiència. INEM-29.161.

SOTS-DIRECTORA o responsable d'un departament, encarregada d'una botiga, relacions públiques, assistenta social. INEM-0/4.119.321.

GERENT s'ofereix, amb gran experiència en organització d'empreses. INEM-112.528.

SECRETÀRIA de direcció i caixa.

AUXILIAR administrativa en pràctiques matins. INEM-31.705.

ADJUNT a direcció general, cap depart. de personal i formació o director de fundació. Contracte mercantil.

MUNTADOR D'OFFSET amb molta experiència. Tel. 352 88 94

APARELLADOR. Contracte mercantil.

MUNTADOR de gravat al buit. INEM 19.648.219.

ADJUNT a Direcció, comptable o cap de magatzem. INEM 40.006.

DIRECTOR de fàbrica de productes químics. Contracte Mercantil.

AUXILIAR administratiu. INEM 43.462.

VENEDOR coneixedor de tallers metal·lúrgics. Contracte Mercantil.

PINTOR -decorador - estucador. Contracte Mercantil.

AUXILIAR administrativa. INEM 24.172.

DEPENDENTA - administrativa. INEM 43.463.

AJUDANT d'enquadernació. Contracte Mercantil.

CAP de vendes o cap de magatzem. INEM 18.533.853.

DIRECTOR comercial sector auxiliar Construcció i Béns d'Equip. INEM 15.730.426.

Gerents interessats en algun candidat truquen a l'Associació Cristiana de Dirigents. Tels. 319 77 21 - 318 79 77.

MASOVERIA 50 Ha. 8 km. de Girona. Tel. 47 00 16. Referències.

DR. ROUX, magnífic pis construït amb règim comunitat propietaris, per estrenar, tot exterior, 5 habitacions, 2 banys, un servei, 2 places parking, habitació mals endreços, video-tel·lèfon, fil musical, etc. Pts. 13.000.000. Tels. 352 15 61 i 229 46 13.

VIA AUGUSTA (Passeig Bonanova) per estrenar, 150 m2., 5 habitacions, 3 banys, menjador-living, calefacció, tot exterior, 2 places parking i habitació mals endreços. 9.500.000 ptes. Tels. 352 15 61 i 229 46 13

DAVANT platja Badalona, pis per a llogar. Tel. 389 07 24, matins.

ES NECESSITA dona per a servir rectoria Mirasol. Tf. 674 40 58.

CLASSES de Cuina. M.ª Gloria Muntañola. Començaran les classes de cuina el dilluns dia 18 d'octubre del 1982 a les 5 de la tarda. Lloc: Rambla de Catalunya, 83 Barcelona. Tel. 215 25 07 i 215 25 22. Organitzen: Antigues Alumnes de les Esclaves del Sagrat Cor.

LLOGO PIS propi. Vivenda. Despatx. 6 habitacions, menjador espaiós, galeria coberta. A Gran Via de les Corts Catalanes. Bé de preu. En bon estat i acabat de pintar. Tels. 204 57 38 i 254 07 54 tardes.

VENDES

Apartado de Correos 35

VENDA DE XALETS I APARTAMENTS en els millors indrets de L'Escala (Costa Brava). Preus interessants. FINQUES GUANTER (A.P.I.) Avinguda Ave Maria, 7. Tel. (972) 77 02 72

PETITS ANUNCIS

Si voleu anunciar, ompliu la BUTLETA D'INSERCIÓ a base d'una lletra per quadrat, deixant un espai en blanc entre cada paraula, i envieu-ho, junt amb un taló nominatiu de l'import total del vostre anunci a CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244, 2 on Barcelona-7

NÒM _____
 ADREÇA _____
 POBLACIÓ _____ Tel. _____

PREU LÍNIA	50 ptes.
100 ptes.	
150 ptes.	
200 ptes.	
250 ptes.	
300 ptes.	
350 ptes.	

Si voleu que el vostre anunci sigui publicat durant alguns dies, especifiqueu el mes i remarqueu amb una creu els dies elegits. Calculeu l'import que haureu d'abonar, multiplicant el preu de l'anunci pel nombre de dies. MES dies Adjunteu un taló o gir postal a nom de CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244, 2on. Barcelona-7, amb 48 hores d'antelació.

CATALUNYA

Primera intervenció en català a l'Audiència

Rafael Nadal Company, ex senador socialista per la circumscripció de Tarragona, féu la primera intervenció en català davant una Audiència Provincial després de la guerra civil. L'advocat Rafael Nadal féu l'informe de la defensa en un judici íntegrament en llengua catalana davant l'Audiència Provincial de Tarragona. La seva intervenció en català durà de 35 a 40 minuts. Començà la seva intervenció amb aquesta fórmula: "Amb l'aquiescència de sa senyoria...", i manifestà que la defensa de la Constitució i de l'Estatut començava per la defensa de la llengua.

Guitart: "El sistema de subvencions a l'escola privada ha de desaparèixer"

Per al conseller d'Ensenyament de la Generalitat, Joan Guitart, la Llei de Finançament de l'Ensenyament "és urgentíssima i s'arrossega des de fa massa temps". El conseller ha declarat també que "el sistema de subvencions per al sector privat ha de desaparèixer. És un pegat que no arriba a totes les escoles que ho necessiten, ni és completa ja que hi ha subvencions parcials".

Segons el Sr. Guitart la "subvenció ha de desaparèixer perquè la llei de finançament ha d'establir les característiques de la gratuïtat total, com diu la Constitució. Aquestes característiques són les que permetran, a més, que els pares escullin l'escola segons les seves conviccions".

"El problema de molts pares —afegí el conseller— és que cada mes han de pagar l'ensenyament dels seus fills. La gratuïtat total fou ja denunciada en la Llei General d'Educació del 1970 que l'establí per al 1980."

Pla d'estalvi energètic al Vallès

Per iniciativa de la Caixa d'Estalvis de Sabadell, el Centre d'Estudis d'Energia i Ambient (CEEASA) ha presentat una sèrie d'estudis monogràfics sobre estalvi d'energia, que, per la seva fàcil aplicació, resultaran de gran utilitat a moltes empreses del Vallès.

La població de Barcelona, cada vegada més vella

L'actual i progressiu envelliment de la població barcelonina és un tema que preocupa a l'Ajuntament, segons revela un estudi realitzat per l'Àrea de Serveis Socials. S'assenyala que pot ésser alarmant en el futur l'envelliment de la població. Així, l'estudi indica que els problemes econòmics derivats d'aquest envelliment augmentaran progressivament si continuen els índex de baixa natalitat i paral·lelament, de descens de mortalitat.

Cal remarcar que l'any 1900 les persones de més de 65 anys a Barcelona representaven un 3,83 per cent del total de la població, mentre que al 1980 aquest percentatge era del 13,47 per cent.

Cimera d'arqueòlegs a Serinyà

La flor i nata dels arqueòlegs europeus i pràcticament de tot el món es reuniran a les coves prehistòriques de Serinyà a finals d'aquest mes d'octubre. Així ho anuncià el ponent de Cultura de la Diputació de Girona en una recent roda de Premsa.

La visita coincidirà amb la celebració d'una setmana d'estudis sobre arqueologia que tindrà lloc per aquelles dates en una ciutat del sud de França. A la mateixa hi assistirà el cèlebre arqueòleg professor Henri Lumley, i uns setanta especialistes més en la matèria.

Un cap àrab compra un terreny per 600 milions

Un cap àrab, la identitat del qual no ha estat revelada, ha comprat 51 hectàrees de terreny a "Les Rubines" (Roses) per un valor de 600 milions de pessetes.

Sembla que aquests terrenys seran convertits en una zona residencial, amb la construcció d'un gran hotel amb més de 500 habitacions per tal d'ubicar personalitats de tot el món.

L'esmentat cap àrab, acompanyat de varis membres del seu sèquit, recorregué en cotxe i helicòpter gran part de la zona de la Costa Brava, decidint-se finalment per l'adquisició d'aquests terrenys.

ESPANYA

Una quarta part de la flota mercant podria suspendre pagaments aquest any

Una quarta part de la flota espanyola de càrrega seca (que dona treball a 15.000 persones) suspendrà pagaments abans d'acabar l'any si l'Administració no ho remeia. La patronal del sector demana, per això, un refinançament dels venciments dels crèdits de la banca oficial, ja que la marina mercant travessa una crisi mundial com molt poques vegades ha conegut.

Que els partits defineixin la seva política alimentària

L'Associació de Consumidors i Usuaris d'Espanya (ACUDE) ha enviat una enquesta als partits polítics en ocasió de les properes eleccions generals, perquè es defineixin, per escrit, en matèria de consum i contèstiu a una sèrie de preguntes relacionades amb la salut, la seguretat, els preus o la vivenda.

Altres qüestions incloses en el temari de les preguntes són l'accés a la justícia, abusos de contractes, possibles mides fiscals o para fiscals, crèdits que estarien disposats a lliurar al consumidor organitzat, etc.

La justícia necessita 50.000 milions de pessetes més

El president del Consell General del Poder Judicial i del Tribunal Suprem, Federico Carlos Sainz de Robles, manifestà, en el curs de la presentació del llibre blanc de la justícia espanyola o memòria anual del Consell General del Poder Judicial, que la justícia espanyola necessita que els pressupostos siguin augmentats d'entrada en uns cinquanta mil milions de pessetes per tal de començar a funcionar òptimament.

Explicà que aquesta quantitat ha de ser destinada a mantenir les retribucions dels funcionaris i augmentar els mitjans materials, però que això no repercutirà en una millora de la justícia espanyola si no va acompanyat d'una racionalització dels processos. Aquesta racionalització, en opinió de Sainz de Robles, hauria de comportar un aprofitament més òptim dels recursos humans amb què compta la justícia i una agilitat de lleis.

MON

Kohl impulsa la unificació europea

El nou canceller alemany, Helmut Kohl, va fer una crida als pobles i governs d'Europa perquè superin els seus egoïsmes nacionals i donin un nou impuls a la unificació europea, com ho van fer Konrad Adenauer i els altres "pares fundadors" de la CEE, que com ell pertanyien a la democràcia cristiana.

Kohl va arribar aquí en visita privada per a participar en una reunió del comitè executiu del Partit Popular Europeu, que agrupa els partits DC dels països del Mercat Comú. Actualment la DC està en el poder en Bèlgica, Holanda, Luxemburg, Itàlia i Alemanya. El seu retorn al Govern de Bonn ha canviat el plànol polític europeu, inclinant la balança més al centre dreta.

Un de cada cinc europeus mor a causa del càncer

El càncer és la causa d'una de cada cinc morts a Europa central: els homes són molt més sensibles que les dones a l'enfermetat del segle XX, ja que amb un 21,5 per cent de casos mortals, superen en 2,3 punts les dones que assoleixen sols un 19,2 per cent.

Un estudi fet públic recentment per l'Institut Alemany d'Estudis contra el càncer (DKF) senyala que el pulmó en els homes amb un 29,5 per 100 i el de pit en les dones amb un 15,6 per 100, són els tipus de càncer de més elevada mortalitat.

Per països l'índex més alt de mortalitat correspon a Holanda, amb un 26 per cent, seguit de Suïssa amb un 25,2 i França amb el 23,3. Els menys afectats són els polonesos, on l'índex de mortalitat baixa fins al 17,7 per 100.

Artistes catalans a les Nacions Unides

Ginebra.— Obras gràfiques de Miró, Picasso, Saura i Tàpies, entre altres artistes, quedaren exposades al palau de les Nacions Unides junt a poemes de Neruda, Paz i María Zambrano, entre d'altres escriptors.

"Poesart 82", mostra de textos il·lustrats en edicions originals, ha estat inaugurada sota l'organització del Club del Llibre en Espanyol de les Nacions Unides.

Una part de l'exposició està especialment dedicada a María Zambrano.

aquest país

Els nostres missioners

Mentre a Catalunya felicitem els nuvis llençant-los-hi arròs pel damunt quan somrients, feliços i optimistes davant la nova aventura que acaben de començar deixen enrera el sacerdot i surten al carrer, a d'altres llocs d'aquests dissortat planeta resen el Parnostre així: "El nostre arròs de cada dia...". Succeeix que aquesta part de la pregària ateny en molts llocs al significat estricte, no ha passat al regne de la metàfora. A l'Àsia pregunten per l'arròs de cada dia com ho feien els nostres rebesavis de l'Edat Mitjana amb el pa, és a dir, demanaven a Déu la seva intersecció a fi de tenir accés a quelcom que ningú assegurava que fos de consum diari.

Semblantment, a aquests països, moltes persones no han sentit parlar de Déu per boca no ja de teòlegs il·lustres, més o menys progressistes, sinó que ni tan sols, per boca d'un vicari de poble com dels d'abans de la guerra, és a dir potser una mica limitat; potser per sobre de tot, mol bona fe. A la fam material se li uneix, doncs, sovint l'espiritual i el resultat és la perpetuació de la ignorància més total i absoluta envers quins són els camins fiables que porten a la salvació de l'home.

Davant d'aquesta situació són molts els qui creuen que no hi ha res a fer. O més ben dit, que des de la situació de cadascú al bell si de la societat occidental res, o pràcticament res, es pot fer; i, en el cas que la seva ajuda fos possible,

no seria —penseu— més valuosa que un granet de sorra del bell mig del desert saharià. Ara bé, a Catalunya també es dona una altra mena de gent. Són homes i dones que, sense renegar dels seus orígens —llur catalanitat no els abandona mai— aconseguixen un veritable abast universal. És més. No es podrien sentir missioners —ja m'ha sortit la paraula— si abans no haguessin fet un compromís d'amor i de lleialtat amb el seu poble, que és Catalunya.

Els homes i les dones que se'n van a missió practiquen, consegüentment, un universalisme gens teòric sinó enormement pràctic. Treballen per la condició humana allí on aquesta condició es troba més amenaçada de confondre's amb la condició animal, amb l'esclavitud que comporta tant la misèria material com la misèria del desconeixement de la pròpia condició humana.

El Domund no pretén altra cosa que un dia a l'any, almenys un dia cada dotze mesos, ens recordem d'aquests homes i de la feina que porten a terme en benefici exclusiu d'uns altres homes germans nostres. I que, tot i recordar-nos-en els aportem allò que puguem a fi d'ajudar-los en les seves tasques que tenen com a objectiu el millorament de la condició humana.

Antoni Plaja i Mateu

Vaticà dia a dia

Beatificació de Salvatore Lilli, missioner i màrtir

"Fora de Jesucrist
no crec en cap més persona"

Diumenge, dia 3 d'octubre, Joan Pau II beatificava, junt amb la venerable Joana Jugan, fundadora de les Germanetes dels Pobres, al franciscà italià, Salvatore Lilli, missioner a Armènia, i a set dels seus parroquians, martiritzats el novembre del 1895 per soldats turcs.

Aquesta beatificació del pare Salvatore Lilli, va tenir un caràcter marcadament ecumènic en assistir a l'Eucaristia alguns bisbes armenis catòlics i el patriarca armeni ortodox de Jerusalem, monsenyor Yeghishhe Derderian.

Oferim una síntesi de la vida i martiri d'aquest gran missioner del Mitjà Orient.

L'any 1870, als 17 anys, demana ésser rebut en el convent de sant Francesc a Ripa. Vesteix l'hàbit franciscà el 24 de juliol d'aquell any. L'any 1872, les lleis nacionals de supressió de les Ordes Religioses, fan que Salvatore renunciï a l'hàbit i deixi el convent. Fuig d'Itàlia i demana entrar al servei dels Llocs Sants a Palestina.

2.- A Terra Santa

Continua els estudis pel sacerdocí, primer a Betlem, després a Jerusalem, on el 6 d'abril del 1878 és ordenat sacerdot. L'any 1880, els superiors l'envien a les missions de l'Armènia Menor per ajudar els cristians armenis. A Marasc, el pare Salvatore aprèn ràpidament la llengua turca i es lliura a l'apostolat, distingint-se pel coratge en les decisions i la rapidesa que el feien agradable a tothom.

El 1894, el pare Salvatore és enviat a Mujuk-Deresi en qualitat de superior de l'asil missioner d'aquell poble llunyà, a set hores de cavall de Marasc. Allí

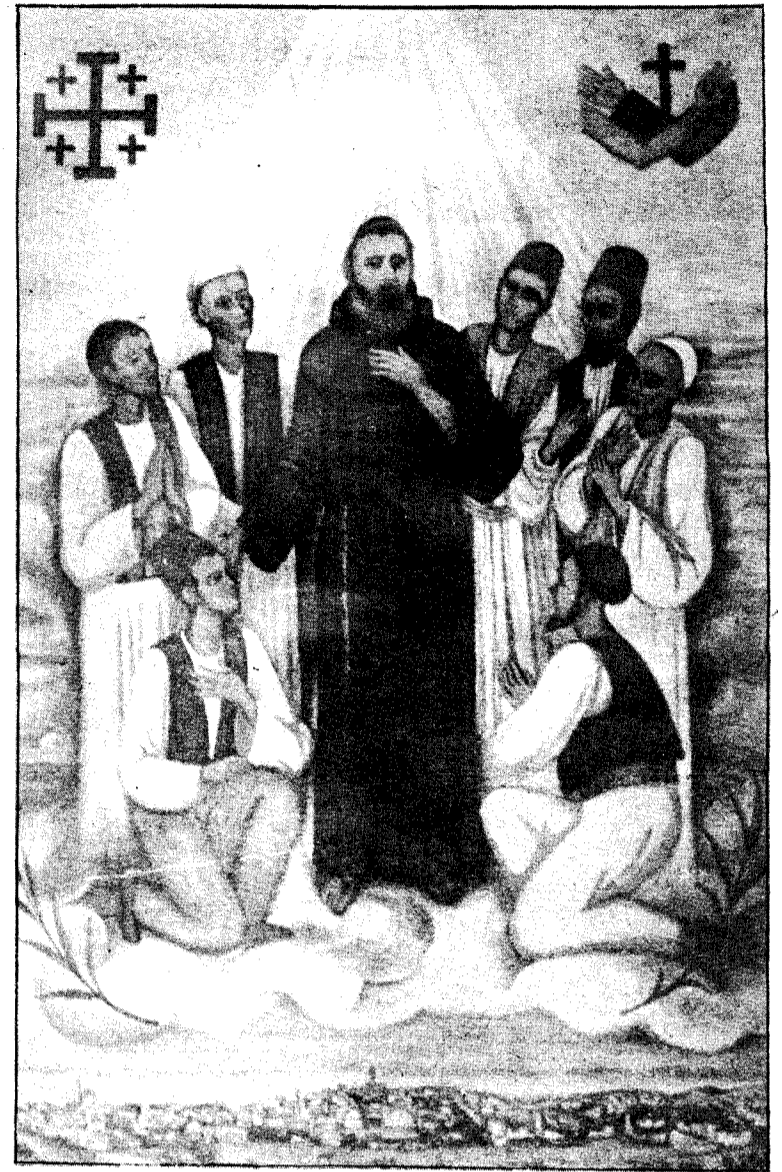
continua el seu apostolat i tot sembla un òptim futur. Però vet ací que es desencadena la persecució contra els cristians.

3.- Holocaust

El motiu fou l'assassinat d'un turc pels carrers de Marasc el 23 d'octubre del 1895. Esclata una terrible onada d'odi amb matança d'homes, dones, nens i vells. Les víctimes són milers.

El pare Salvatore rep un missatge urgent: Fugir al més aviat possible amb tota la gent que pugui! Però no és possible traslladar tot el poble; molts no volen abandonar la seva casa. ¿Com deixar tota aquesta gent en mans de la violència que està a punt d'abatre's sobre el poble? El pare Salvatore es queda. Està decidit a compartir la sort dels que es queden.

El 16 de novembre els soldats entren al poble i comencen la carnisseria. El pare Salvatore, inermes, corre en ajut dels inermes. Afrontat pels soldats, el seu coronel l'intima a renegar de Crist. En rebutjar la intimidació és ferit a la cama per una baioneta i reclòs presoner en una cel.la del convent. L'oficial torna, i amb afalacs i amenaces l'intima novament a fer-se mahometà. El pare Salvatore respon

Salvatore Lilli, franciscà, i set dels seus parroquians, martiritzats el 22 de novembre del 1895, i beatificats per Joan Pau II el 3 d'aquest mes d'octubre.

amb fermesa: "Fora de Jesucrist no crec en cap més persona". Després calla i resa humilment.

El matí del 22 de novembre, a ell i altres deu camperols presoners se'ls comunica que han de marxar vers Marasc. El pare Salvatore reuneix els seus fidels a l'església, preguen junts, i els absolt dels seus pecats. I marxen amb les mans fortament lligades. S'uneix al grup una noieteta d'onze anys, que serà després testimoni del carnatge. Després de dues hores de pesada marxa, els paren. El coronel repeteix la seva proposta: ¿volen o no re-

negar de Crist? Tots responen que no ho faran mai! Aleshores el comandant ordena que siguin morts a cops de baioneta. L'escena és terrible! Quan els cosos han caigut per terra encara palpiten. Després són impregnats amb petroli i cremats seguidament.

Així el testimoni de Crist és pels màrtirs com un holocaust on el foc purifica i consumeix la víctima fins a l'última fibra.

Francesc Gamissans

crònica de Roma

Els franciscans demanen
el desarmament en el món

Roma.— Els superiors de les quatre famílies franciscanes han enviat un missatge a tots els governs del món convidant-los a un compromís per la pau. En aquest missatge exigeixen que es posi fi a la investigació, a la producció, a l'experimentació i a la instal·lació d'aquestes armes que cada cop van tornant-se més perilloses i que acceleren la cursa d'armaments. "Tot això —es referma en el document— cal considerar-ho immoral."

Els generals de les quatre famílies franciscanes (37.000 membres de les tres Ordes Menors i de la Tercera Orde Regular, 18.000 germanes de clausura i unes 200.000 dones franciscanes que treballen en la vida activa i més d'un milió de seglars) aprofiten l'avinentosa per invitar a tots els seguidors de Sant Francesc d'Assís (coincidint amb el VIII Centenari del seu naixement, suara clausurat) a refermar llur compromís per la pau.

Afirmen que "com tots els que segueixen a sant Francesc i lliutaren amb ell per seguir

a Crist, cal que treballem de manera concreta per la causa de la pau. Notem —continuen dient— amb gran satisfacció que durant aquest any els membres de la família franciscana han respost de faísó molt positiva en tot el que concerneix a aquest problema mundial.

Els franciscans demanen a tots els governs del món que "renunciïn a l'ús de les armes nuclears i destrueixin els arsenals nuclears".

Dins l'esperit franciscà, els superiors generals d'aquestes Ordes s'adrecen amb mots senzills als governants de tot el món dient-los que estan "al costat de tots els qui treballen per obtenir un món més humà, dels que tenen cura dels vells, dels malalts, dels joves i dels no nascuts encara.

"Nosaltres franciscans —acaba el missatge— estem compromesos en aquests problemes. Que sant Francesc estigui amb nosaltres i beneïxi els nostres esforços."

J. L. M.

Aprovats els estatuts de
la Comissió Teològica
Internacional

Amb una carta apostòlica en forma de motu propi, el Papa Joan Pau II ha aprovat de manera estable i definitiva els estatuts de la Comissió Teològica Internacional, creada fa uns tres anys.

El document serveix a Joan Pau II per lloar l'obra prudent i fructífera feta durant aquests anys per la Comissió Teològica Internacional.

El Papa revela a més que els membres de la Comissió, procedents de diversos països i diferents cultures, es troben en condicions de comprendre i enfrontar de manera adequada els problemes i les aspiracions de

l'home contemporani. En base als estatuts, que s'articulen en 13 punts, la Comissió Teològica Internacional presidida pel cardenal prefecte de la Sagrada Congregació per a la Doctrina de la Fe, té la missió d'estudiar els problemes doctrinals de major importància, especialment aquells que presenten aspectes nous, oferint així una ajuda al magisteri de l'Església.

La Comissió està composta per un màxim de 30 membres, nomenats pel Papa per cinc anys renovables, i es reuneix en assemblea plenària almenys una vegada a l'any.

Vaticà dia a dia

El Papa la beatificarà a Sevilla

Sor Àngela de la Cruz

En el context de la visita del Papa Joan Pau II a Sevilla serà beatificada Sor Àngela de la Cruz, fundadora de la Companyia de la Cruz de Sevilla. Sor Àngela neix a Sevilla el dia 30 de gener del 1846 dins una família senzilla. Les necessitats de casa seva, eren sis germanes, la van obligar a ajudar la família. Quasi no pot anar a l'escola, essent la seva instrucció escassa. Amb tot, demostrà ser dona d'intel·ligència profunda i talent natural extraordinari. Amb aquesta mínima base d'instrucció humana, arribà a tenir un domini de les matèries de l'esperit que asseguraven la intervenció sobrenatural.

Per aquest temps s'encarrega de la seva direcció espiritual el P. Torres Padilla, canonge de la catedral hispalense; aviat s'adona dels designis que Déu té sobre la seva ànima.

Després de diversos intents, frustrats per mor de la seva feble complexió, de fer-se religiosa, sorgí en el seu esperit la necessitat de crear una institució que s'enfrontés a l'esperit materialista del món, amb l'exemple de la pobresa, humilitat, mortificació i esperit d'oració. El dia 2 d'agost del 1875 s'inaugurà la Companyia a l'església del Convent de Santa Paula. Digué la missa el seu director espiritual el pare Torres, donant-los la comunió a ella i

altres tres companyes més, consagrant-les com a víctimes de caritat per servir el Senyor en els malalts.

Malalta d'una embòlia cerebral mor el 7 de juny del 1931, després d'haver conegut la fundació de 25 comunitats de germanes. En el testament escriví aquestes paraules: "Us deixo un tresor que si el voleu aprofitar mai no us vereu en dificultats, i un cop cobertes totes les despeses de pobres, nenes i altres, us sobrarà molt i cada dia podreu donar més als pobres: la fe i la confiança".

Avui l'Institut Religiosos compta amb 700 religioses escampades entre 54 cases i 48 novícies.

Retrat de la nova beata, sor Àngela de la Cruz.

MOR EL CARDENAL MÉS VELL DE L'ESGLÉSIA

Monsenyor Carlos Carmelo de Vasconcelos Motta, fundador i primer president de la Conferència Episcopal Brasileira (CNBB), el cardenal més vell de l'Església, va morir a la localitat d'Aparecida do Norte (Sao Paulo), als norant-dos anys.

Monsenyor Carmelo fou cardenal arquebisbe de Sao Paulo durant uns vint anys —de 1944 a 1964— i responsable de l'acabament de les obres de la catedral Da Se.

Més tard designat per a l'arxidiòcesi d'Aparecida do Norte, romangué en el lloc fins el 1976, que va jubilar-se. La seva mort fou atribuïda pel metge Salvador Ferrari, nebot seu, a la vellesa. El seu enterrament es féu a Basílica Nova, i a les cerimònies hi assistiren tots els cardenals brasilers.

MISSIONERES APOSTÒLIQUES DE LA CARITAT, NOU INSTITUT SECULAR DE DRET PONTIFICI

La Pia Unió de Missioneres Apostòliques de la Caritat, fun-

dada el 1957 pel sacerdot diocesà d'Astorga, Don Angel Riesco Carbajo, més tard bisbe auxiliar d'Oviedo i, després, bisbe de Tudela de Navarra, acaba de ser elevada a Institut Pontifici de dret. Fa uns cinc anys, el bisbe d'Astorga, monsenyor Briva Mirabent, havia atorgat l'estatut de dret diocesà.

A l'Institut hi tenen un lloc les dones que desitgin consagrar-se a Déu, sense sortir del món ni dels seus ambients, encara que estiguin mancades de salut física o d'independència familiar. Avui ja són més de 200 les dones que hi pertanyen, procedents de les edats més variades i sectors socials. Estan disseminades en una vintena de diòcesis espanyoles; enguany han fundat a Argentina, i alguns membres de l'Institut treballen a França, Alemanya i Suïssa. El treball apostòlic que porten a terme es l'atenció a la infància, adolescència i joventut, residències, guarderies i col·legis menors.

ELS BISBES DE TOT EUROPA S'APLEGUEN A ROMA

Dos delegats de la Conferència d'Esglésies Europees han participat en el 5è Simposi de Bisbes Europeus que s'ha celebrat del 4 al 8 d'octubre a Roma. Ultra els membres de les Conferències Episcopals Europees també van assistir al Simposi delegats de la Cúria Romana, el Secretari General del Sínode de Bisbes, delegats dels consells presbiterals, dels superiors de les ordes religioses, del Fòrum europeu de seglars, com també observadors de tres de les altres conferències episcopals continentals (Àfrica, Àsia, Amèrica Llatina). Hi prengueren part, segons informa el Secretari del Consell

de Conferències Episcopals Europees (CCEE), Dr. Ju Fùrer, uns 80 bisbes, entre els quals 11 cardenals en qualitat de delegats de les Conferències Episcopals Europees. El President del Consell de les Conferències Episcopals Europees, cardenal Basil Hume, arquebisbe de Westminster, qualificà aquest Simposi com un dels més importants fets fins ara, "no solament per la importància del tema, sinó també pels participants". Llevat d'Albània hi van assistir bisbes de tots els països d'Europa. El tema de la Conferència fou: "La responsabilitat col·legial dels bisbes i les Conferències Episcopals Europees en l'evangelització del continent". Un dels punts destacats de l'assemblea va ser una celebració eucarística amb el Papa.

EL PAPA REBÉ EL PRESIDENT DE GUINEA EQUATORIAL

Joan Pau II rebé a darrers de setembre en audiència privada el president de Guinea Equatorial, senyor Obiang, acompanyat de la seva muller, el bisbe

de Bata i autoritats equatoguineanes.

El motiu de la visita ha estat per agrair al Papa la seva visita al país que ells representen. El Papa els adreçà un breu discurs en castellà, recordant la seva estada a Guinea Equatorial, i essent el cas que és l'únic país d'Àfrica amb majoria catòlica, exigeix una exemplaritat més gran davant les altres nacions del continent en tots els ordres. També els ha exhortat a la unitat per damunt de grups d'origen divers o de geografia i que col·laborin en la construcció del país.

DATES DEL VIATGE DE JOAN PAU II A POLÒNIA

El Govern i l'Episcopat polonesos arribaren a un acord sobre les dates de la visita pendent del Papa Joan Pau II a Polònia, segons informà l'agència oficial polonesa Pap.

Si bé l'agència polonesa va indicar que la data de la visita "aviat es farà saber", fonts ben informades de Varsòvia van anticipar que es durà a terme ben probablement entre el 8 i el 12 de maig de l'any que ve.

AVUI

Premsa Catalana S.A. Consell de Cent, 425, Barcelona, 9. Telèf. 246 60 00 (10 línies). Telex 54063.

VULL REBRE INFORMACIÓ, SENSE CAP COMPROMÍS, DE LES CONDICIONS I MODALITATS DE SUBSCRIPCIÓ AL DIARI AVUI.

NOM I COGNOMS .....

ADREÇA .....

POBLACIÓ .....

BARCELONA, A ..... DEL .....

PREMSA CATALANA, S.A.
Consell de Cent, 425, 6è - Barcelona-9

RESIDENCIA GERIÀTRICA
"BONVIURE"

Per a aquelles persones que necessiten viure en un ambient familiar i tranquil. Estem a Horta en una torre amb jardí, habitacions soles, alimentació adequada a cada resident, calefacció, ascensor, sala de repòs, entreteniments, control sanitari i teràpia humana. Ens plau oferir-vos també estades per a caps de setmana, períodes de repòs i convalescència. Unicament per a 25 persones. Telèfon 427 44 53.

GIRONA

Monsenyor Camprodon insisteix en l'obligació de votar:

"L'abstencionisme, és una trampa"

Girona.— Monsenyor Jaume Camprodon ha publicat un segon escrit al Full Parroquial, insistint en l'obligació que tenen els ciutadans d'anar a votar. Afirma que "l'abstencionisme és una trampa per a minar la democràcia".

En aquest aspecte, el bisbe de Girona recorda la Constitució Conciliar sobre "Església i món" quan diu: "Tots els ciutadans tenen el dret i, a la vegada, el deure de votar amb llibertat pel bé de tots". I monsenyor Camprodon afegeix que "una votació lliure suposa conèixer els programes dels partits, llurs objectius i els mitjans que volen utilitzar per aconseguir-los".

Per això "cal interessar-se per saber quins són els problemes fonamentals que té plan-

tejats la comunitat espanyola i quina resposta els donen els diferents partits". I afegeix el bisbe gironí: "Convindrà,

doncs, acudir a conferències, llegir les exposicions dels diferents partits i la crítica de la premsa oberta i ponderada, mantenir converses amb persones de confiança que coneixin els programes de les distintes opcions polítiques i sàpiguen raonar-los".

Per últim, "vindrà l'hora de la valoració personal, la qual ha de ser coherent amb la nostra consciència formada en els principis de l'Evangeli i de la doctrina de l'Església i després la decisió de vot". Monsenyor Camprodon acaba dient que "és un exercici que no és fàcil, però que és necessari per a fer del vot un acte personal, lliure i responsable perquè és una ocasió que tenim per a formar-nos en les responsabilitats político-socials, que cap ciutadà no pot eludir". / M.C.

PUBLICACIONS DEL SECRETARIAT INTERDIOCESÀ DE CATEQÜESI
DE CATALUNYA I BALEARS

CATEQÜESI PARROQUIAL

I. CICLE D'INICIACIÓ A LA VIDA CRISTIANA

EL DO DE DÉU

Quadern de l'infant (Ed. cast. y cat.)

175 ptas.

Llibre del catequista (Ed. cast. y cat.)

225 ptas.

CAMINEM AMB JESÚS CAP A LA CASA DEL PARE

Quadern de l'infant (Ed. cast. y cat.)

200 ptas.

Llibre del catequista (Ed. cast. y cat.)

225 ptas.

Orientacions per als pares (Ed. cast. y cat.)

50 ptas.

II. CICLE D'EDUCACIÓ EN LA FE CRISTIANA

HEM VIST EL SENYOR

Llibre de l'infant (Ed. cast. y cat.)

140 ptas.

Llibre del catequista (Ed. cast. y cat.)

225 ptas.

FEM VIA AMB JESÚS

Llibre del catequista (Ed. cast. y ca.)

170 ptas.

COLECCIÓ EDUCACIÓ DE LA FE I CATEQÜESI

JESÚS EL NOSTRE AMIC

Llibre de l'infant (Ed. cast. y cat.)

375 ptas.

Quadern d'activitats (Ed. cast. y cat.)

160 ptas.

Guia per als pares i catequistes (Ed. cast. y cat.)

225 ptas.

FELIÇOS ELS POBRES

Quadern d'activitats (Ed. cast., cat. y balear)

180 ptas.

Llibre del catequista (Ed. cast. y cat.)

180 ptas.

CATEQÜESI D'ADULTS

Itinerari de la fe (Ed. cat.)

150 ptas.

Material d'iniciació I (Ed. cast. y cat.)

125 ptas.

Catequesi Bàsica II (Ed. cast. y cat.)

150 ptas.

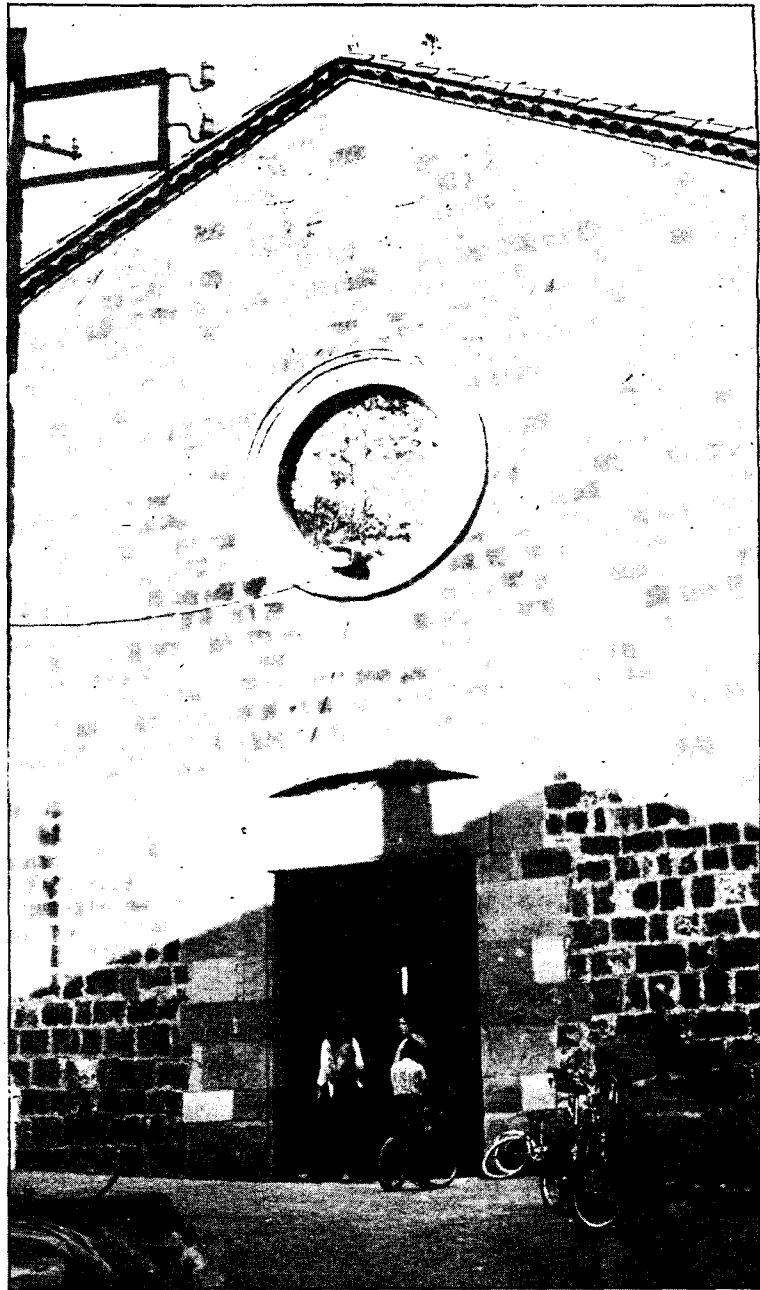
EDUCACIÓ DE LA FE I CATEQÜESI: Reflexions del S.I.C.

100 ptas.

(Ed. cat.)

CENTRE DE MATERIAL CATEQUÈTIC

C/. Talamanca, 5-7. MANRESA (Barcelona) Telèfon (93) 872 15 43

Aviat aquestes velles pedres tornaran a la vida.

Uns veïns la restauraran

L'antiga església de Castellfollit servirà de museu

L'antiga església romànica de Castellfollit de la Roca es destinarà a museu local. Aquest temple quedà molt enrunat arran de l'ensulsiada del 1936 i després de la guerra civil el bisbat va decidir edificar-ne una de nova.

Però en els últims anys un grup de veïns, capitanejats pel senyor Ramon Sala, comencen a treure les runes i arranjar les parets. Així ràpidament pogueren inaugurar el local de la sagristia per a celebrar-hi reunions i petites exposicions. Però ara s'ha constituït una nova entitat, anomenada "Amics de Castellfollit", el president de la qual és el senyor Joaquim Canadell, que es proposa ni més ni menys que continuar la restauració de l'església vella fins a poder convertir-la en museu general de la vila.

En aquest museu s'hi reuniran en primer lloc totes les restes arqueològiques troba-

des en el terme municipal i comarca. També s'hi farien exposicions d'altra mena com productes propis de la vila, llibres, fotografies, etc. A més, el local servirà per a celebrar-hi activitats culturals com conferències, reunions, concerts i similars.

Amb motiu de la constitució de l'entitat "Amics de Castellfollit" s'ha reeditat l'opuscle titulat "Notes històriques sobre l'església vella", escrit per Ramon Salas. Aquest treball ja havia vist la llum pública l'any 1978, però ara s'ha posat al dia.

En la fotografia que acompanya aquestes ratlles es pot veure la façana de l'església vella, molt transformada al llarg dels segles. Per l'ull de la rosassa es pot veure la paret del campanar i com les plantes han crescut sobre el que resta de la volta, caiguda en la seva major part. / M. Caballé.

BARCELONA

A Torre Romeu, al costat de les seves
Missioneres de la Caritat

La Mare Teresa visità Sabadell

SABADELL. — La Mare Teresa de Calcuta arribà a Barcelona el propassat diumenge dia 3 d'octubre per tal de visitar les obres que les seves Missioneres de la Caritat estan portant a terme al barri obrer de Torre Romeu, a Sabadell. La Mare Teresa, que tant treballa pels més pobres entre els pobres, oferí als creients de Catalunya, una vegada més, ara de viva veu, el seu missatge que no és altre que el de l'amor fraternal que predicà Jesucrist.

finestral de la caritat

DÈFICIT

Tot just començat el curs s'encén a la nostra capçalera l'arma dels números vermells. Excessives les peticions i insuficients els diners. I per això, novament ens hem de dirigir a la provada generositat dels donants. Més d'un milió de pessetes de dèficit en aquest servei d'ajuda social, a finals de setembre. No dubtem, que encara que la situació és preocupant, trobarem un ressò en tots aquells que senten el sofriment dels altres. Anticipadament, moltes gràcies.

DEMANDES

- 9.024.** — Torner mecànic sense feina, amb un fill de 2 anys. Necessita 20.000 ptes.
- 9.025.** — Matrimoni amb tres fills de 11, 10 i 5 anys. Solucionaria el seu problema si poguessin tenir llum en el pis. Són 15.000 ptes.
- 9.026.** — Vídua de 35 anys amb tres fills petits, en espera de cobrar pensió necessita 30.000 ptes.
- 9.027.** — Esposa abandonada, amb una nena de 14 mesos pal·liaria la seva situació amb 15.000 ptes.
- 9.028.** — Matrimoni amb tres fills menors i el pare invàlid, necessita liquidar deutes per un import de 10.192 ptes.
- 9.029.** — Matrimoni d'ancians de 80 i 85 anys sense família, l'esposa operada de catarates, cobra mensualment 5.500 ptes. per recuperació necessitan 9.000 ptes.
- 9.030.** — Mare sola amb dos fills de 12 i 14 anys, té deutes de lloguer que no pot afrontar per valor de 13.574 ptes.
- 9.031.** — Matrimoni amb quatre fills petits. El marit es troba de baixa per malaltia. Necessiten 22.576 ptes. per entrada d'una vivenda.
- 9.032.** — Família amb quatre fills; el gran pateix poliomeilitis, necessita aparell ortopèdic que val 8.600 ptes.
- 9.033.** — Treballador de la construcció sense feina i sense subsidi d'atur. Té vuit fills, el gran de 14 anys; necessiten 30.000 ptes.
- 9.034.** — Cap de família que pateix una malaltia psíquica, té dos fills de 10 i 8 anys, per aliments i medicació urgeixen 25.000 ptes.
- 9.035.** — Senyor gran, sol, amb una precària situació econòmica, precisa 15.000 ptes.
- 9.036.** — Esposa abandonada, amb dos fills de 15 i 11 anys. Evitaria el desnonament amb 20.000 ptes.
- 9.037.** — Peó en atur, l'esposa malalta, solament treballa el fill gran de 19 anys, amb caràcter eventual. Per despeses d'escolaritat de dos fills petits precisen 6.482 ptes.

Es consolidaran els elements arquitectònics

25 milions per a reparar esglésies a Manlleu i Malla

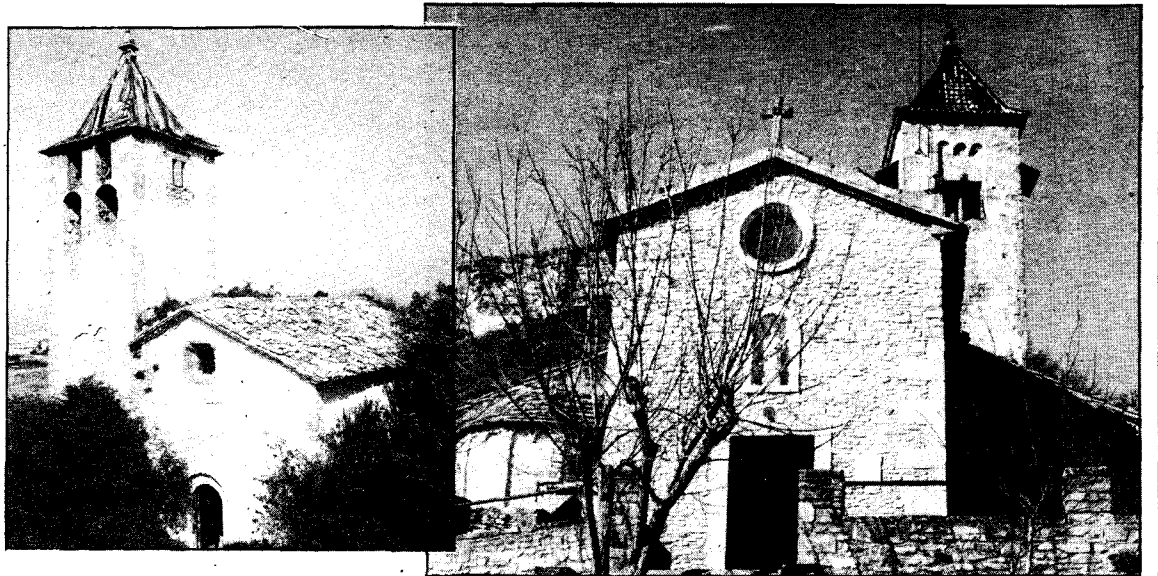
BARCELONA. — El Servei de Catalogació i Conservació de Monuments de la Diputació de Barcelona ha iniciat la restauració de les esglésies de St. Julià de Vilamirosa a Manlleu i Sant Vicenç a Malla, ambdues a la comarca d'Osona.

Totes dues edificacions són d'origen medieval i la seva fabrica s'ha anat modificant i enriquint al llarg dels segles.

Les obres consisteixen fonamentalment a consolidar i revaloritzar els principals ele-

ments romànics, gòtics i barrocs, adaptar els edificis per a una utilització més adient i endegar l'entorn immediat.

Les obres previstes a mig termini en els dos edificis suposen una inversió total d'uns vint-i-cinc milions de pessetes.

pensant-ho bé

“Cada dia muda el vent, l'home a cada moment”

No som res, diem, i no ens ho creiem. Sovint perquè, mirar el que tenim, ni que sigui ben poca cosa, ens enlluerna per veure el que realment som. Però la vida, una hora o altra, al cor o al carrer, ens canta les veritats sense contemplacions. I la gent també, si per sincers o per cruels, no ho sé. És clar que, quan ens convé, fa un vent que no se sent res. I anem trampejant la situació.

Tots tenim un greu. La vida ens engalipa, subtilment ens porta al mercat i, amb més o menys regateix, ens venem. L'ambient pesa com el plom, i som tan febles! Es necessita un gran tremp per anar contra vent i marea, i ser fidels al que, en un espai de lucidesa, hem cregut és l'autèntic, el ver i el bo.

Hem de reconèixer-ho. Tots, qui més qui menys, en un moment o altre, som uns caragrats a tots els vents. Dir que som persones de dos vents, és quedar curt. Només cal veure les ziga-zagues que fa el camí de la nostra vida. Si fos possible un electrograma de la nostra fe i de les nostres fidelitats, ens moriríem de l'ensurt o de vergonya. La nostra petita esperança és que, malgrat tantes líneas tortes, hi ha Algú que escriu dret.

Sovint, per curiositat o per un desig malsà d'aventura, destapem la carabassa dels nostres dimonis personals, i s'arma una bronquina de ca l'ample. Ens passa com a aquells desgraciats de la llegenda mítica: pensaren que l'ordre amb tots el

vents que Eol donà a Ulisses, era un bot de vi; i van desencadenar una baralla de vents i maltempsades que encara se'n parla.

Avui som, i demà també, però som uns altres. I l'endemà passat, uns altres. Avui diem el que no diem ahir, i ja tenim preparada la paraula inèdita per demà. Vent de boca i prou. És clar, si aquesta mutabilitat i aquest canvi, fossin un pas endavant, una obertura més plena, creixement d'una vida, aprofundiment d'una fe, molt bé. Però som tastaolletes i baliga-balagues. Quan endevinem la presència inequívoca del compromís seriós i d'una fidelitat sense trampes, sense mirar la rosa dels vents, deixem que el vent se'ns emporti.

I tanmateix, no ens cansem de tenir vent al cap i d'inflar les veles de les nostres pretensions; per anar a on? Quin vent ens porta, amics? Per quins mars naveguem? A quin port tirarem àncores?

Siguem prou coratjosos per desempal·lar-nos de tantes falòrnies que ens arriben pels quatre vents. Aniria tan bé un enginyer ventador per esventar la pallà i la pallofa de la nostra fe interior, i que hi romangués solament, lluminós i gràvid de nova vida, el gra de la veritat i de la bondat!

Jesús deia de Joan: “¿Què heu sortit a veure al desert, una canya gronxada pel vent?” La resposta era: No; un home de cap a peus. Però són escassos.

Ai, que ens en portarà de maldecaps aquesta crisi d'homes!

Xesc Solius

avisos

Centre d'Estudis Pastoral.- CURS D'INTRODUCCIÓ A LA PASTORAL. Aquest curs s'adreça a aquells cristians —laics i religioses, sobretot— que exerceixen una responsabilitat pastoral en alguna comunitat o en algun moviment.

Objectiu: Repassar sumàriament les bases doctrinals de la fe per posar al dia la formació cristiana rebuda. Distribució.

Els temes del curs s'agrupen en dues grans seccions: "Les bases doctrinals" i "Un programa pastoral?". La primera consta de les següents matèries: "Els orígens de la fe", 5 sessions, a càrrec de Rafael de Sivatte; "El misteri cristià", 5 sessions, a càrrec de Joan Guiteras; "La vida cristiana", 4 sessions, a càrrec de Jesús Huguet. La segona consta de les següents matèries: "La construcció de l'Església", 4 sessions, a càrrec de Josep M. Totosaus; "El dinamisme de la fe", 5 sessions, a càrrec de Joaquim Brustenga. Les sessions duren una hora i mitja. Dies: tots els dijous, del 14 d'octubre al 26 de maig. Hora: de 19,30 a les 21. Per a més informació: Secretaria del Centre, tel. 317 48 58.

Escolania de Montserrat.- El diumenge, dia 12 de setembre, van fer l'entrada a l'Escolania de Montserrat onze nois de diverses comarques de Catalunya, que durant quatre anys estaran al servei del culte del Santuari de la Mare de Déu. Els nois són de Caldes de Montbui, de Rubí, Terrassa, Castellserà, Taradell, Olesa de Montserrat i Barcelona. Els nois que vulguin ser escolans de Montserrat cal que es comencin a preparar musicalment des dels set anys per poder entrar a l'Escolania a 5è curs d'E.G.B. Si us interessa de provar les possibilitats del vostre fill podeu escriure o presentar-vos a l'escolania, a Montserrat, on se us informará àmpliament. Els nois que volen entrar el curs 1983-84, cal que es presentin amb els seus pares el més aviat millor.

Ultrèia Diocesana de Barcelona.- El diumenge, dia 24 d'octubre, se celebrarà a dos quarts d'onze del matí, la Ultrèia Diocesana dels Cursets de Cristianitat, al Col·legi dels Jesuïtes de Sarrià, c/. Carrasco i Formiguera, s/n. L'acte es clourà a la 1 h. amb la celebració de l'Eucaristia.

Parròquia de Santa Maria del Pi.- Trasllat de les despulles del que fou zelós i abnegat rector d'aquesta parròquia, Mn. SALVADOR CODINA I ESPINALT, prev. El proper dia 25 d'octubre es farà la inhumació de les despulles mortals de Mn. Codina, a la Capella de St. Josep Oriol, d'aquesta basílica parroquial. Tots els feligresos del Pi, així com els amics i coneguts d'aquell que fou bon

pastor d'aquesta parròquia, hi són invitats.

Fraternitats de Betània del Germanet Carles de Foucauld.- Us ofereixen novament un Dia de Desert (Recés), sobre el tema: "Vers l'experiència de Déu, amb Teresa de Jesús". Dirigirà el P. Marià Rosanas, carmelita. Se celebrarà el dia 24 d'octubre, des de les 10 del matí a les 7,30 de la tarda, al c/. Trafalgar, 70, 1er., 1.ª Cal avisar al tel. 302 71 77.

Oratori de St. Felip Neri de Barcelona.- La Fraternitat seglar d'aquest Oratori celebrarà TROBADA D'INICI DE CURS, el proper diumenge, dia 24 d'octubre, a les 11 del matí, amb conferències dels PP. A. Casamor, Preposít, i A. Serramona. A les 12, Eucaristia. A la tarda, a les 17,30, Sessió informativa i col·loqui. A les 7, Vespres dominicals.

Missioneres Cordimarianes Seculars.- Com cada any organitzen un Curset de Cuina, dirigit per la Sra. Maria Batlle, experta en gastronomia. Lloc: Residència del c/. Verge de Gràcia, 11, tots els dijous, des de l'onze de novembre al 16 de desembre. Hora: de les 4,30 a les 6,30. La matrícula està oberta fins el 4 de novembre, tots els matins de 11 a 1. Per informació: Tel. 218 69 37.

Professió Religiosa Definitiva.- Tres estudiants claretians faran la seva professió perpètua el proper dia 24, festa de St. Antoni M.ª Claret. Són: Agustí Miarnau, Màxim Muñoz i Josep M.ª Alentà. Després d'uns anys de dedicació a la vida evangèlica i acabats els estudis, es lliuraran definitivament a la vida religiosa. La celebració serà al Santuari-Parròquia del Cor de Maria, Avda. P. Claret, 47, Barcelona, a les 12 del migdia.

Recés per a religioses.- Casa d'Espiritualitat Maria Reparadora. C/. Emancipació, 33. Telèfon 212 69 00. Barcelona-22.- Diumenge, 17 d'octubre. Dirigeix el pare Josep M.ª Dausà, C.O. Començarà a les 10,30 del matí. Les que desitgin quedar-se han d'avisar amb antelació.

Església Ortodoxa Espanyola.- Els pròxims dissabte dia 30 i diumenge dia 31 d'octubre, se celebraran al centre d'Exercicis Espirituals "Mater Salvatoris" del Tibidabo, les IV Jornades de Teologia, organitzades per l'Església Ortodoxa Espanyola. El programa és el següent: Dissabte, a les 11 del matí, el tema 1er. "De la Santa Eucaristia"; a les 17 hores, el 2on. tema, "La Tradició Apostòlica"; diumenge dia 31, a les 8 del matí, inici de la jornada d'espiritualitat. Per informació, Centre d'E.G.B. "Mater Salvatoris", telèfon 212 02 54.

SOLSONA

El Dr. Moncadas parla del Domund-82

El Papa, Primer Missioner i Captaire

SOLSONA.— Ell mateix s'ha definit i presentat arreu del món i des del primer dia del seu Pontificat com el Primer Missioner de l'Església: "Com Pastor Suprem d'una Església totalment missionera, el Papa cal que sigui el Primer Missioner afanyant-se per tal d'imitar l'exemple de Crist, "el primer i més gran evangelitzador" (EN. 75) i tot posant-se sota el guiatge de l'Esperit Sant, "l'agent principal de l'evangelització (EN., 75). Des de l'inici del meu Pontificat, he meditat les paraules del Concili Vaticà II, on es diu que al successor de Pere ha estat confiada de manera particular, la gran tasca del propagar el nom cristià" (Missatge Domund, 1981).

El Primer Missioner està a punt d'arribar a casa nostra i nosaltres esperem aquesta visita apostòlica de Joan Pau II amb la confiança que ha d'augmentar la nostra fe i confirmarà la nostra esperança de creients. Però també esperem amb cor disponible que ens demanarà fidelitats noves transides d'exigències evangèliques. Després d'aquest viatge del Papa Missioner pel nostre país penso que ens sentirem certament evangelitzats però sobretot evangelitzadors. I és que ho som, ho volem ésser i amb l'ajut del Senyor ho serem una Església en estat de convocatòria. Les paraules i els gestos del Sant Pare durant aquests dies de visita missionera ens desvetllarà aquesta consciència d'evangelitzadors que portem dintre i que tantes vegades ha restat una mica endormiscada.

Unes mans de captaire

Les mans del Papa són unes mans obertes i generoses que donen benediccions a dojo,

que acaronen amb tendresa els caps innocents de nens i nenes, de malalts i d'avis. Són unes mans que saben abraçar els homes amb amor de Pare, confortar amb un cop d'espatlla els afeixugats i presoners, agafar un nen i enlairar-lo amb una simpatia gens encarcada. Les seves mans tenen un llenguatge que tot el món pot entendre tot i que és un llenguatge sense paraules. Són unes mans que parlen als qui saben escoltar amb oïdes de fe atenta.

Però també les mans de Joan Pau II són unes mans que demanen almoïna. Són les mans d'un pobre pidolaire que passa tot demanant col·laboració lliurement al regne de Déu, responsabilitat apostòliques, ofrena personal, vocacions missioneres, suport econòmic i esperança evangèlica.

Quan el Papa es presenta com a mendicant és quan s'assembla més a Jesús. Ell s'anorirà fins a esdevenir pobre: "malgrat la seva condició divina no s'aferrà a la seva categoria de Déu, al contrari, es despullà del seu rang i aprengué la condició d'esclau" (Fi. 2,6).

Jesús es va fer depenent de tots, tant que va demanar aigua a la Samaritana, pa de casa a un noi de Cafarnaüm, bocois al majordom d'unes noces a Canà, un ruc a aquell pobre home del càntir i una tomba a un home ric per enterrar el seu cos.

L'única cosa que no va tenir necessitat de demanar, va ésser la creu. La creu li vam oferir nosaltres espontàniament, sense que hagués de demanar-la.

Mai no va exercir els seus drets d'amor de totes les coses, tret d'una ocasió: l'entrada a Jerusalem: "El Senyor el necessita" és l'excusa que dona

per apropiari-se'l. "Essent ric es va fer pobre per nosaltres per enriquir-nos amb la seva pobresa".

Un captaire de dimensions universals

El Papa visita els continents com un captaire, però un captaire de dimensions universals. Un Papa no demana per un parcel·la de l'església, per a una diòcesi, una congregació religiosa, una parròquia, una obra concreta, a favor d'una raça... demana per tota la humanitat necessitada del dons de Déu.

El gest expressiu de les mans pidolaires del Papa Missioner demanen oracions i dolor oferts amb una fe viva. Elles ens diuen: "Els fidels han de participar en l'acció missionera sobretot amb la pregària i amb l'ofrena dels propis sofriments: aquesta és la manera de col·laboració més eficaç des del moment en què precisament per al calvari i per la creu de Crist realitzà la seva obra redemptora" (Missatge Domund 1980).

Les mans del Papa captaire demanen també suport econòmic ben generós i ben concret. Ell no s'avergonyeix de parlar les mans ben obertes: "Els fidels cal que donin suport a l'acció missionera amb generoses aportacions concretes puix a les terres de missions les necessitats d'ordre material són immenses i innumbrables" (Missatge Domund 1979).

Però encara més demanen predicadors de l'evangeli: "Els pares cristians seran capaços de copsar el rebrot d'una vocació sacerdotal o religiosa... i demanaran al Senyor que cridi a alguns dels seus fills" (Missatge Domund 1981).

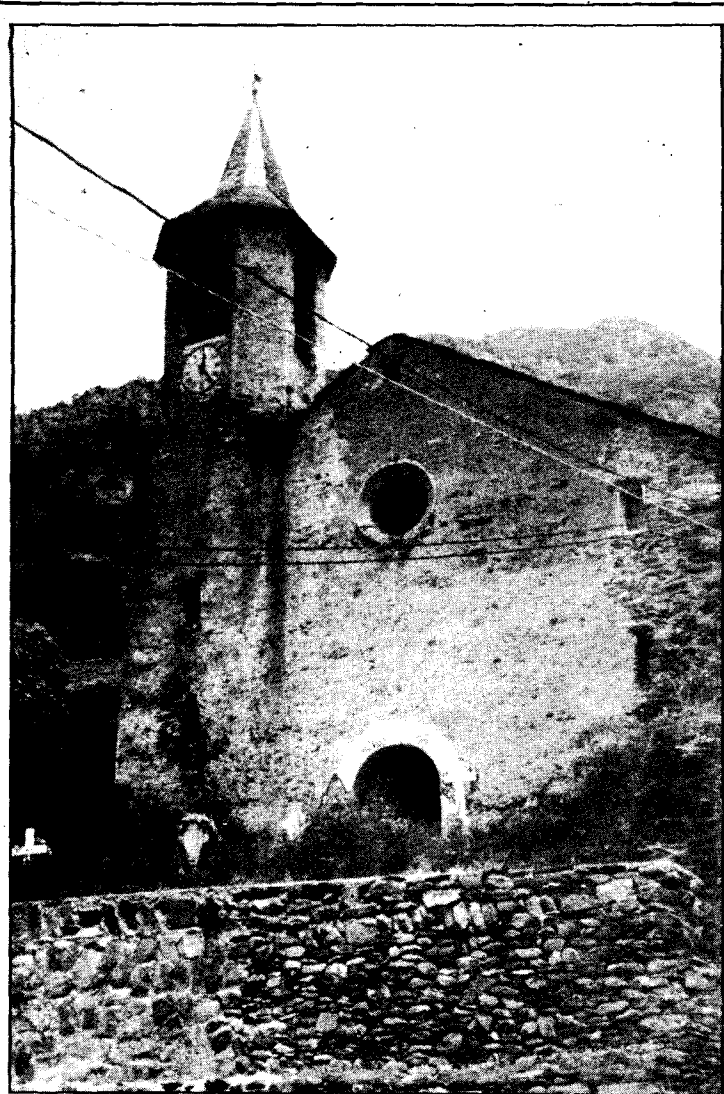
"Es necessari un esforç comú i intens per tal d'aconseguir que brostin i madurin les vocacions missioneres. Si el món necessita més que mai de Crist i el seu evangeli, el nombre de predicadors de la Bona Nova cal que creixi proporcionalment" (Missatge Domund 1981).

Ben aviat arreu dels carrers i places del nostre país s'alçaren les mans del Papa mendicant. La nostra generositat de fidels d'una església que ens ha donat la fe les omplirà ben segur de pregàries, de llàgrimes ofertes amb fe, dels fills dels nostres pares, dels nostres béns materials i així la visita de Joan Pau II a casa nostra serà una visita veritablement apostòlica, evangelitzadora i eficaç.

URGELL

VIC

L'església de Tavascan, el darrer dels pobles de la Vall de Cardós, al Pallars Sobirà.

Interès popular per a restaurar-lo enfront de robatoris vandàlics de gent forana

L'art al bisbat d'Urgell: cara i creu

LA SEU D'URGELL. — La cara tothom sap o s'imagina quina és. Pobles i persones responsables que saben valorar l'herència històrica i artística que han rebut de les generacions anteriors i malden per conservar-la i millorar-la.

Avui els protagonistes són dues comunitats del Pallars: Bretui i la Pobla de Segur. Els escassos veïns de Bretui no volen deixar caure la seva església parroquial. Han esmerçat treball, temps i diners en consolidar-la i restaurar-la. De Bretui a la Pobla de Segur.

Els poblatans també saben valorar els seus orígens històrics. Sant Miquel del Pui avui és un llogaret abandonat, on els anys i l'oblit hi han enderrocat les construccions i la malesa tanca els camins. Sant Miquel del Pui, però, és el bressol dels poblatans i ara volen restaurar el poble dels seus orígens. Aquesta il·lusió ha cristal·litzat ja en sòlides institucions: un Patronat i una Comissió responsables de mantenir el caliu i dirigir les obres. El primer objectiu és l'absi romànic de l'Església de Sant Miquel.

Cal fer esment també de les restauracions realitzades, aquest estiu a la comarca del Mig Segre, a càrrec d'un Camp de Treball, integrat per 19 joves. També a l'església parroquial de Linyola hi ha importants projectes de restauració amb col·laboració de tot el poble.

La creu són els robatoris. Un altre cop el nostre art encapçala

les cròniques del vandalisme més degradant. Aquest estiu les víctimes han estat com sempre, tres pobles de muntanya: Malmermat i Dorbe al Pallars Sobirà, i Escunyau, a la Vall d'Aran. Els objectes robats no són d'un valor extraordinari, sí però tenen el seu encant i, naturalment, l'estimació del poble. Una crida més a prendre mesures adequades amb tota urgència. Pobles afectats, Bisbat i Autoritats, per damunt de burocràcies i sentimentalismes han de prendre determinis seriosos. La desertització dels pobles, ha deixat les comarques de muntanya abandonades i el seu art a mans dels lladres i especuladors.

Balaguer: Festes del VIII centenari del naixement de Sant Francesc

Els dies 2 i 3 d'octubre les Religioses Clarisses del Sant Crist, de Balaguer han celebrat, amb tota la parròquia, la cloenda del VIIIè. centenari del naixement del seu fundador, Sant Francesc d'Assís. El dissabte, al vespre, iniciaren la celebració amb una solemne vetlla litúrgica, que acabà amb un foc de camp. L'endemà el Sr. Bisbe presidí la celebració eucarística, a la qual assistí també l'Orfeó Balaguerí.

A la celebració centenària s'hi adjunta també la preparació espiritual del viatge de Joan Pau II.

Antoni Mirabet

37 Campanya d'Exercicis Espirituals premilitars

El Dr. Masnou s'adreca als joves de la lleva del 82

VIC. — El bisbat de Vic, està ultimant tots els detalls referents a la 37ª Campanya d'Exercicis Espirituals Pre-Militars, destinada als joves de la lleva del 1982.

El bisbe de Vic, Dr. Ramon Masnou, concedeix a aquests exercicis un gran interès, com ho demostra a bastament el fet que els hagi dedicat una de les seves "Cartes per al diàleg", que porta per títol "No m'ho pensava", i que publiquem a continuació.

Molts pobles del Bisbat ja ho saben perquè cada any ho veuen: abans de començar el servei militar, tots o alguns nois del poble es reuneixen en tandes i fan "Exercicis". Hi ha pobles que potser ho ignoren o, tot i sabent-ho, no hi van: si és així, es ben trist perquè no saben el que es perden. Hostalets, Vic (St.A. Mª Claret), La Gleva, són acollidors on l'obra diocesana d'exercicis espirituals per a abans del servei militar organitza trobades per a joves que passen tres o quatre dies importants i agradables que, abans d'entrar-hi, potser s'imaginaven llargs, i, en acabar, s'han trobat curts.

Fins i tot els qui, potser alguna vegada, hi han acudit amb intenció de fer el mandra o de passar-ho en gresca, tot seguit s'haurien adonat que aquests dies tenen una catego-

ria diferent dels altres. No s'hi fa el mandra, és una feina interessant, nova, impensada. Tampoc no hi escau la gresca en sentit pejoratiu: és un temps de bon passar, en activitats més agradables que certes gresques. "No m'ho pensava; no en tenia ni idea; m'ha agradat". És l'opinió que se sent sovint al final, quan el jove torna de la tanda.

Difícilment et sabria explicar què hi faràs aquells dies, al lloc de trobada, tu i els altres.

El clima dels "Exercicis" — o diguem-ne el que vulguem — és un món diferent d'aquell al qual estàs acostumat a viure. És una nova aventura que no s'assembla a les altres. L'explicació la donaràs tu mateix al darrer dia, o en les memòries íntimes que tu mateix redactis cada vesprada. Escoltar, llegir, reflexionar, escriure, conversar sobre temes importants de la vida que potser ignores o no has pas copsat com cal. Ben segur que, en sortir de la trobada veuràs que tens més bona vista i que et coneixes més tu mateix. Qui sap si estàs massa avesat a mirar arran d'ulls, i no tens cap aprenentatge d'albirar profunditats i llunyanies.

Homes de Déu que coneixen els joves, per estudi i per experiència, t'ajudaran en aquestes menes d'atletisme, amb molta naturalitat i companyonisme,

per tal que pensis d'una manera serena i valenta, en allò que t'interessa més per a avui i per a demà. És molt possible que aleshores sentis, ben endins de l'ànima i d'una manera no massa fàcil d'expressar, la veu amable de Jesucrist que t'invitarà a estudiar bé el ventall d'opcions que tens al davant, de cara a la vida, i a triar-ne una, no jugant a l'atzar sinó pensant com un home cent per cent.

La nostra diòcesi fa aquest servei als joves ja fa 36 anys: no són pas pocs els qui en guarden un bell record; ja vénen els fills dels participants de les tandes primeres. Aquest any hi sou invitats vosaltres: feu-vos mútuament ressò de la invitació i veniu. Que no passi que n'hi hagi que no vinguin perquè ningú no els ho hagi dit.

Déu té coses per a dir-te. Enmig del soroll i dels tràfecs de la vida sotraguejada de cada dia és difícil que el sentis. En aquells dies de pau i calma serà més fàcil que sentis la seva veu que parla de moltes maneres. I estigues segur que et convé, siguis com siguis, encara que no t'ho pensis. Decideix-te i endavant.

El més probable és que, quan surtis d'Exercicis, com tants d'altres, diguis als pares, als companys i a la noia que estimes: "No m'ho pensava... m'ha agradat".

Casa d'Exercicis	Data	Destinada als "quintos" de
1.ª VIC (P. Claret)	20-23 octubre	Arxiprestats d'OLOST i PRATS DE LLUCAÇANÉS Arxiprestats de VIC (menys ciutat) i CAMPRODON Arxiprestats de CENTELLES i SANT HILARI SACALM Arxiprestat de TARADELL i parròquies de VIC (Carme, Pietat, Sant Domènec i Divina Pastora). Arxiprestats de SANT JOAN DE LES ABADESSES, CALAF, CORCÓ i RIPOLL, i parròquies de Lurdes i Remei de VIC
2.ª HOSTALETS B.	20-23 octubre	
3.ª LA GLEVA	3-6 novembre	
4.ª HOSTALETS B.	3-6 novembre	
5.ª LA GLEVA	24-27 novembre	Arxiprestats de TORELLÓ i IGUALADA, i parròquies Sant Hipòlit de Voltregà i La Gleva. Arxiprestats d'ARTÉS, MANRESA i MOIÀ Arxiprestat de MANLLEU
6.ª VIC (P. Claret)	24-27 novembre	
7.ª HOSTALETS B.	1-4 desembre	
8.ª LA GLEVA	15-18 desembre	

Conclusió de la XXXVII Campanya: La Gleva, 19 de desembre de 1982

NOTA: Els joves d'altres diòcesis que vulguin ajuntar-se amb els companys de Vic i prendre part en alguna d'aquestes tandes, poden adreçar-se a la "Delegació Diocesana d'Exercicis Espirituals", c/ Santa Maria, 1 (tel. 36 06 55) VIC, i seran atesos i informats amplament.

**Catalunya
Cristiana**
setmanari
popular

● ESCULTURA RELIGIOSA
● ORFEBRERIA SACRA
● ORNAMENTS LITURGICS
CASA BOCHACA

Carrer Bisbe Irurita, 2, bis. Barcelona-2. Tel. 315 09 54
Tallers de fabricació propia

24 d'octubre

Domund del Papa missioner

El vinent diumenge, dia 24, se celebra el dia del Domund. Aquest any la Diada missionera mundial té un tema obligat: la presència personal del Papa a Espanya, justament en les diades posteriors al DOMUND, determina el lema de la campanya: "El Papa, primer missioner".

Aquest Papa és, si és possible, més missioner que tots els seus predecessors en el curs de la història cristiana: pel seu Magisteri, pels seus gests, i sobretot, pels seus viatges als pobles no cristians de tots els continents.

El propi Papa ha proclamat públicament i solemnement la seva condició de primer missioner de l'Església. En el missatge del DOMUND-81 Joan Pau II digué: "Com a pastor suprem d'una Església totalment missionera, el Papa ha de ser el primer missioner".

Espanya: creixement espectacular

La resposta de l'Església espanyola a l'Organització missional del Papa creix, de forma espectacular, any rera any. Ho palesen les xifres dels últims anys. Hem passat dels 361.340.949'64 pessetes del 1976 als 767.309.825'96 pessetes del 1981.

Amb aquesta recaptació total, l'any passat, les Obres Missionals Pontifícies segueixen mantenint, de manera remarcable, el primer lloc entre els organismes espanyols que aju-

den les Missions i, per tant, el Tercer Món. La col·lecta del carrer any suposa un increment d'un 17,64% sobre la recaptació de l'altre any.

Aquesta aportació, certament notable, suposa en primer lloc un desenrotllament creixent de l'animació missionera i en segon lloc, un elevat índex de generositat, ja que en els últims anys Espanya ha hagut d'enfrontar-se amb una greu crisi econòmica determinada sobretot per l'alt índex de parats, l'augment del cost de la vida i la inflació.

Els diners del DOMUND

¿On van els diners del DOMUND? Les Obres Missionals Pontifícies atenen tota mena de necessitats pastorals, socials i educatives de l'Església Missionera. Els subsidis financien tant la construcció d'una capella, com la compra d'un jeep, la instal·lació d'una emissor de ràdio, el sou d'un catequista, les despeses d'hospitals, dispensaris, centres docents, etc., etc.

Però el capítol principal de les ajudes que les Obres Missionals Pontifícies donen, de manera permanent, un any i l'altre, és, sense dubtar-ne, el "pa del missioner". Es tracta del mòdic sou que paga cada bisbe a cada un dels seus sacerdots missioners, tant els nadius com els estrangers. Aquesta aportació no és espectacular ni sentimental: no pot competir

amb la imatge del nen famèlic, l'estampa del leprós amb les seves nafres repugnants, la foto dels petits orfes, atesos per una missionera, dins d'un orfanat, etc., etc.

No obstant el "pa del missioner" és el suport fonamental de l'activitat missionera en tota l'Església; sense aquest finançament les Missions s'ensorriarien.

Per dissort són molts els missioners que, per una informació deficient, ignoren que el seu personal manteniment es deu al DOMUND, més concretament a

l'Obra Pontifícia de la Propagació de la Fe. Nombrosos missioners tenen una idea imprecisa de l'origen del seu modestíssim sou: vagament creuen que arriba del Papa o del Nunci de S.S. o simplement del seu propi bisbe.

El darrer any la Propagació de la Fe-DOMUND destinà al capítol de subsidis ordinaris 25.792.982 dòlars; la part principal d'aquests subsidis van finançar el "pa del missioner". Hom pot dir, doncs, que a la pràctica la totalitat dels missioners sacerdots cada any es beneficien de la col·lecta del DOMUND.

On van e

- I.— Subsidis ordinaris
Destinats principalment dels missioners: el "Pa dels missioners" .....
- II.— Subsidis extraordinaris
Destinats a projectes de d'evangelització i desenrotllament:
  - Catequistes .....
  - Vida diocesana .....
  - Església i capelles .....
  - Obres d'acció benèfica .....
  - Congregacions i Instituts Missioners .....
  - Centres Docents .....
  - Mitjans de comunicació .....
  - Calamitats .....
  - Mitjans de transport .....
  - Diversos .....
- III.— Subsidis especials
Per a l'Obra del Clergue
Per a les Esglésies Orientals
Per a l'Amèrica Llatina (

Total .....

diumenge

Dià 17 d'octubre
del 1982
Diumenge XXIX
de durant l'any
Cicle B / Color verd
A cura d'Alexandre
Olivar, O.S.B.

SERVIR, NO FER-SE SERVIR

Com que estem avesats a venerar Jesucrist clavats a la creu, no ens desconcerta que Déu fet home morís en un patíbul. Però el missatge de l'Evangelí no deixarà mai de ser estrany i desconcertant. Si als cristians, avesats, com diem, a l'Evangelí, ens costa, en la pràctica, la configuració amb el Crist, què no serà l'Evangelí per a aquells que no tenen la comprensió que doni la fe? En tot cas, quan Jesús diu que no hem d'aspirar a ser grans personatges per a mantenir els altres sota el nostre poder, un no cristià, fins aquell que no se senti dominat per la passió de dominar, podrà veure en aquestes paraules una bona intenció

humana per a una convivència pacífica, filantròpica fins i tot. Ara, dir que cal que ens fem servidors dels altres i considerar això com a cosa important, ja és quelcom més difícil, impossible, d'admetre per als homes. Més encara: predicar que Déu s'ha fet home per donar la seva vida pels homes, com a preu de rescat de tots ells, això ja no pertany a les possibilitats de la comprensió humana. Per als cristians és comprensible i possible, ja que "sempre duem arreu en el cos la mort de Jesús, a fi que també la vida de Jesús es manifesti en el nostre cos" (2 Cor. 4, 10).

1

EL CANT DEL SERVIDOR SOFRENT

Aquesta lliçó és un fragment del Cant del Servidor Sofrent, que es troba al llibre del profeta Isaïes. Pertany a aquelles pàgines de la profecia veterotestamentària que més ha impressionat als cristians de tots els temps, perquè han predit d'una manera sorprenent per la seva exactitud allò que va sofrir Jesús. La lectura d'avui conté expressions molt fortes: "El Senyor (Jahvé) volgué que el sofriment trituré el seu Servent" (figura de Crist). És, però, també una pàgina plena d'esperança, en la qual hi veiem la predicció de la redempció, de la resurrecció de Jesucrist i de la vida perdurable de l'Església.

Lectura del llibre del profeta Isaïes

Is 53: 10-11

El Senyor volgué que el sofriment trituré el seu Servidor. Quan haurà donat la vida per expiar les culpes, veurà una descendència, viurà llargament, i per ell el disseny del Senyor arribarà a bon terme. Gràcies al sofriment de la seva ànima ara veu la llum; el just, amb les penes que ha sofert, ha fet justos els altres, després de prendre damunt seu les culpes d'ells.

SALM RESPONSORIAL

La nostra esperança és la passió de Jesucrist, només ella: "O crux, ave spes unica", cantàvem: O creu, jo et saludo, única esperança." L'alliberament de la mort, de què parla el salm 32, fou la mort de Jesús. Amb la seva mort ens allibera de la mort. Tota l'acció de Crist és considerada pel Nou Testament com un acció alliberadora: de què, sinó de la mort, perquè tinguéssim la vida eterna?

32: 4-5, 18-19, 20 i 22 (R.: 22)

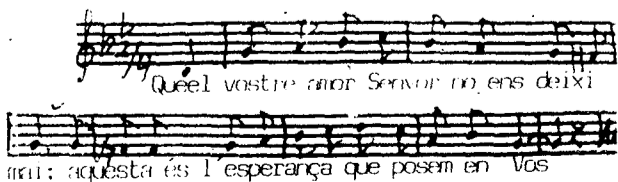
La paraula del Senyor és sincera,
és manté fidel en tot el que fa;
estima el dret i la justícia,
la terra és plena del seu amor.

R. Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai;
aquesta és l'esperança que posem en vós.

Els ulls del Senyor vetllen els qui el veneren,
els qui esperen en l'amor que els té;
ell els allibera de la mort,
i els retorna en temps de fam. R.

Tenim posada l'esperança en el Senyor,
auxili nostre i escut que ens protegeix
Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai,
aquesta és l'esperança que posem en vós. R.

RESPOSTA AL SALM

2

LA CONFIANÇA QUE ENS DÓNA EL SACERDOT DE JESUCRIST

La fe, en tots els sentits d'aquesta paraula, és un tema principal de la Carta als Hebreus. En la pàgina d'avui, la fe apareix en el seu aspecte de confiança: la fe que professem en Jesucrist ens porta a tenir-li plena confiança, altrament la nostra fe no seria creure fermament que Jesucrist ha dut a terme la redempció, compadit de les nostres febleses, i que passà per les proves màximes, a fi que l'home penetrés fins a la intimitat de Déu. Com el suprem sacerdot, Jesucrist, entrà en el Sant dels Sants (cf. Hebreus 9, 12 i 24; 13, 11), entrarem nosaltres amb ell en la intimitat de Déu.

Lectura de la carta als cristians hebreus

He 4: 14-16

Germans, mantinguem ferma la fe que professem, ja que en Jesús, el Fill de Déu, tenim el gran sacerdot que, travessant els cels, ha entrat davant Déu. Perquè el gran sacerdot que tenim no és incapaç de compadir-se de les nostres febleses: ell, igual que nosaltres, ha estat provat en tot encara que sense pecar. Per tant, acostem-nos confiadament al tron de la gràcia de Déu perquè es compadeixi de nosaltres, ens aculli i ens concedeixi, quan sigui l'hora, l'auxili que necessitem.

3

QUÈ ÉS SER IMPORTANT EN EL REGNE DE DÉU

Aquest evangelí té dos aspectes negatius: l'ambició de Jaume i Joan (volien ser els primers en el Regne de Déu, un cop restablert, Regne entès malament per ells) i la indignació dels altres apòstols contra Jaume i Joan (indignació dictada per l'enveja). A l'ambició dels dos germans Jaume i Joan, Jesús oposa el calze del sofriment, que ell mateix haurà de beure (cf. Marc 14, 36 i llocs paral·lels). Davant la indignació o enveja dels altres, Jesús dóna una gran lliçó d'humilitat, que no reposa sobre cap raonament humà, de convivència social, per exemple, la qual exigiria, tot el més, una igualtat, no un rebaixament de si mateix, o de tranquil·litat i serenitat personal, de tipus estoic, cosa que no deixaria de ser egoisme. La lliçó que dóna Jesús no té una justificació humana; reposa en l'exemple del Fill de l'Home ("com el Fill de l'Home que ha vingut no a fer-se servir" etc.), prova de l'amor suprem de Déu envers els homes, perquè ningú no té major caritat que aquell que considera tots els homes com a amics seus i dóna la vida per ells (Joan 15, 13). Si hem d'estar disposats a donar la vida pels altres homes, com ho ha fet Déu en Jesucrist, ¿no hem d'estar disposats a ser servidors dels homes, que és menys que donar la vida?

Evangelí segons sant Marc

Mc 10: 35-45

En aquell temps, [Jaume i Joan, els dos fills de Zebedeu, anaren a trobar Jesús i li digueren: "Mestre, voldríem que ens concedíssiu un favor que us demanarem". Jesús els preguntà: "¿Què voleu que faci?" Ells li digueren: "Concediu-nos que, el dia que sereu glorificat, puguem seure, l'un a la vostra dreta i l'altre a la vostra esquerra". Jesús els respongué: "No' sabeu què demaneu. ¿Podeu beure el calze que jo beuré i ser batejats amb el baptisme amb què jo seré batejat?" Ells li digueren: "Sí que podem". Jesús els respongué: "És cert, vosaltres beureu el calze que jo beuré i sereu batejats amb el baptisme amb què jo seré batejat, però seure a la meua dreta i a la meua esquerra no sóc jo qui ho ha de concedir, és per a aquells a qui Déu ho ha reservat". Quan els altres deu ho sentiren, s'indignaren contra Jaume i Joan. Jesús els cridà i els digué: (Jesús cridà els seus deixebles i els digué:)

"Ja sabeu que, en totes les nacions, els qui figuren com a governants disposen dels seus súbdits com si en fossin amos, i els grans personatges mantenen els altres sota el seu poder. Entre vosaltres no ha de ser pas així: qui vulgui ser important, ha de ser el vostre servidor, i qui vulgui ser el primer, ha de ser l'esclau de tots, com el Fill de l'home, que no ha vingut a fer-se servir, sinó a servir els altres, i a donar la seva vida com a preu de rescat per tots els homes".

PUNTS DE REFLEXIÓ

- 1.— Algunes vegades la predicació de l'Evangelí pot semblar dura; no obstant, es tracta d'una Bona Nova, que això vol dir Evangelí. Jesucrist digué que el seu jou era suau i la seva càrrega lleugera (Mateu 11, 30; cf. 1 Joan 5, 3). De fet, l'Evangelí no am prescriu res que no ho hagi fet abans Crist per mi i que no ho faci ara en mi.
- 2.— El missatge cristià pot ser dur, però no és pessimista ni negatiu. "El meu desig és conèixer Crist i experimentar el poder de la seva resurrecció, compartir la seva passió i configurar-me a la seva mort per poder arribar finalment a ressuscitar d'entre els morts": sant Pau, Filip. 3, 10-11.
- 3.— Potser et costarà de vèncer certes inclinacions, com l'ambició i l'enveja. Si procures ser ben fidel en les coses més fàcils, cada vegada et resultaran més fàcils les difícils, perquè en la virtut hi ha connexió. De tota manera pensa que "bonum ex integra causa", com diu la màxima filosòfica: un només pot dir-se bo quan ho és íntegrament.

homes i institucions

Catalunya recull la torxa de Teresa de Jesús

Fra Francesc Palau i Quer

En la celebració del IV CENTENARI DE LA MORT DE SANTA TERESA, no seria just per a una Carmelita Missionera, silenciar la gran aportació que Catalunya ha fet a l'Església espanyola i a tot el món, a través de la rica trajectòria i experiència mística del Carmel Teresià, en la persona del lleidatà pare Francesc Palau i Quer, OCD.

Tres segles després, Francesc Palau recull la flama de Teresa per a tornar a reviuir una gesta històrica i religiosa. Veu la llum en plena guerra de la Independència i la seva existència terrenal transcor-

rerà en contínues guerres civils, convulsions polítiques i revolucions. El seu moment és també de lluita. La situació de l'Església durant els dos primers terços del segle XIX, encara que és diferent,

no és més falaguera que la de la Santa. Persecució religiosa, anticlericalisme, supressió d'ordres i congregacions, ateisme en general, assenyalen la seva trajectòria externa.

No es resigna a ser un simple espectador del món

Palau, com Santa Teresa, no es resigna a ser un simple espectador contemplatiu de la seva història. Fidel a la seva herència, autèntic "fill de l'Església", entra de ple en la seva vida i trajectòria terrenal.

El servent de Déu,
pare Francesc Palau.

Seminarista de Lleida arriba a considerar el Carmel Teresià com a fita i canal de les seves aspiracions vocacionals i hi ingressà. Veu incert el futur de la vida religiosa. Malgrat tot, desafiant circumstàncies que semblen aconsellar-li el contrari, valent i decidit, amb "determinada determinació", fa la seva opció personal, lliure, responsable i conscient del que arrisca.

Aquesta resolució de ser fidel a la seva vocació, identificant-se amb l'esperit del Carmel, el durà a vagar d'aquí cap allà; exiliat primer, desterrat després emergeix gràcies a la seva fe i fortalesa. Fracasats els seus intents de servir la causa de l'Església en un lloc, torna sense desmai a recomençar en un altre lloc. La seva motivació última és clara i ferma. Coincideix amb la de la Santa. No somnia amb terres llunyanes. Espanya el necessita. El seu objectiu no l'ha de anar a buscar, el té entre les mans.

Pioner dels mitjans informatius

La contemplació de la tortuosa existència temporal i terrenal de l'Església, del seu esdevenir històric amarat de gràcia i pecat "no em deixa ni un moment de repòs" i es lliura incondicionalment al seu servei: "Qui em donés poder alleugerir les seves angoixes encara que fos amb la meua pròpia sang, amb quin gust la donaria!". "El desig de salut de la seva mare" l'Església, el porta a combatre amb tots els recursos al seu abast, la descristianització i errors del segle passat.

És pioner en l'ús dels mitjans de comunicació social i creador de nous mètodes de pastoral i catequesi per a adults, obrers i marginats. Una prova d'això és l'Escola

de la Virtut organitzada a la parròquia de Sant Agustí de Barcelona, la creació d'una revista i la divulgació de temes, esquemes de treball i articles en els diaris més representatius.

Fundador del Carmel Missioner

Sortint al pas de les necessitats dels homes de la seva època, perllonga i completa l'obra de Teresa de Jesús fundant el Carmel Missioner que unirà la vida contemplativa de les Descalces a l'acció apostòlica. Tradueix així el "treballar en la salvació de les ànimes" de la Santa i fa realitat una de les coses més envejades per ella: "Hi havia molta enveja dels que podien treballar en això".

I quan ja funcionen els grups Carmelites Missioners ens farà aquesta confessió: Estudiant certs incidents de la meua vocació a l'Orde de Santa Teresa, crec que Déu em cridà a aquesta la seva Orde per a la seva empresa".

Contemplatiu i apòstol

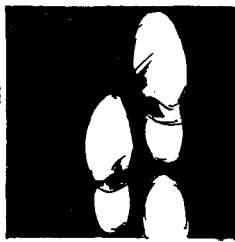
Francesc Palau, fidel fill de Teresa, és avui dins el corrent espiritual del Carmel, el místic de l'Església. Ha arribat al filó més fons del misteri del Cos Místic i ha viscut l'experiència, fins ara única, del misteri eclesial com a misteri de comunió i relació, el símbol més expressiu del qual és el del cos paulí.

Francesc Palau és l'home de la unitat; el contemplatiu-apòstol d'una sola peça. Sense fer dicotòmies en la seva oració és apòstol i fa oració en el seu apostolat.

Mª Teresa Murillo, cm.

fent camí

Cap a la plaça

Quan diem a algú: —Ja ens veurem a la plaça!— no hi ha dubte que ens referim al lloc concret d'un poble o d'una vila, ample, espaiós, on s'hi pren el sol, s'escolta música, s'hi fa teatre, s'hi ballen sardanes.

La plaça és un lloc de reunió per prendre la fresca, per parlar, és com a la falda de la mare on tots hem saltat alegrement amb els peus menuts i tendres de la infantesa.

Hi ha places gran i places xiques, recollides, íntimes, on sembla que el temps passa a poc a poc, com de puntetes. M'hauria agradat molt de viure en una plaça d'aquelles que tenen voltes o porxos, amb l'encís tardoral quan hi cau la pluja.

En un temps llunyà foren el centre de la vida comercial, on s'hi bastien els edificis importants com l'Ajuntament, l'Església i altres destacades construccions. Així, a Barcelona, tenim la Plaça del Rei, representació demostrativa de l'època medieval. Seguint l'estil del moment hi ha també la neoclàssica Plaça Reial, tancada en si mateixa i porticada com les places majors de Girona, Vic i altres viles catalanes.

Cap al tard prenen vida; i alçant els ulls al

cel veiem volar les orenetes, els falciots o els estornells.

Ben sovint, als pobles, s'hi fa el mercat; allà es fira la gent de tot allò que manca per la bona marxa de la casa. Recordem les places de Balaguer, de Santa Coloma de Farners, la Porxada de Granollers, la de Vilanova i la Geltrú, la d'Agramunt i tantes d'altres que seria inacabable d'esmentar.

Totes són plenes de vida, algunes amb arbres que les abelleixen i fan que, a l'estiu, la seva ombra sigui com un oasi de frescor, quan l'oreig pentina suaument les fulles.

Així amb edificis antics i modernes cafeteries, el temps s'escola entre el brogit de la gent o la calma assesegada, evocadora d'un temps llunyà, quan hi sentim el dring sonor de les campanes d'una església veïna.

Aquestes són les nostres places, que ens agraden polides i agençades, on a vegades o ben sovint hi sojorna tot un món encantat i divers.

Pietat Campmajó

calendari

Diumenge, 17 d'octubre. Setmana XXIX del temps ordinari. Mare de Déu de la Bonanova. Sant Ignasi d'Antioquia, bisbe màrtir. Sant Víctor, màrtir i el Beat Rodolf, monjo.

El sol surt a les 6,5 i es pon a les 5,8.

Festa Major a Civis.

Dilluns, 18 d'octubre. Sant Lluç evangelista; sant Just, nen, màrtir i santa Trifonia, verge.

Festa Major a Alàs i Ulldecona.

Dimarts, 19 d'octubre. Sant Pere d'Alcàntara, fundador; sant Pau de la Creu, prevere; sant Joan de Brebeuf; sant Isaac logues i companys màrtirs.

Dimecres, 20 d'octubre. Sant Artemi, duc, màrtir. Santa Irene i santa Laura, màrtirs.

Fira a Bossots i Salàs.

Dijous, 21 d'octubre. Sant Hilarió, abat. Santa Úrsula i santa Celina màrtirs. Santa Criselda, verge.

Festa major a El Milà, Prades i Valls.

Divendres, 22 d'octubre. Sant Heracli, màrtir. Santa Mª Salomé, vda; santa Nunila i santa Alòdia, verges màrtirs.

Dissabte, 23 d'octubre. Sant Joan de Capistrano, pvre.; sant Servand i sant Germà, màrtirs.

Fira a Tírvia.

l'Església celebra

17 d'octubre. Diumenge XXIX de la setmana de durant l'any. Lectures: Primera, Is 53,10-11, S 32, segona, HE 4,14-16, tercera, Mc 10,35-45.

18 d'octubre, dilluns de la setmana XXIX de durant l'any. Sant Lluç, evangelista. Lectures: Primera, 2 Tm 4,9-17, S 144, segona, Lc 10,1-9.

19 d'octubre, dimarts de la setmana XXIX de durant l'any. Lectures: Primera; Ef 2,12-22, S 84, segona, Lc 12,35-38.

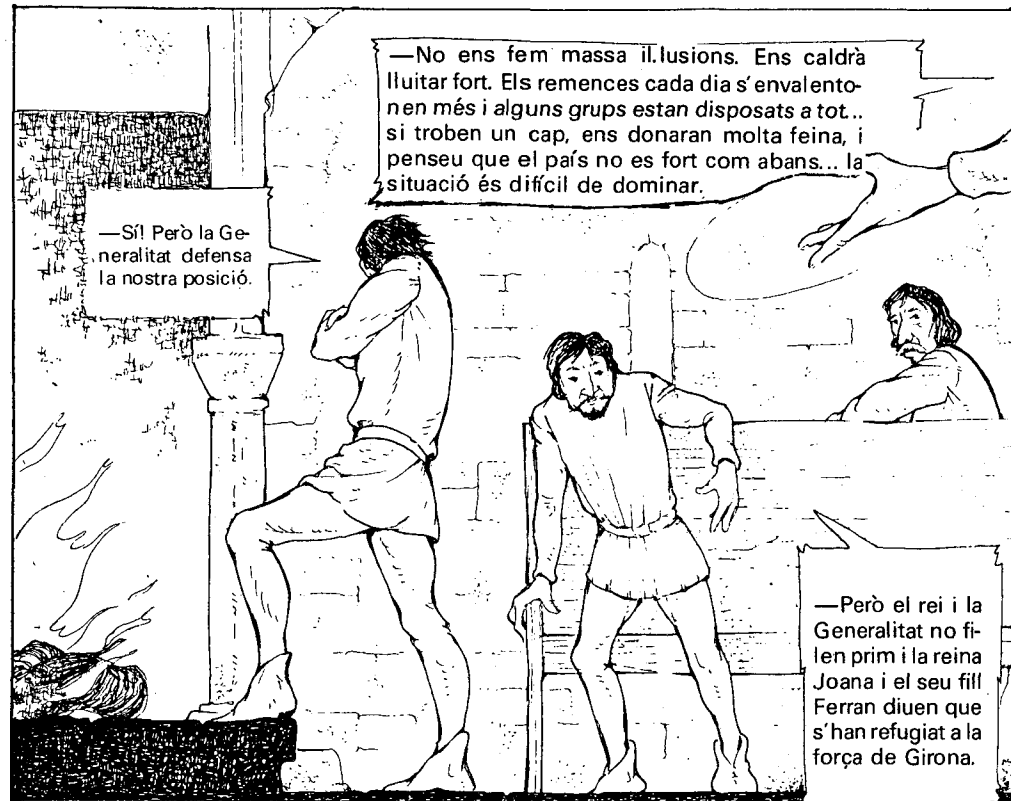
20 d'octubre, dimecres de la setmana XXIX de durant l'any. Lectures: Primera; Ef 3,2-12, Is 12,2-6, segona, Lc 12,39-48.

21 d'octubre, dijous de la setmana XXIX de durant l'any. Lectures: Primera, Ef 3,14-21, S 32, segona Lc 12,49-53.

22 d'octubre, divendres de la setmana XXIX de durant l'any. Lectures: Primera, Ef 4,1-6, S 23, segona, Lc 12,54-59.

23 d'octubre, dissabte de la setmana XXIX de durant l'any. Lectures: Primera, Ef 4,7-16, S 121, segona, Lc 13,1-9.

ELS REMENCES

—No ens fem massa il·lusions. Ens caldrà lluitar fort. Els remences cada dia s'envalentonnen més i alguns grups estan disposats a tot... si troben un cap, ens donaran molta feina, i penseu que el país no es fort com abans... la situació és difícil de dominar.

—Sí! Però la Generalitat defensa la nostra posició.

—Però el rei i la Generalitat no fi- len prim i la reina Joana i el seu fill Ferran diuen que s'han refugiat a la força de Girona.

—El pare Anselm coneix a fons la situació. Crec que ha arribat el moment. Tot està a punt. Les forces remences em seguiran. Només em falta apaivagar en Joan Sala.

—Us deixo el cavall i entro a veure fra Anselm. Si la conversa acaba tard em quedaré a sopar i a dormir. Ho direu a l'abat?

La Generalitat seguí una política antidinàstica i antiremença. Les persones que la formaven totes volien salvaguardar els seus interessos. A la concòrdia de Vilafranca obligaren el rei Joan a no entrar en territori català sense consentiment dels catalans. Vexar l'adversari fins a tals extrems sempre serà una tàctica poc intel·ligent, i més si l'adversari és el rei. Quant a la causa remença, era ignorada en nom de les sàvies lleis, les inviolables constitucions, i les sagrades llibertats del Principat.

Catalunya cregué de bona fe que l'empresonament del príncep Carles de Viana pel seu pare, Joan II trencà els principis del govern pactat del país. La Diputació general volgué imposar el seu criteri a la monarquia i ho aconseguí... Però això poc temps després desencadenà la guerra amb el rei Joan II.

EL "METRO"

Carllamilla

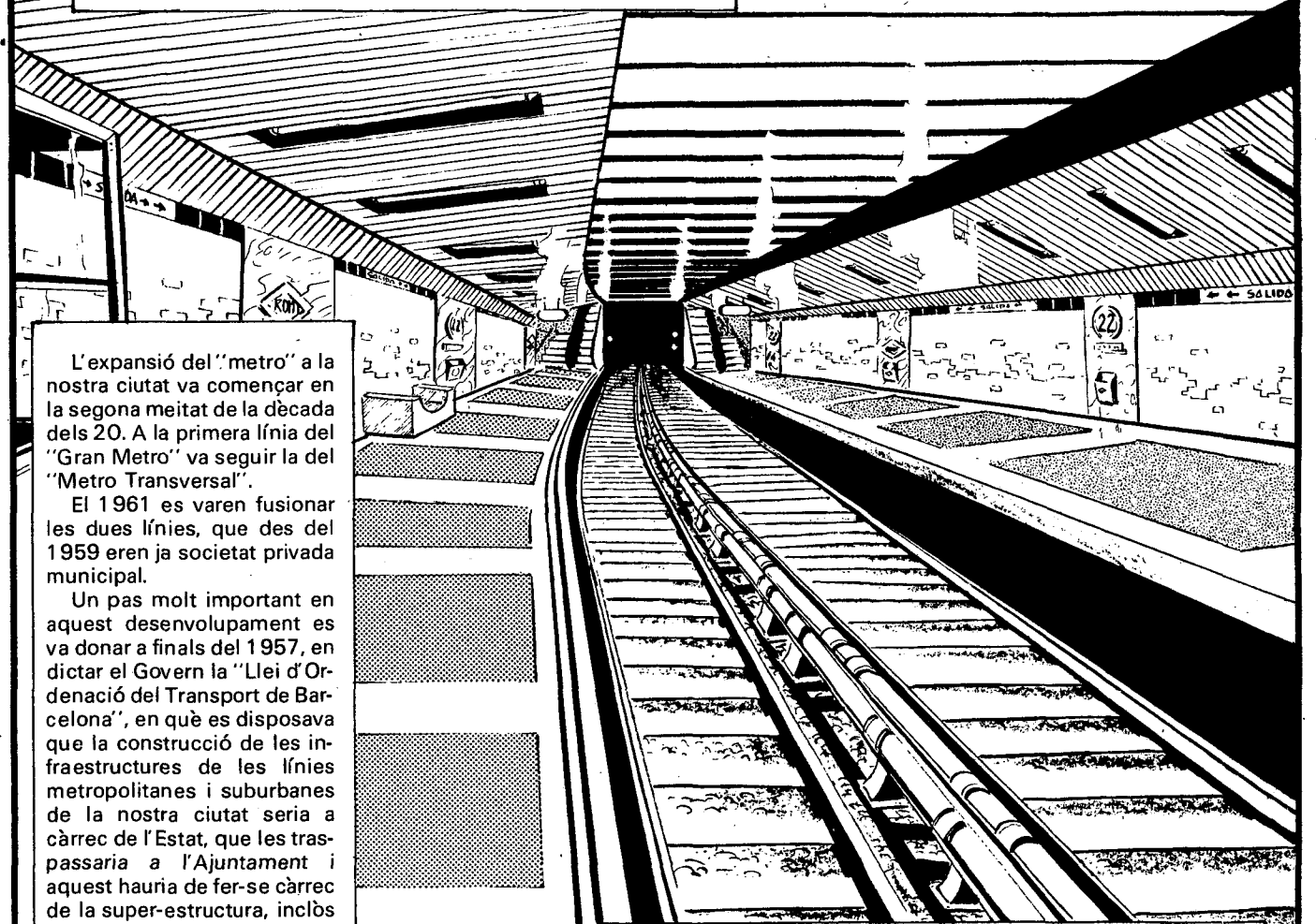
El 20 de desembre del 1924 es va inaugurar el primer tram del Ferrocarril Metropolità de Barcelona entre les estacions de Lesseps i Catalunya. La unió, mitjançant l'enllaç subterrani de les dues places, va oferir aleshores als barcelonins la possibilitat d'una comunicació ràpida, possibilitat que avui dia ha augmentat fins a 48 kilòmetres de les diverses línies en servei i que ben aviat aconseguirà uns altres vint-i-cinc quilòmetres, amb la incorporació dels trams que ja estan acabats o en construcció. Les perspectives són d'arribar a completar una extensió de 121 quilòmetres.

L'expansió del "metro" a la nostra ciutat va començar en la segona meitat de la dècada dels 20. A la primera línia del "Gran Metro" va seguir la del "Metro Transversal".

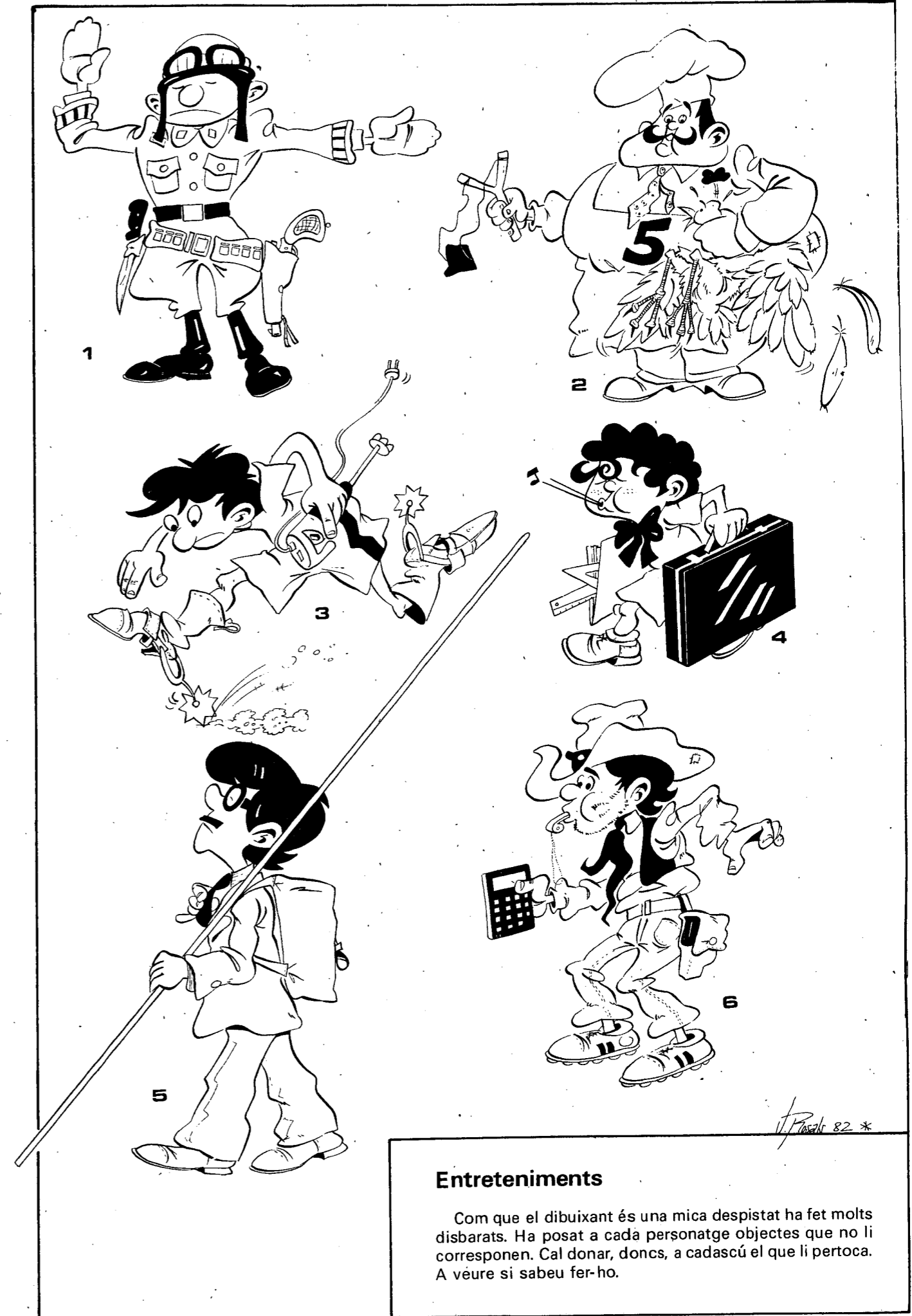
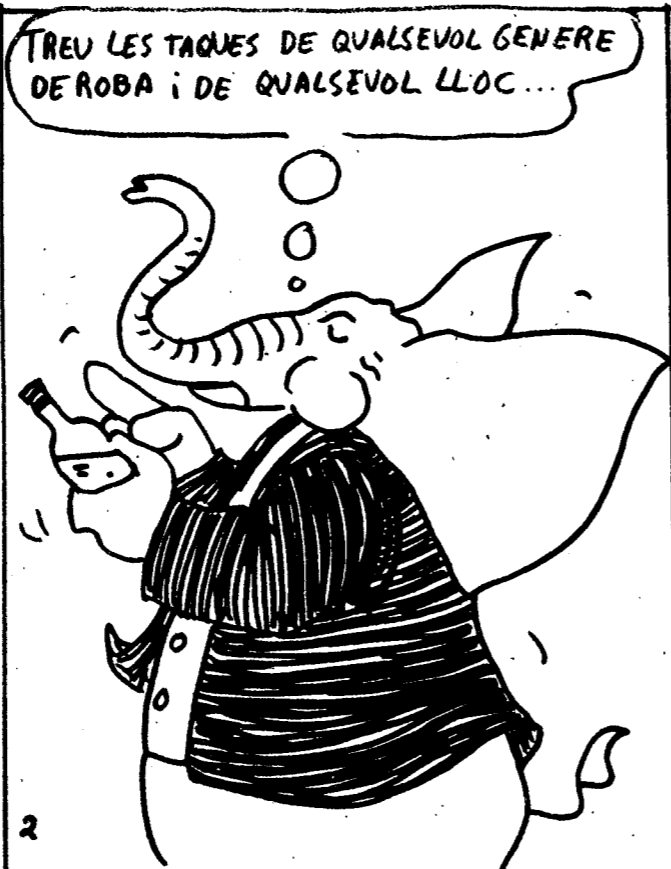
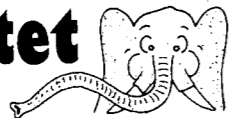
El 1961 es varen fusionar les dues línies, que des del 1959 eren ja societat privada municipal.

Un pas molt important en aquest desenvolupament es va donar a finals del 1957, en dictar el Govern la "Llei d'Ordenació del Transport de Barcelona", en què es disposava que la construcció de les infraestructures de les línies metropolitanes i suburbanes de la nostra ciutat seria a càrrec de l'Estat, que les traspasaria a l'Ajuntament i aquest hauria de fer-se càrrec de la super-estructura, inclòs el material mòbil.

Amb aquestes realitzacions que comportaren noves línies i perllongacions d'altres, com Lesseps-Poble Sec i d'aquesta a la Zona Universitària, la de Guinardó-Selva de Mar i la de Sant Ildefons-Horta, la xarxa del metropolità de Barcelona constava, en acabar el 1980, de 47,8 quilòmetres, d'aquests 46,3 útils, o utilitzables pel públic, amb 71 estacions en servei, d'elles 19 de correspondència. Són ara cinc línies en servei permanent des de les cinc del matí a les onze de la nit i perllongació, els dies festius, fins la una de la matinada.

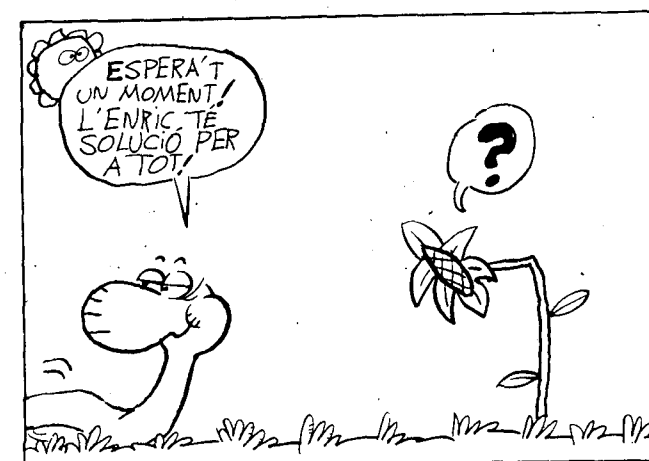
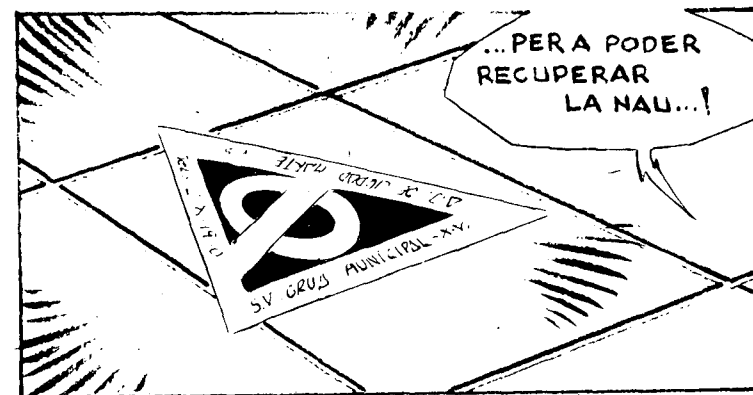
en pepet elefantet

Entreteniments

Com que el dibuixant és una mica despistat ha fet molts disbarats. Ha posat a cada personatge objectes que no li corresponen. Cal donar, doncs, a cadascú el que li pertoca. A veure si sabeu fer-ho.

H. Pons 82 *

Avet Set eslips per a nenes i nens

L'EIXERIT

ANY II

SUPLEMENT INFANTIL DE "CATALUNYA CRISTIANA"

121

En Joan i en Quim

Empipar i empipar-se

Sí, l'altre dia em vaig empipar molt.

La mare ja m'ho diu que sóc massa geniüt i que, de vegades, passo de la ratlla.

Ves, jo no ho voldria pas. Però, noi també, quan els altres et trepitgen... i et trepitgen expressament, eh!

L'altre dia, a l'escola, els companys em deien que jo havia fet una cosa mal feta. Ja en faig alguna vegada, però aquella no. No era veritat. I vinga discutir: que sí sí, que sí no. I em vaig enfadar molt. Home també, no em volien creure de cap manera! Només de pensar-hi em ve encara una mena de cosa...

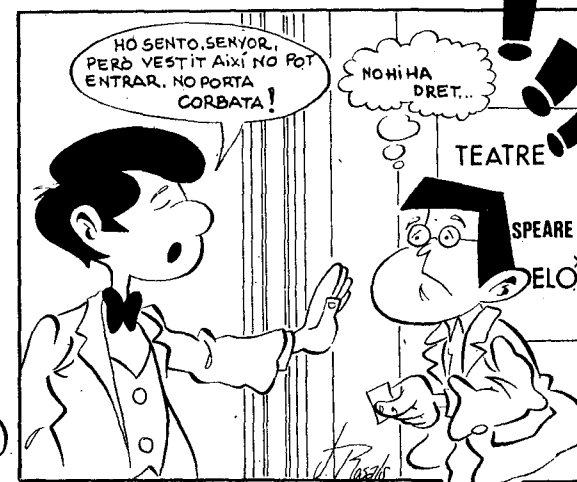
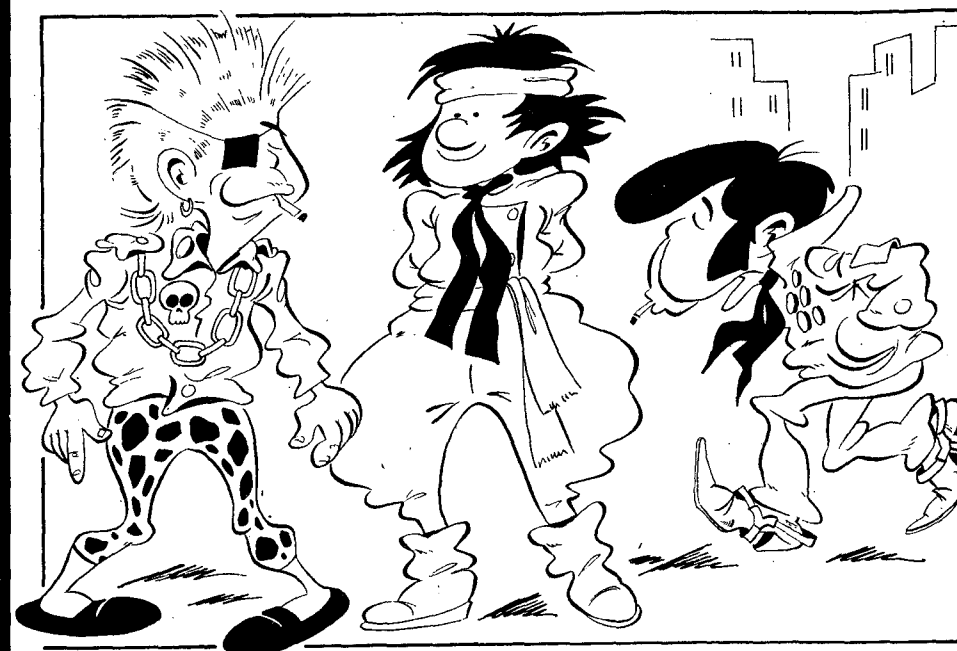
La mare sí que em creu. Em diu que no hi doni importància. De vegades les persones quan veiem que els altres s'empipen encara els fem més la guitza.

Demà em sembla que ja m'haurà passat. Aleshores em sabrà greu d'haver-me empipat. Perquè, què se'n treu? Res.

Si tots miréssim de no fer la guitza a ningú, ningú s'empiparia. Tan "diver" que és quan tots estem contents, oi?

Bé, amics, siguem sempre bons amics els uns dels altres. És el que Jesús vol, no?

L'EIXERIT

Avet Set — Avet Set — Avet Set

“Ludovic” i el seu domat exèrcit de massapà

per M. Dolors Canela i Barrabeig

marge, es tragueren la roba i es tiraren de cap a l'aigua amb l'única finalitat de, després de la remullada, posar en clar aquella inesperada situació. Després de mitja hora de romandre dins l'estany, sortiren i, amb el pas molt lent es dirigiren altre cop al lloc on romanien els ocells. Una vegada allí, tragueren la tovallola del sarró i mentre s'eixugaven i es friccionaven el pit, l'Oriol sense cavillar més i amb un to impulsiu va manifestar.

—El coneixem!

—Sí! Som amics d'ell... almenys, vàrem conèixer uns dies plegats — exclamà l'Humbert.

—Tampoc no sabem res d'ell — digué l'Oriol —, s'esmunyí del nostre entorn mentre fèiem la migdiada el proppassat juliol.

—Ja fa molts dies d'això oi? — replicà el rossinyol.

—Sí! Però sembla despús-ahir. Per cert, la seva companyia ens era molt grata — afirmà l'Humbert — sols que encara avui, no sabem si viu a la vila... si ha anat a una altra comarca... qui són els seus pares...

El cucut en veure que desconeixien la seva nissaga digué:

—En Ludovic és de la fleca de “Can Conrad”.

—No, això no pot ésser! Aquesta fleca la coneixem i, sabem que no tenen cap vailet... ens vols enredar — exclamà l'Oriol.

—No! Et dic la veritat. Ets tu en tot cas que desconfies de les meves paraules. Sortirem de la fleca guiats per Ludovic, ell fou qui ens duqué als afores de la vila... Ens desper-

sàrem i arribà un moment que ja no el veírem més. I encara avui no sabem on és.

—En Ludovic —assegurà l'Humbert— no sabia qui eren els seus pares... el xaval era molt decidit però, parlava poc; a més, com que estàvem cansat per la caminada, dialogàvem poc, o sia, una conversa profunda no la tinguérem sinó bé al contrari, el diàleg que desenvolupàvem es referia solament a fets trivials. Però, això sí! Vàrem ajudar-lo i ell ens correspongué en tot allò que fou necessari, però quan menys ho esperàvem ja no el vàrem veure al nostre redós; dissortadament va fugir sense acomiadar-se, sense deixar cap peuada per a poder guiar-nos cap a quina dreuera ens havíem d'encaminar... res!

—El pessimisme no ens durà a cap lloc —esmentà l'Oriol—. Hem de fer quelcom positiu. Crec que el que ara fóra més convenient seria agafar la dreuera. I vosaltres ocelllets aneu al davant! I si véieu alguna malifeta ja ens fareu un senyal.

Dit i fet, aquells mots van ésser escoltats i, els ocells un al costat de l'altre començaren a voletejar.

(Continuarà.)

L'Evangelí del diumenge

Jesús ens parla

Un dia Jesús cridà els seus deixebles i els digué: “Ja sabeu que, en totes les nacions, els qui figuren com a governants disposen dels seus súbdits com si en fóssin amos, i els grans personatges mantenen els altres sota el seu poder. Entre

vosaltres no ha de ser pas així: qui vulgui ser important, ha de ser el vostre servidor, i qui vulgui ser el primer, ha de ser l'esclau de tots, com el Fill de l'Home, que no ha vingut a fer-se servir, sinó a servir els altres, i a donar la seva vida per salvar tots els homes”.

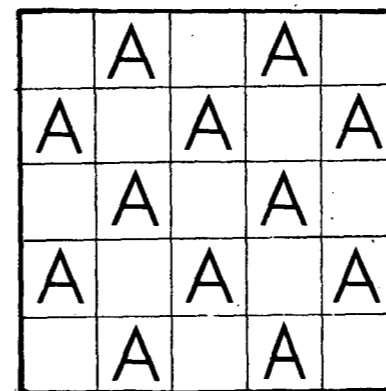
I. A les persones els agrada figurar i manar. Però Jesús vol que tots siguem amics de veritat.

II. Si som amics de tothom, voldrem que ningú no pateixi, i ajudarem a tots a ser feliços.

III. Déu estima més els qui més estimen. I estima de debò aquell que s'esforça per ajudar i fer feliços els altres. Encara que, de vegades, ens costi.

El mossèn

Uns mots encreuats molt fàcils

Les vocals ja estan posades (tot són “a”). Només heu de posar les consonants que falten.

Horizontals i verticals: 1.— Bossa, senalla. 2.— Extirgar, sufocar. 3.— Econòmic, a bon preu. 4.— Arrapar, agarrar. 5.— Diable, dimoni.

Solucions als entreteniments (pàg. 5.)

1.— Pistola del n.º 6 i xiulet del n.º 6. 2.— Ganivet del n.º 1, batidora del n.º 3 i llaç del n.º 4. 3.— Botes del n.º 6, pèrtiga del n.º 5 i número del n.º 2. 4.— Tiraxines del n.º 2, cartera del n.º 5 i corbata del n.º 2. 5.— Maletí del n.º 4 i calculadora del n.º 6. 6.— Revòlver del n.º 1 i botes del n.º 3.

Avet Set eslips per a nenes i nens

Avet Set — eslips per a nenes i nens

la Bíblia a l'abast

Jesús, sacerdot compassiu

(He 4:14-16)

Vet aquí un text magnífic sobre la "feblesa" del Salvador. La lectura reflexiva d'aquest fragment d'Hebreus pot ajudar-nos molt a "desintoxicar-nos" d'un cert triomfalisme preestablert. La contemplació del Kirios, el Senyor, pot fer-nos oblidar la trajectòria de lluita i superació que Jesús va seguir fins a arribar a la glòria de la resurrecció. Un oblit així és possible que ens mení a fer una distinció pueril i no gens teològica entre el Jesús-tot-poderós i nosaltres febles i indefensos. Llavors no sols desapareix tota la força exemplar de la vida de Jesús, sinó que queda compromesa la seva solidaritat amb la humanitat que lluita.

Jesucrist, el nostre gran sacerdot

En Jesús, el Fill de Déu, tenim el gran sacerdot que, travessant els cels, ha entrat davant Déu (v. 14). L'autor té en la imaginació la imatge del fastuós culte del temple de Jerusalem. Sobretot la gran litúrgia del "kippur" o del dia de l'expiació. En aquella ocasió el gran sacerdot entrava al "Sancta Sanctorum" del temple en el cur de la celebració d'expiació. Tot acabava aquí. El temple per més que fos el lloc de la presència de Jahveh, no era res més que una construcció humana. El mateix gran sacerdot, enmig de tota la seva dignitat, no era res més que un home. El nostre gran sacerdot, Jesús, és el Fill de Déu i entra al santuari del cel. Ha desaparegut la imatge, i la realitat la sobrepassa en escriure. Doncs, **mantinguem ferma la fe que professem** (v. 14a).

Jesús, solidari de la nostra debilitat

Resulta, però, que tot i la grandesa del nostre gran sacerdot, no sols no és inabastable, sinó que ell s'ha fet solidari de la nostra feblesa. El v. 15 és un petit tractat sobre l'aspecte humà del

sacerdoci de Jesucrist. L'home Jesús, ungit sacerdot pel Verb, no sols pot oferir el veritable sacrifici definitiu d'expiació, sinó que ho fa també des de la seva condició de company de penes i fatigues de la humanitat. Ell "com-pateix" —pateix amb els seus germans els homes— l'experiència humana. La seva naturalesa humana

també ha estat voltada de febleses i com nosaltres ha estat **provat en tot, encara que sense pecar** (v. 15b). És un autèntic expert en humanitat, que ell ha viscut des de dins, assumint-la en tot i corrent tots els riscos de la gran aventura humana. Per això és capaç de compadir. I la seva compassió no és paternalisme sentimental, que moltes vegades resulta totalment impotent per a transformar el dolor. La compassió del nostre gran sacerdot arrenca de les dues grans realitats que es donen en Jesús: Déu i l'home, units en una sola persona, han plantat cara al mal i l'han vençut. Solidari amb la humanitat sofrent, Jesús ha portat aquesta humanitat a ser solidària amb el Senyor gloriós. El "kippur" de Jesús és el definitiu. Havent entrat al cel, ha expiat per sempre el pecat dels homes i els ha obert de bat a bat les portes de la família de Déu.

Per tant, **acostem-nos confiadament al tron de la gràcia de Déu, perquè es compadeixi de nosaltres, ens aculli i ens concedeixi, quan sigui l'hora, l'auxili que necessitem** (v. 16). El tron de Déu, un cop s'hi ha assegut Jesús, s'ha convertit en el tron de la humanitat redimida. El lloc de totes les persones és allà. Tots hi estem cridats. Vet aquí la font principal de la dignitat de tota persona. I encara que ens vegem i estiguem voltats de febleses, des d'allà som cridats i ajudats a pujar-hi. Per això a partir de Crist, el tron de Déu és el tron de la gràcia, on hi seu un que és capaç de compadir-nos, ens acull i ens ofereix a mans plenes l'auxili que necessitem. El períple de l'encarnació queda així clos: Déu s'ha fet home i ha fet pujar els homes al lloc de Déu.

Josep M. Aragonès

Per una catequesi sobre la vocació (IV)

9. La vida religiosa i l'estat sacerdotal són veritables vocacions

L'Església reconeix l'estat religiós i el sacerdoti com a veres vocacions. Ja és tradicional parlar de la vocació religiosa. Sant Benet (Regla, capítol 58) prescriu que quan algú truqui a la porta del monestir que cal fer allò que diu l'Esclat: "Examineu els esperits per veure si són de Déu" (1 Joan 4, 1), és a dir, és necessari comprovar si vénen cridats per Déu, perquè la vida de consagració total i perpètua a Déu (així, almenys, la vida monàstica) és cosa difícil i no pot ser assumida si no consta que Déu mateix hi invita tal persona i que, consegüentment, li dona la gràcia per dur-ho a terme. Sense aquesta certesa moral seria temerari fer-se monjo o religiós en

general. És, doncs, comprensible que el ritual de la professió religiosa anomeni Déu "origen de la vocació religiosa" i que faci adreçar els fidels a Déu dient-li: "Vós, Senyor, que doneu la vocació religiosa...".

El sacerdoti és presentat per l'Esclat Sagrada com a vocació divina: "Ningú no es pren aquest honor, sinó aquell que és cridat per Déu, com Aharon" (Hebr. 5, 4). Acostar-se al sacerdoti sense aquesta certitud moral, seria una perillosa pretensió. El ritual de l'ordenació dels preveres expressa que el candidat al presbiterat ha estat escollit per Déu. El mateix diu el ritual de la consagració dels bisbes en referència al qui ha de ser consagrat; parla d'"aquest servent vostre que vós (Senyor), heu escollit per a l'episcopat".

10. Concomitàncies i conseqüències

La vocació acceptada postula en primer lloc una conversió. Tota crida de Déu és primordialment una vocació a la conversió, a girar-se a la veu de Déu que crida. Sigui quina sigui la vocació que ve de Déu, aquest, en darrer terme, crida a una major unió amb ell, unió a la qual hom pot arribar per camins diferents, però cada un d'ells comença per una conversió del cor i de la vida.

Encara que l'acceptació de la vocació sigui lliure, sempre resulta ser una obediència. El refús d'una vocació moralment clara no és una desobediència, però, com ja hem dit, podria representar un menyspreu de la part millor (S. Lluç 10,42) que pot desitjar

l'home com a do especialíssim de Déu: que Ell s'hagi fixat en tal home amb una predilecció. Obeir ve del llatí "obaudire", que vol dir, escoltar. Això és precisament l'acceptació de la vocació, que és una crida.

A la vocació correspon l'agraïment; agraiment, perquè Déu cridant tal home o dona, "ha mirat la petitesa del seu servent", com digué Maria (Lluç 1, 48), el cant famós de la qual, el Magníficat, és un himne d'acció de gràcies per la vocació rebuda.

Correspon encara a la vocació acceptada, un sentit de responsabilitat, ja que Déu, juntament amb la vocació, dona la gràcia perquè el qui ha acceptat la crida de Déu, pugui dur-la a terme. Ara bé, d'aquell, a qui més hom dona, més hom exigeix.

A. Olivar

INVERTEIXI

Inverteixi per l'interès.

El 12% anual que es converteix en el 18% utilitzant les desgravacions fiscals i pagable per trimestres.

La nova emissió de Cèdules Hipotecàries de "la Caixa" li ofereix una important renda trimestral i la possibilitat de recuperar la seva inversió en el moment que vostè vulgui gràcies a la cotització borsària de les Cèdules o, més fàcil encara, a les finestretes de "la Caixa".

Però si prefereix invertir pel capital, inverteixi.

Inverteixi aquesta pàgina.

"LA CAIXA" LI DÓNA UN BON EXEMPLE

Si inverteix	Aconsegueix	I totes aquestes	Amb aquest
500.000 Ptes.	aquests interessos	Desgravacions	rendiment total
	cada any		
El 1. ^{er} any	50.400 Ptes.	75.000 de desgravació IRPF i 9.600 de retenció recuperable	135.000 Ptes.
El 2. ^{on} any	50.400 Ptes.	9.600 retenció recuperable	60.000 Ptes.
El 3. ^{er} any	50.400 Ptes.	9.600 retenció recuperable	60.000 Ptes.
TOTAL	151.200 Ptes.	103.800 Ptes.	255.000 Ptes.

A totes les oficines de "la Caixa" hi ha un fullotó de l'emissió.

12% 15% 18% 3,465

Interès Abonaments trimestrals   Desgravació Fiscal   Rendiment amb desgravacions   Anys Amortització

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"

Inverteixi aquesta pàgina.

una renda trimestral, inverteixi.

Si al final en lloc d'un capital prefereix

"la Caixa".

més fàcil encara, a les finestres de

cotització borsària de les Cèdules o,

moment que vulgui gràcies a la

pot recuperar la seva inversió en el

i la seva liquiditat garantida perquè

"la Caixa" té també el 15% de desgravació fiscal

La inversió en Cèdules Hipotecàries de

3.er 4.ta i 5.^è any de l'emissió. I sense retencions.

que li donen un bon capital pagable a partir del

emissió de Cèdules Hipotecàries de "la Caixa"

Pel capital que pot aconseguir amb la nova

2 NOVES EMISSIONS
DE CÈDULES HIPOTECÀRIES
TAN SEGUR COM ESTAR A LA
TAN RENDIBLE COM INVERTIR

UN ALTRE BON EXEMPLE DE "LA CAIXA"			
Si inverteix	Aconsegueix el 3. ^{er} any	El 4. ^{ta} any	El 5. ^è any
1.000.000	1.375.000	1.520.000	1.675.000

Inverteixi pel capital.

INVERTEIXI

Exhortació pastoral del cardenal Jubany

"EL PAPA, PRIMER MISSIONER". Heus ací el lema que s'ha escollit per al "DOMUND" (diumenge mundial de les missions) d'aquest any. L'oportunitat d'aquest lema és ben clara: es tracta d'estimular el nostre esperit missioner a l'uníson amb el Sant Pare, cap visible de l'Església.

L'Església, tota missionera

Aquesta frase l'hem sentida moltes vegades. Però cal repetir-la constantment. D'una part, avui hi ha una tendència a la "privatització" de la fe: això significa, entre altres coses, tancar les creences religioses en el santuari secret de la consciència, sense projecció exterior. D'altra part, hi ha una certa indiferència a tot el que pugui significar extensió del Regne de Déu entre els homes la teoria dels cristians "inconscients" ens pot portar a restar tranquils, pensant que qualsevol camí és vàlid per atansar-se a Déu.

Sobre tots els membres de l'Església, sense cap excepció, recau el manament del Crist: "Aneu per tot el món i prediqueu l'Evangeli a tota criatura" (Mc. 16 15). Aquest manament és precís; és també perenne. Assenyala el dinamisme d'una Església, la missió de la qual és fer arribar a tots els homes el coneixement de la Bona Nova: la salvació realitzada pel Fill de Déu fet home.

La consciència missionera de l'Església ens porta fàcilment a tenir en compte les necessitats del nostre entorn; les que estan més a prop. Però cal preguntar-se: ¿pensem prou en els anomenats països de missió, que estan lluny? Aquest interrogant ens hauria de fer reflexionar. L'Apòstol Pau, en aquest sentit, ens recordaria les paraules que va dirigir al seu deixeble Timoteu: "Déu vol que tots els homes se salvin i arribin a conèixer la veritat" (1 Tm. 2,4)

El Papa, primer missioner

És lògic que, en una Església tota missionera, el Papa sigui el primer en sentir íntimament l'afany de missioner tot el món. Des del dia que Jesucrist digué tres vegades a Simó Pere: "Pastura les meves ovelles" (Jo. 21, 15 ss), el Vicari de Crist no pot oblidar la urgència de ser un veritable missioner. Ell mateix ho digué en el missatge del DOMUND de 1981: "Com a pastor suprem d'una Església enterament missionera, el Papa ha de ser el primer missioner esforçant-se a imitar l'exemple de Crist, "el primer i més gran evangelitzador", i posant-se sota el guiatge de l'Esperit Sant, "l'agent principal de l'evangelització".

Ningú no pot dubtar que el papa Joan Pau II aconsegueix en el seu pontificat, una excel·lent tasca missionera. Ho fa d'una manera inèdita. Va ser Joan XXIII qui va començar a viatjar fora del Vaticà. El va seguir Pau VI. Amb un coratge indiscutible i amb un ànim admirable, Joan Pau II visita les esglésies locals dels quatre continents; parla als bisbes, als sacerdots, als religiosos i religioses i a tots els fidels i a tots els que desitgen escoltar la seva veu. Predica Jesucrist i anuncia el seu missatge. No es cansa; no s'acovardeix; no té por de res ni de ningú. Compleix la seva missió d'una manera admirable. Ell mateix ho ha dit: "Seguint l'exemple del meu predecessor Pau VI, m'he posat en camí per visitar molts

països". I continua fent-ho, arribant ara fins a nosaltres en una gran visita pastoral. El Sant Pare és realment "el primer responsable de l'acció missionera de l'Església".

Les esglésies locals, també missioneres

El Concili Vaticà II va exposar amb amplitud el que teològicament s'anomena "la col·legialitat episcopal". Que vol dir que l'Església està fonamentada sobre els apòstols, amb Pere com a cap. Per això el deure missioner està encarregat a l'ordre dels bisbes, presidit pel successor de Pere. Joan Pau II ha entès —són paraules seves— "la col·legialitat efectiva i afectiva dels bisbes com una ajuda important per al seu propi servei".

És lògic aleshores que tot bisbe hagi de ser el primer missioner a la seva església particular. Tal com adverteix el Concili Vaticà II, "tots els bisbes han estat consagrats no solament per a una diòcesi concreta, sinó per a la salvació de tot el món" (A.G. 38). El deure missioner del bisbe comporta l'ansia que el missatge de l'Evangeli arribi a totes les persones de la seva església particular i a tots els confins de la terra. En la missió veritablement "catòlica" del bisbe es troba el títol primer de l'acció missionera de l'església local.

D'altra banda, cada creient ha de sentir-se cridat a cooperar a les missions. Pel baptisme, pertany a una Església que és catòlica, extesa d'orient a occident. Cal que s'interessi molt per tot allò que succeeix al seu entorn; però ha de pensar també en els que viuen a l'Àfrica, a l'Amèrica, a l'Àsia o a l'Oceania i esperen sentir el missatge evangèlic. L'ansia apostòlica no té més horitzó que el del món sencer.

El Papa ens recorda el deure missioner

La nostra diòcesi ha tingut i té realitzacions apostòlica-ment molt reixides a terres de missió. Però no ens podem quedar en el que hem fet fins ara. Si el Papa és el primer missioner, tots nosaltres l'hem de seguir. Ell ens ho recorda. En la visita "ad límina" ens va recordar als bisbes de Catalunya la llarga història de rica tradició cristiana del nostre país: en ella destacaren "tantes figures eclesials, homes i dones, que visqueren la seva vida amb gran sentit de universalitat i tant van contribuir a l'Església".

Pensant, però, en el futur, el Sant Pare ens deia: "Digueu als vostres sacerdots, ànimes consagrades per un títol especial a Déu i als fidels, que el Papa espera i té confiança en la seva fidelitat, que visquin oberts a la plena dimensió eclesial, oferint la seva aportació generosa".

Per aquesta raó, es necessiten noves i abundants vocacions, que tinguin un gran sentit missioner. ¿Serà aquest el futur de la nostra diòcesi de Barcelona? Membres d'una Església essencialment missionera, els creients no ens podem quedar parats. "La caritat de Crist ens obliga" (2 Cor. 5,14). Si pensem això i sentim d'aquesta manera, podem atènyer un futur plé d'esperança; perquè la nostra fe superarà les dificultats i caminarà per damunt del vaivé de la història.

Narcís Jubany i Arnau
Cardenal-arquebisbe de Barcelona

RE,
IONER

els diners

al manteniment	
els	25.792.982 \$
ncrets	
ptflament	13.515.847 \$
	6.43.581 \$
	6.759.650 \$
b-social	1.140.562 \$
ucions	
	3.901.950 \$
	1.059.483 \$
ó social	1.575.482 \$
	160.388 \$
	539.550 \$
	4.290.615 \$
Natiu	8.000.000 \$
ntals	3.441.449 \$
CELAM)	1.500.030 \$
	77.821.478 \$

Compleixen els seus 15 anys d'existència

Cursos de formació ecumènica a distància

MADRID.— Redactats per un equip d'especialistes catòlics i acatòlics, nacionals i estrangers, els "Cursos de formació ecumènica a distància" que edita el Centre Ecumènic de les Missioneres de la Unitat, a Madrid, compliran el seu quinzè any d'existència.

Abasten, en el decurs d'un trienni de formació, tota la temàtica de l'ecumenisme: Història i desenvolupament del moviment ecumènic, estudi detallat de les principals Famílies Confessionals cristianes i de les sectes, sobretot les existents a Espanya, situació del diàleg teològic, dimensió social i secular de l'ecume-

nisme, pastoral ecumènica i religions no cristianes existents al nostre país.

Els cursos principalment van adreçats a sacerdots, religiosos i religioses, particularment els qui duen a terme tasques docents, universitaris, militants de grups apostòlics, catequistes i formadors en la fe.

El Centre Ecumènic de les Missioneres de la Unitat (Plaça Conde Barajas, 1, a Madrid) iniciarà les seves activitats docents el vinent dia 12 d'octubre amb un curs de formació bíblica ecumènica. Donarà la lliçó inaugural el P. Pedro Langa, professor de Patrologia a l'"Agustinià", de Roma.

En centres educatius

El 95% dels alumnes d'EGB volen classes de religió

MADRID.— Gairebé el 95% dels alumnes d'ensenyament pre-escolar i d'EGB han demanat rebre classes de religió en llurs respectius centres educatius segons el delegat diocesà d'ensenyament de Madrid, Fidel Heráez.

Concretament a Madrid, en el present curs, més del 90% dels alumnes de pre-escolar i EGB i entre el 75 i 80% de formació professional de primer grau han sol·licitat cursar l'ensenyament de religió en el seu centre escolar.

La demanda d'ensenyament religiós a batxillerat i formació professional que s'enregistra a Madrid és lleugerament més baixa que la mitja espanyola.

Diu el bisbe d'Osca

La catequesi, l'aliment espiritual més important pels fills

OSCA.— "Són bons educadors cristians els pares que entenen la fe com si fos vida, no com l'assistència esporàdica a algun acte sacramental i, conseqüentment, volen educar els seus fills a través de la vida quotidiana, donant-los exemple d'honradesa, laboriositat, servei, obertura a les necessitats dels homes, sentit de justícia, relació viva i personal amb Déu Pare i amb Jesucrist, amor a l'Església i sentit comunitari", ha dit el bisbe d'Osca, monsenyor Osés.

Els pares cristians, comenta el prelat, s'han adonat de la importància de l'educació en la fe dels seus fills. "No en tenen prou, per tant, aquests pares amb que els seus fills rebin el Baptisme i la Comunió, sinó

que han descobert que els Sacraments no poden viure's en l'itinerari de la vida cristiana com uns actes aïllats".

Així, recorda monsenyor Osés, "una ajuda valuosa a favor d'aquesta educació dels fills és la catequesi parroquial. Arriba el moment de fer aquesta petició a la parròquia".

Acaba el bisbe d'Osca exhortant els pares feligresos a ser competents pel que fa al tema: "Valoreu—diu— la seva importància dins les altres instàncies formatives dels vostres fills a fi que la catequesi no sigui com les engrunes de la taula que els educa i els nodreix, sinó que sigui l'aliment més important i el que dona sentit a totes les altres dimensions educatives humanes".

Tots coneixem el document que els Bisbes espanyols, fa poc, han publicat, desitjosos de proporcionar als fidels una anàlisi pre-electoral; i una "llista" de drets i deures fonamentals, que els catòlics tenim l'obligació de valorar i d'analitzar, en cada partit polític, abans d'emetre el vot.

D'entrada, cal comentar que el document recorda als catòlics l'obligació que tenim d'acceptar, democràticament, el resultat de les eleccions. I en aquest cas, el dret d'una crítica constructiva i democràtica, per a defensar, des de l'oposició, els punts preconcintats.

En el propi document, llegim una frase que el resum i el justifica: "VOLEM UNA SOCIETAT LA MÉS PRÒXIMA POSSIBLE A L'IDEAL EVANGÈLIC". Aquesta aspiració episcopal, en el camp de la política, no ha d'escandalitzar ningú. Es propi en l'Església de tots els temps, i ho serà fins a la consumació dels segles, car està fonamentada en l'oració diària dels cristians, apresa de boca de Jesucrist: "Vingui a nosaltres el vostre Regne".

L'expressat document, exposa unes "bases", uns "fonaments" sobre els quals els polítics haurien de muntar la trama legislativa. Assenyalem, en primer lloc, aquell que diu: "S'HA DE RESPECTAR ELS DRETS HUMANS, COMENÇANT PEL DRET A LA VIDA, ADHUC LA DELS QUE ENCARA NO HAN NASCUT". Més clar, l'aigua, des del nostre punt de vista cristià. Com, aquell altre punt que diu;

Un comentari en vigília d'eleccions

Com portar a la pràctica els desigs dels bisbes

"S'HA DE PROTEGIR EL MATRIMONI I LA FAMÍLIA, I EL DRET DELS PARES A ELEGIR EL TIPUS D'EDUCACIÓ QUE VOLEN PELS SEUS FILLS". I aquí també hem de lamentar que més d'un partit polític discrepi d'aquests criteris. Pitjor, encara; ens dol que es protesti perquè l'Església els assenyala.

L'Església té dret a explicar la seva doctrina, públicament, i no pot dir el revés del que ha dit; no pot defensar l'avort, el divorci, o l'escola estatal única.

En canvi, hi ha un altre punt que, com a "ideal", coincideixen tots els partits polítics. Es aquell desig episcopal que ens parla de la "RECTA DISTRIBUCIÓ DELS RECURSOS MATERIALS, CULTURALS I CIVICS". La diferència estriba que els camins que ens menen els partits polítics per arribar a aquest ideal, són divergents, i fins oposats, entre si. Llavors, un es pregunta; Quin sistema econòmic pot lograt aquest desig de "justícia social"?

A vegades, un cau en la temptació de tancar els ulls a la realitat, i somniar un món ben acostat a l'Evangeli, utòpic, i malauradament irrealit-

zable, donat com són avui els homes, i el muntatge de la societat, abocada a un consum, com una droga.

Llavors, no tenim altre remei que despertar, i tocar de peus a terra. El menjar i el vestit de cada dia no ens baixa del cel, com un manà. Es fruit d'un sistema econòmic i financer que no es pot parer l'endemà de les eleccions, si no volem caure en una pitjor bancarrota.

Cada època i cada país necessita unes fórmules econòmiques pròpies. El sistema que hem d'escollir, avui, ha de tenir en compte els fets reals, la manera de ser de la nostra gent, la tècnica que disposem, i la capacitat econòmica del nostre país.

L'any 1940, Espanya sofrí una greu crisi econòmica, com a conseqüència de la guerra civil. Si establím comparances amb la crisi actual, ens adonarem que era d'un altre tipus, si bé podríem treure d'aquella, conseqüències i ensenyaments.

Era aquella, una crisi anomenada "ascendent", donat que existia un gran desig empresarial de reconstrucció del país, i una fretura d'aixecar negoci, i per tant d'obrir

llocs de treball. I hi havia possibilitats de fer-ho. Al revés d'ara.

I com que llavors, la professió d'empresari era ben remunerada i ben vista, sorgiren d'aquella profunda crisi moltes i importants empreses que enriqueixen el país, fruit de l'empenta dels empresaris vells, o creades per empresaris nous, que d'obers o d'empleats passaren a ésser "amos". La tasca dels que lluitàvem per una justícia social, en aquells anys, era exigir a favor dels obrers i del poble, en general, una justa distribució de la riquesa que havia revaloritzat el progrés.

El document episcopal que comentem, aspira que hi hagi "distribució de recursos" i per a lograr-ho, en primer lloc, cal que hi hagi els suficients "recursos". Els principals obstacles són l'atur, conseqüència de la crisi, i la principal causa d'aquesta, la manca de suport de l'empresari que ha de lluitar per una constant renovació tecnològica que dificulta la financiació de la indústria a mig plaç.

Pot l'Estat, una administració descontrolada i amb dèficit constant, garantir-nos, di-

rectament, llocs de treball? Impossible! Cal, en primer lloc, una reforma administrativa, en profunditat.

Cal, també, estimular l'estalvi i la inversió. Cal reorientar la política fiscal. Cal reduir el dèficit pressupostari. Cal reduir l'empresa pública. Cal un relançament del sector privat per evitar que cada lloc de treball que algú promet, si arriba a l'Estat, en realitat, no en caiguin dos, de les nostres fàbriques i tallers.

El partit que pugui presentar i realitzar un programa basat en tot això que hem dit, crec que mreixarà la nostra confiança. Es cert que no podrà donar-nos el paradís dels nostres somnis "hoacistes", però, tal com diem els catalans que toquem de peus a terra. "Qui dia passa, any empeny". I consti que som molts els que creiem que la solució econòmica d'Espanya sortirà, com dos i dos fan quatre, de Catalunya.

—Què voleu?— preguntava fa uns anys, el gran polític català, Francesc Cambó, a qui Catalunya té, encara, un gran deute històric. Voleu repartir riquesa o voleu repartir misèria?

Una frase, avui, en vigílies d'eleccions, ben actual, per tal de saber trobar la fórmula econòmica-política que faci possible aquell desig episcopal, més amunt dit; "VOLEM UNA RECTA DISTRIBUCIÓ DELS RECURSOS MATERIALS, CULTURALS I CIVICS".

Francesc A. Picas

CUBA

Fidel Castro impedeix
l'entrada de
revistes catòliques

L'Habana.— S'ha pogut saber que el Govern revolucionari de Cuba ha entregat a les autoritats de l'Església catòlica una llista de revistes catòliques que no poden entrar al país, ni tant sols en el número exigü d'exemplars que fins ara s'enviaven. Els títols són: "Criterio" (Argentina), "Croissance des Jeunes Nations" (França), "Família cristiana", "Mensajero del Corazón de Jesús", "Misión joven", "Pastoral misionera", "Razón y Fe", "Sal Terrae", "Selecciones de Teología", "Vida nueva" i "Pueblos del Tercer Mundo", totes d'Espanya.

Els observadors no encerten a discernir el criteri amb que s'ha confeccionat una llista tan heterogènea. Algunes d'aquestes publicacions han mostrat freqüentment una comprensió, quan no simpatia, cap el procés revolucionari cubà. Revistes com "Vida nueva" i "Pueblos del Tercer Mundo" no agraden en els mitjans conservadors per la seva obertura a les idees progressistes, i la segona, curiosament, fou prohibida per un Govern de signe tan oposat al de Cuba, com el règim argentí del general Videla.

Ho afirma el cardenal Höffner

"Una Església que només critica, decepcionada i en constant disputa, no té cap força missionera"

Fulda.— El cardenal Josep Höffner, president de la Conferència Episcopal Alemanya, ha invitat a una col·laboració més intensa en el continent europeu. En el seu discurs d'obertura de l'assemblea plenària de tardor dels bisbes alemanys, el cardenal Höffner ha demanat més col·laboració entre les conferències episcopals i els moviments de laics catòlics a Europa, entre els cristians catòlics, protestants i ortodoxos, entre els homes polítics dels Estats europeus, així com entre els homes polítics i l'Església. "En l'Església no hi ha fronteres ni països estrangers", ha explicat el cardenal.

En altra part del seu discurs el cardenal Höffner ha rebutjat les utopies socials existents. Durant els segles XIX i XX nombroses personalitats han somniat amb una "edat d'or". Però el somni no s'ha fet mai realitat. Al contrari, el resultat ha estat una decepció general i un pessimisme creixent.

"Es veu fins a quin punt és fatal posar en un mateix pla la ideologia i la realitat i voler posar l'esperança dels homes d'un futur feliç en un sistema concret de societat" ha declarat el cardenal Höffner. Decepció i desil·lusió són el resultat dels comptes entre el passat i el present. Però això no constitueix encara el camí pel demà. I el cardenal afegí: "Els joves que pateixen una perillosa crisi d'identitat són nombrosos. Ells han perdut l'esperança i allà on no hi ha esperança, la por s'expandeix".

Davant d'aquestes pors, molts contemporanis cerquen un "abrillat en la fe". Però les contradictòries explicacions del missatge de Crist, deixen angoixat el cor dels qui cerquen. En aquest context, el cardenal Höffner ha formulat una severa crítica contra les tendències teològiques que se separen de la doctrina comuna en l'Església i no entenen la teologia

més que com una ciència en el sentit modern.

Una semblant teologia es fa molt generosa en el camp de les hipòtesis. "Seria fatal, si predicadors i catequistes fessin d'aquestes hipòtesis els temes de llur anunci de la fe", ha precisat el cardenal Höffner.

"Una església que només critica decepcionada y en constant disputa, no té cap força missionera". Malgrat certes crisis, l'Església també mostra signes d'esperança. Un nombre cada dia més important d'homes busquen "el tot Altre", perquè senten que el frenesí del consum i maximalisme del plaer són més que un mal sucedani per la veritable vida.

També el Congrés dels catòlics de Düsseldorf que s'ha caracteritzat per una joventut que busca la fe, ha estat segons el cardenal Höffner, "un signe d'esperança". El testimoni de l'Església als cristians apunta una realització dinàmica del futur.

BRASIL

Diverses diòcesis
donen terres
per als
necessitats

Rio de Janeiro.— El cardenal Eugenio de Arujo Sales, arquebisbe de Rio de Janeiro, ha donat un àrea de 10.000 metres quadrats per a la construcció de cases destinades a 420 famílies pobres de la seva arxidiòcesi. Això és conseqüència del document "Sòl urbà i acció pastoral", preparat pels bisbes i aprovat en l'Assemblea plenària celebrada a Itaicí el propassat mes de febrer. En aquest document, la Conferència Episcopal brasilera suggereix una millor utilització de les àrees urbanes, especialment les de propietat del clergat, invitant a posar-les a disposició dels necessitats.

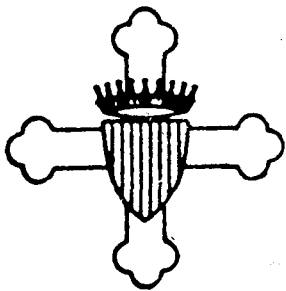
També l'arquebisbe de Porto Alegre, monsenyor Claudio Koling, ha decidit donar una àrea de 15 hectàrees a 200 famílies pobres que viuen en "faveles".

La Conferència Episcopal està fent un estudi destinat a establir amb precisió l'extensió de les terres pertanyents a les diòcesis, per a millor decidir el seu destí a favor dels pobres.

Diplomatari

CADA TRIMESTRE, A LA VOSTRA LLIBRERIA

HISTÒRIA MEDIEVAL CATALANA I OCCITANA

- HISTÒRIA DOCUMENTADA
- SIMBOLOGIA ANCESTRAL
- ESOTERISME i CTÒNICA
- GENEALOGIA i HERÀLDICA
- EL GÒTIC i EL ROMÀNIC
- CASTELLS i CASES PAIRALS

REVISTA DISTRIBUÏDA PER "LATINO AMERICANA"

miscel·lània

La Guatemala del General Ríos Mont

5.000 morts en mig any

Submergits en els mil i un petits problemes de cada dia, amb les necessitats mínimes cobertes, sovint ens oblidem que a molts quilòmetres de distància hi ha pobles que pateixen de veritat, ofegats per una minoria oligàrquica que només vetlla pels seus interessos. Pobles com el de Guatemala que viuen sota la fèrula d'hommes com el General Ríos Mont.

Quan arriben els soldats de Ríos Mont, els indígenes han d'abandonar llurs cases i traslladar-se a les muntanyes on viuen com animals de bosc.

En aquest país és absurd parlar de justícia, de drets humans, de germanor o de convivència. D'ençà que Ríos Mont donà el cop d'estat, s'han produït més de 5.000 morts. La repressió és absoluta i afecta d'una manera especial a la població indígena.

Hem parlat de la dramàtica situació que viu aquest país, d'una extensió de 109.000 km² i 7 milions i mig d'habitants, situat a l'Amèrica Central, amb un capellà de Guatemala, Luis Fernando García i dues catequistes, Carmelita Santos i Regina Hernández. Tots ells han viscut directament el problema. Ara viatgen per Europa a la recerca de solidaritat i per explicar allò que passa al seu país. Aprofitant la seva estada a Barcelona, Catalunya Cristiana ha recollit el seu testimoni viu i dolorós.

Abans que se celebressin les eleccions, Catalunya Cristiana publicà un extens i documentat reportatge sobre Guatemala. Llavors ja exposàvem la nostra por que les eleccions no servissin de gran cosa, perquè tot el procés electoral estava manipulat. I, lluny d'haver-hi una millora, les coses han empitjorat. "Evidentment —ens diuen els nostres interlocutors— després del cop d'estat estem pitjor que mai. Ríos Mont empra formes més refinades per matar les persones. Vol donar una imatge democràtica i controlar tots els mitjans de comunicació per no escoltar cap veu discrepant contra l'administració i amagar la realitat. Tots aquells que se li oposen, moren. La xifra de periodistes, advocats, professors universi-

taris i religiosos que han estat assassinats és molt elevada."

Emigració a la muntanya

La situació a Guatemala és especialment perillosa per a la població indígena. Carmelita Santos és catequista d'una aldea de l'interior del país, el nom de la qual prefereix no dir. La situació per a ella és dramàtica. Amb una veu molt suau, com si estés espaordida, ens comenta: "Això no pot seguir així. Després del cop d'estat, sempre estem intranquils. Els soldats vénen als poblets i roben, violen, cremen les cases i s'emporten els nois més joves per a incorporar-los a l'exèrcit. També n'hi ha que

maten perquè sembla que volen acabar amb els indígenes.

Davant d'aquests fets, molta gent viu a la muntanya. Allà hi viuen també nens sols que s'han quedat sense els pares i estan inflats. Només mengen arrels, fulles i herbes. Van fluixos de ventre i no tenen roba per abrigar-se. Viuen con animals de bosc".

Els soldats, segons ens comenta Carmelita, senten una especial animadversió contra els indígenes i els diuen que no serveixen per a res. "Escoltar aquestes coses —comenta— és molt dur, perquè nosaltres ens considerem persones. Només volem que ens deixin viure en pau. No volem robar res a ningú."

En parlar d'aquest tema, Regina Hernández ens diu que el règim culpa d'aquests saqueigs a la guerrilla a través de la ràdio, premsa i televisió. Ara hem decidit fer aquest viatge —afegeix— per aconseguir una ajuda econòmica per aquesta gent que viu a la mun-

tanya i es mor de fam. Hem de fer alguna cosa, actuar per tal que el món s'assabenti de les injustícies que pateix el poble de Guatemala."

Por generalitzada

Quan accedí al poder Ríos Mont, els Bisbes de Guatemala, segons ens diu el pare García, intentaren parlar amb ell, però aviat s'adonaren que no era possible el diàleg. Quan parlem de la situació social, ens comenta que el 40% de la població activa és en atur i que l'oligarquia aprofita la mà d'obra barata. "Hi ha una por generalitzada. Ningú no gosa aixecar la veu. Malgrat tot, tard o d'hora —afegeix— s'han de resoldre les coses. És una mica com la lluita de David contra Goliat."

Els nostres interlocutors consideren també que si els Estats Units deixessin de donar suport al règim, Ríos Mont es trobaria aviat sol i seria més fàcil enderrocar-lo. Consideren així mateix que l'oligarquia no està molt d'acord amb els militars perquè han volgut ficar el nas en les empreses més importants per tal de treure beneficis. De moment, donen suport al govern, però si es gira la tuita no donaran ni un pas pel General.

Abans que ens acomiadem d'ells, ens informen que a Barcelona s'està formant un "Comitè de Solidaritat" per tal de canalitzar les ajudes que arribin per a Guatemala, un país sotmès a una cruel dictadura, però que viu en l'esperança d'un demà més just i humà.

Tomàs Puntí

D'una jove amb càncer al seu genoll

Miraculosa curació a Lourdes

La curació, científicament inexplicable, d'un tumor maligne al genoll d'una jove italiana, Delizia Cirolli, de 18 anys, ha estat presentada a Lourdes com un nou miracle.

Delizia, a qui els metges diagnosticaren un tumor maligne incurable al genoll, va començar a peregrinar a Lourdes amb els seus pares a primers d'agost del 1976, amb l'ajut d'una subscripció popular recollida entre els veïns de Palermo, la seva ciutat natal. Encara que la primera es-

tança a la ciutat mariana no va fer cap efecte, durant el Nadal d'aquest mateix any el genoll de Delizia va començar a donar símptomes de recuperació. Llavors el Comitè Mèdic internacional de Lourdes, organitzat per l'Església, va haver de reconèixer que es tractava d'un fenomen científicament inexplicable.

El propassat 26 de setembre un altre comitè mèdic, compst per setze membres de sis països, va confirmar a París les primeres conclusions, mentrestant Delizia Cirolli.

avui una jove infermera, tornava a Lourdes per a visitar, ja curada, la cova de les aparicions.

64 miracles reconeguts

Fins ara, 64 miracles han estat reconeguts oficialment a Lourdes després de l'aparició de la Verge a Bernadette Soubirous. La comissió mèdic internacional ha establert el caràcter extraordinari de la curació, però no ha parlat de miracle.

Hi ha una por generalitzada al país davant la situació de repressió.

Claretians, com el Germà Torres, han desenvolupat una tasca molt de la medicina a Filipines, eficient en el camp

Antonio Daufí. Va néixer a Tortosa (Tarragona) fa 53 anys. Creixia a Vic (Barcelona) des dels 9 anys, on va conèixer els missioners, fills del Cor de Maria (Claretians).

Dins d'aquesta congregació religiosa, va fer els seus primers vots, com a germà, el 23 d'octubre de 1947.

Actualment està treballant a les missions que tenen a Filipines. Es troba entre nosaltres gaudint de poc temps per tenir un petit descans.

Antoni Daufí, claretia

24 anys com a missioner a Filipines

— Germà Daufí, fa molt de temps que ets a Filipines?

— Hi vaig ésser destinat l'any 1957, fa ja 24 anys.

— Et vas oferir per voluntat teva o s'hi van destinar sense demanar-ho?

— Veuràs, jo mai no vaig demanar anar a Filipines, però feia temps que m'obsessionava la idea: "tants països de missió com hi ha i que tenen poc personal, mentre jo aquí, perdent el temps amb feines que si no es fessin no passaria res. Aleshores em vaig oferir al P. General per qualsevol país de missió. Feia dos anys que havia acabat uns cursos de medicina per les missions. Per això potser era útil.

— Quina edat tenies?

— Doncs, calcula... 25 anys menys que ara. En tenia 29.

— Que va representar per a tu el teu destí?

— Moltes coses. En primer lloc un canvi complet en la meua vida: Un país diferent, gent d'un altre raça i cultura, un altre estil de gent, de vida i treball... però, sobretot, aquest destí va ésser per a mi un gran regal de Déu, així com una segona vocació, o millor dit, concretació de la meua vocació original de Laic Consagrat Claretia.

— Quants Germans Claretians sou a Filipines?

— Fins fa poc érem dos, però com ja sabeu el mes de maig d'aquest any, Déu va emportar-se'n el germà Josep M.ª Torres, que treballava com a metge a

Lamitan, illa de Basilan. Actualment sóc l'únic Germà que queda a la Província.

— No heu tingut vocacions natives per Germà?

— Hem tingut joves en preparació. Un va arribar a professor, però no va passar dels vots temporals.

— A la vostra Província teniu moltes vocacions per a capellà. No és estrany que no en tingueu, també, per a Germà?

— Crec que Filipines no és una excepció de la resta de la Congregació en la crisi vocacional de Germans. Mira, allà hi ha una incidència molt gran i extraordinària de noies que prenen la vida religiosa; en canvi un jove que vol consagrar la seva vida a Déu, no comprèn que pugui ser "altra cosa" sinó capellà. Però jo encara tinc l'esperança de no ser de "Los últimos de Filipinas".

— Has dit que vas estudiar uns cursos de medicina per les missions. No et van servir per a treballar amb el Germà Torres?

— Treballar amb el Germà Torres fou la intenció del P. General al marxar jo a Filipines. Però no va ésser possible. El Germà Torres encara que era metge, va tenir moltes dificultats per fer de metge en el territori filipí, solament pel fet de ser estranger. Molt més les hauria tingut jo amb uns simples cursos sense cap títol oficial.

Ha estat un dels més grans missioners que ha tingut la Congregació Claretiana.

El seu exercici de la medicina va tenir una dimensió missionera extraordinària.

— Alguna remarca d'aquesta dimensió?

— Mira, quan després de 20 anys a la Xina, es va establir la seva clínica a Lamitan, al sud de Filipines, on havia exercit 28 anys, no hi havia cap metge en aquella regió; els nadius, musulmans i Yakans, van començar a invadir el seu consultori i quan van experimentar la seva bondat i habilitat de curar, començaren a cridar-lo perquè curés els malalts impossibilitats dels seus barris. Saps què significa això...?

— Fins aleshores cap cristià, filipí o estranger, no havia posat els peus a cap d'aquells barris sense posar en perill el seu cap, literalment parlant. Els Pares de la Missió de Lamitan mai no havien pogut apropar-se a aquelles comunitats aïllades i hostils. Des d'aquell dia els nadius identificaven a qualsevol missioner amb el "Doctor Parí".

— Vols dir que ell amb la seva medicina facilità als missioners l'entrada a la població no cristiana?

— Exactament. Últimament es parla molt de l'apropament entre musulmans i cristians, no?

Bé... el germà Torres ja feia aquesta tasca fa quasi 30 anys.

— Alguna característica personal seva et va cridar l'atenció?

— A més a més del seu lliurament total als altres, la seva ferma, la confiança en Déu. Això li portava un optimisme constant per a superar totes les seves dificultats... i que les va tenir! El seu gran esperit d'oració. Un dia em deia: "Res, germanet, res molt. Si perseveres en l'oració estàs salvat".

— A quines activitats t'has dedicat a Filipines?

— Des que vaig arribar allà he fet diverses coses, però la meua activitat principal ha estat sempre la catequesi.

— Quina època recordés més?

— És difícil contestar aquesta pregunta... Potser els cinc anys que vaig ésser Coordinador Diocesà de Catequesi de Zamboanga, i és la que recordo amb més il·lusió.

— Què va suposar tota aquesta experiència?

— La gran oportunitat de fer arribar el missatge de Crist als milers de nens i joves repartits entre les nou parròquies de l'Arxidiòcesi.

— Treballaves sol com a coordinador de Catequesi?

— Sempre vaig tenir dues persones amb les que formava un equip. Procuràvem basar el nostre treball en la unitat del diàleg i l'oració. Sense això és impossible qualsevol treball d'apostolat.

— Has tingut alguna experiència de conversió d'algun musulmà al cristianisme?

— A mi m'ha tocat treballar sempre entre cristians, però també

m'he relacionat amb musulmans i he tingut molt bones experiències amb alguns.

— Posa un exemple.

— Quan ensenya religió a l'escola Claret de Zamboanga, uns estudiants musulmans assistien a les classes. Molts cops amb més atenció i interès que els seus mateixos companys cristians. No és que tinguessin intenció de convertir-se; hi assistien perquè els agradava.

— No se'n va batejar cap?

— Encara que els seus pares no els negaven anar a les classes de religió cristiana mai no els haurien permès batejar-se. Són molt aferrats a la seva religió. Però vaig tenir-ne un a les meves classes durant quatre cursos. Era sempre el que tenia millors notes de Religió. Fins i tot va ser escollit vice-president de l'Associació d'Estudiants Catòlics. La seva tristesa era que els seus pares s'oposaven al seu bateig. Va dir que esperava ser major d'edat per a fer-se cristià lliurament.

— Ara ja no estàs a Zamboanga, no és així?

— Sí, des de fa tres anys estic a la Comunitat de Quezon City.

— Es la capital, no?

— Exactament. Estic a la Parròquia, on hi ha els Claretians.

— I a què et dediques?

— Al mateix: la catequesi. Dirigeixo el programa catequètic de la Parròquia. Segueixo el mateix pla que tenia a Zamboanga però amb un altre ambient, amb altres dimensions.

J. Pijoan

Els comtes-reis i la Bíblia

El conreu intel·lectual en els comtes-reis, ha estat ben remarcable. L'entusiasme reial per les lletres, fou la poderosa palanca que imprimí constantment el moviment progressiu a la nostra literatura clàssica, assolint un dels llocs cimers entre les literatures romàniques medievals. Ultra això, els sobirans catalans eren lectors de la Sagrada Escripura.

El conqueridor comentarista

D'acord el cronista Pere Miquel Carbonell, Jaume I estudià els llibres sagrats, sensè l'ajut de cap mestre i anà fins l'exageració en escriure: "Y encara aquest excel·lentíssim rei En Jacme hagué un altre do de nostre Senyor Déu, així com els seus apòstols, car ell entengué e sabé per si mateix, sens mestre instructor, les divinals escriptures per gràcia de l'Esperit Sant". En les festes de l'any, a qualsevol indret que es trobava, acostumava predicar al poble seguint un text bíblic. Durant el concili de Lió celebrat durant el pontificat de Gregori IX, en tractar els afers d'Ultramar, el rei dissertà davant el Sant Pare i els prelats sobre la citació del profeta Isaïas que Simó fa en tenir l'infant Jesús als braços: "Lumen ad revelationem gentium" (Lc. 2:32a.), donant interpretació i sentit. En acabar, els clergues manifestaren llur sa-

tisfacció "per lo be que ho habiem fet".

El rei Jaume morí a la ciutat de València, el 6 d'agost del 1276. En plena agonia demanà que li llegissin els salms, i ell mateix recitava en català: "Jo, senyor Déus meus, entraré a la teva casa e adoraré al temple sant teu, e em confessaré al teu nom, Senyor, car tu, senyor, m'has remut, qui ets Déus de veritat".

Desig de versions en llengua vulgar

El 1235 hom traduí la Bíblia al francès. Cinquanta anys més tard, Pere II el Gran, en posseïa una. A causa d'unes angúnies econòmiques als darrers anys de la seva vida, hagué d'empenyorar-la. El manuscrit retornà al seu fill Alfons, el 1290.

L'anomenada que gaudien les versions bíbliques en les llengües corrents, i singularment, la francesa, mugué el rei Alfons el Liberal a voler una traducció en català. El treball fou encarregat a Jaume de Montjuïc, el Nadal del 1287. Ajudat per uns col·laboradors i el calígraf Berenguer Fullit, l'obra restà enllestida quatre anys després.

L'erudició de Pere III

Pere III el Cerimoniós es distingí en l'oratória, en la poesia, en la història i l'astronomia. Ha estat un dels reis més parlamentaris i que més contacte va tenir amb la seva gent. Ell mateix pensava i escrivia lentament els seus discursos, que després esmenava i feia arxivar curosament. Lector infatigable com era, tenia sempre a punt la frase més oportuna, recollida amb constància de la Bíblia o dels llibres històrics. Per la riquesa de citacions que feia de l'Escriptura demostra que la tenia molt per la seva mà i que era el llibre que llegia i consultava més sovint. No ha d'estranyar-nos pas la copiosa erudició sagrada de la qual estan repletes les seves proposicions, sempre encapçalades per uns versicles escaients a l'assumpte que volia anunciar. La tradició d'aquesta forma d'oratória derivada de l'Església, no sols es manifestà en l'exordi de les proposicions sinó que àdhuc el final del discurs era semblant a un sermó.

Entusiasme per la lectura

Joan I, l'Amador de la Gentilesa, fou un enamorat del saber clàssic i un lletraferit. Quant tenia vuit anys, el seu pare Pere III pagava per compte de l'infant hereu, un llibre el qual contenia, "los salms penitencials, los credos e altres oracions". Era capaç de llegir-se tota la Bíblia cada any o cobejà de posseir-la en català, en francès i fins i tot, en hebreu. És delectava en dissertar sobre temes transcendents com el de la immortalitat de l'ànima amb homes tant il·lustrats com Bernat Metge.

L'oratória de Martí l'Humà

Feia pocs mesos que Martí l'Humà, cridat a la corona d'Aragó, per la substitució testamentària del Cerimoniós, havia entrat a Barcelona, i tot seguit se'n va anar a Saragossa per ser coronat solemnement d'acord amb la tradició. S'esdevingué el 1396. Allí convocà corts generals per la primavera de l'any següent, les quals s'obriren a l'antiga Seu del Salvador. Assegut en el solí, amb pompa majestàtica, pronuncià un discurs partint d'uns versicles extrets de la 1.ª carta de sant Joan: "La victòria que ha vençut el món és la nostra fe" (5:4), en el qual discurs es referí al valor i a les proeses dels seus antecessors i la fidelitat, constància i gestes dels seus vassalls, fent particular memòria de la seva campanya a la Sicília. Tanmateix, pronuncià una oració a les corts de Perpinyà (1406), la qual es el monument més famós i brillant de l'eloqüència política catalana: tot l'esperit de llibertat, totes les glòries de Catalunya se sentiren en aquesta proposició. Les citacions del Vell i del Nou Testament es

ARNAU DE VILANOVA (València, ? 1238/40 - Gènova 1305), proposà al rei Frederic de Sicília, i per mitjà d'ell també a Jaume II, una reforma de la societat en sentit evangèlic. Referint-se a la reina Elionor de Nàpols escriví: "La tercera cosa que l'hi ensenyaràs és, que a la seva casa no tindrà ni permetrà que siguin llegits romanços o llibres de vanitats mundanes, sinó que els diumenges i els dies de festa, a hores convingudes, farà llegir en presència de les seves filles i d'ella mateixa, les Escriptures, i la veritat evangèlica serà expressada en la llengua vulgar i de manera clara, perquè allí trobarà els sermons més bonics del món".

barregen amb les dels autors clàssics, molts d'ells portats per primera vegada del corrent renaixentista i incorporats ja a les lletres catalanes. La darrera proposició del rei Humà és la clau d'or que tanca l'apogeu de la nostra oratória parlamentària.

Alfons V, el Magnànim, lector de l'escripura

Fou el primer rei de la dinastia dels Trastàmara. Era piadós i recordava sovint la Bíblia, perquè la llegí amb glosses i comentaris fins a quaranta vegades. Poden trobar-se moltes reminiscències dels llibres sagrats en la seva correspondència, àdhuc, seria difícil de des- triar quan eren degudes a la seva intervenció en frases autògrafes o a la dels seus escrivans, tant o més familiaritzats que ell amb la Bíblia.

El poble més lliure del món

Es ben palès que el llibre de

consulta més indispensable en la nostra oratória parlamentària era la Bíblia. El sentiment liberal i patriòtic que animà aquelles corts, les quals eren les més antigues i més lliures d'Europa, les fa úniques en el seu temps i semblants als més democràtics parlaments europeus. Bé podia dir Pere el Cerimoniós a les corts de Montçó de 1382: "Si guardats vostres furs e constitucions e vostres privilegis... veurets que sots los pus franchs pobles del món".

Joan González i Pastor

llibres

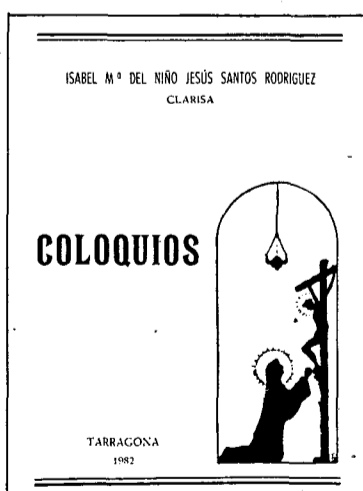
Quan la conversa és espontània

La millor presentació que poden fer d'aquest opúscul, és la que fa l'arquebisbe de Tarragona, doctor Josep Pont i Gol. Diu així:

"El col·loqui, si és tal, no és conversa dura, ni interessada. És espontani, fruit de la senzillesa i la confiança, El col·loqui no cansa. És repòs i expansió de dues ànimes. És fàcil quan en ambdues transparenta la llum. Si l'interessat és el Senyor, el col·loqui vibrant pel capdal de la seva llum, és col·loqui sense punt i apart. És punt seguit, en espera del següent. És una vida."

"Són els punts seguits de la vida de sant Francesc d'Assís. La seva vida transparent en col·loquis continuats, amb totes les criatures. Amb les més diverses persones, amb el sol i amb la lluna, amb l'aigua i el vent, amb les flors i els ocells, portaveu tots ells, del Bon Déu, el gran Interlocutor".

El llibre està escrit per sor

Isabel M.ª del Niño Jesús Santos Rodríguez, religiosa clarisa, molt coneguda per altres escrits seus, i el motiu de la seva publicació ha estat el VIII Centenari del naixement de sant Francesc.

F. G.

COLOQUIOS. Per Isabel M.ª del Niño Jesús. Tarragona, 1982.

URGEIX

Llogar el meu pis moblat. Zona plaça Eivissa. Excel·lents condicions. Interessats telefonar als nùms. 359 00 74 i 358 11 92. Tracte directe. Es demanaran referències.

moda

Protagonista la moda: Joies per a gent jove

Dins la línia "Granets d'or", penjoll respectant les formes de l'or en el seu estat natural.

Jesús Yanes és, sens dubte, un dels joiers més coneguts actualment, ja que el llançament de la seva recent col·lecció "Yanes Junior" en l'anteriorment celebrat "Barnajoia'82", està formada íntegrament per quatre línies molt diferents una de l'altra, però centrades i comercialitzades molt especialment per a gent jove, essent molt comentades a nivell de comprador per l'originalitat de totes les seves peces.

1.ª Línia: La novetat vé precedida per la graciosa presència d'unes banderes nàutiques que segons el símbol de seu llenguatge per combinacions de color, aporten el significat d'una inicial que, en aquest cas, elaborades en or i esmalts de color, s'ofereixen com a petits penjolls sotinguts per una fina cadena or.

2.ª Línia: Tornen a estar vigents en joieria les monedes d'or. Avui és el "Krugerrand", la moneda sud-africana de curs legal corresponent a un dècim d'unça, que permet diferents i múltiples aplicacions en la realització de joies home/dona

en totes les seves variants i dissenys. En aquest cas, es presenten sempre embolicades en un fi bisell, els models de les quals quant a formes i estils, permeten de mantenir el valor inicial de la moneda convertint-la al mateix temps en una joia diferent però sempre atractiva i valuosa.

3.ª Línia: Correspon a l'anomenada "Granets d'or", que es presenten com a penjolls o clauers basant-se totes les peces en unes formes respectades en el seu origen natural, amb simple polit arradonit mat, o brillant.

4.ª Línia: Són joies bàsicament inspirades en el firmament i formades per petits sols, llunes i estrelles realitzades en or i que aporten una vegada més, l'encant d'una ingenuïtat figurativa introduïda figurativa introduïda novament en la joieria moderna.

Una completíssima col·lecció, que corona l'èxit d'aquesta firma centenària que, en aquesta ocasió, ha sabut revaloritzar a més, aspectes nous molt concordes amb els temps actuals. M. José Ejarque

El "Krugerrand" la moneda sud-africana de curs legal corresponent a un dècim d'unça d'or.

"I premi de recerca de danses tradicionals als Països Catalans"

El premi va dirigit a tots els amics i estudiosos del ballet tradicional dels Països Catalans.

Préte aprofundir en el coneixement de la dansa tradicional, el descobriment de ballets tradicionals gairebé desconeguts o la reconstrucció de danses tradicionals perdudes o oblidades enriquint el repertori dels Esbarts que es lliuren a la tasca de mantenir vivent el ballet tradicional.

BASES

1.— Al l premi de recerca poden participar-hi tota mena d'estudis o treballs inèdits que aportin documentació escrita o gràfica de qualsevol troballa que permeti l'aprofundiment en el coneixement de la dansa o la recuperació i reconstrucció d'alguna dansa o variant oblidada o desconeguda.

2.— El premi serà dotat amb la quantitat de 100.000 Ptes.

3.— El Jurat està autoritzat a concedir un o més accèssits fins a la quantitat de 75.000 Ptes., per a aquells treballs que consideri prou importants, o bé declarar el premi desert si cap dels treballs presentats no sembla prou interessant.

4.— L'Esbart Sabadell Dansaire es compromet a estudiar la fórmula de donar a conèixer al públic l'obra

guanyadora, reservant-se durant tot un any l'exclusiva de la seva presentació pública.

5.— Sempre que sigui possible, la part literària del treball caldrà que es presenti mecanografiada i per triplicat. Pel que fa a la reconstrucció de música o moviments s'admeten indistintament partitures, dibuixos fotogràfics, cintes magnetofòniques, diapositives, etc.

6.— Els treballs seran tramesos a la SECRETARIA DEL CONCURS DE RECERCA. Lacy, 124 - Sabadell, amb acús de rebut els que siguin tramesos per correu i contra rebut signat pel secretari del concurs els que siguin lliurats a mà.

7.— El termini d'admissió dels treballs finalitzarà el 30 d'abril de 1983.

8.— Els treballs es presentaran sense signar, amb títol i lema. S'hi adjuntarà una plica tancada amb el nom i l'adreça de l'autor o autors, a l'exterior de la qual hi figurarà el títol i lema del treball.

9.— El Jurat del PREMI DE RECERCA estarà constituït per un president moderador amb veu i sense vot, cinc vocals escollits d'entre diverses entitats relacionades amb el ballet tradicional, tots amb veu i vot i el secretari del Concurs, que no tindrà ni veu ni vot.

10.— A part de l'interès artístic o històric de la recerca, el Jurat valorarà especialment el suport documental i totes aquelles dades que permetin la reconstrucció de la dansa.

Les obres premiades passaran a formar part de l'Arxiu de l'Esbart Sabadell Dansaire.

Organitzat per l'ESBART SABADELL DANSAIRE i el suport de Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Sabadell.

la sardana i la dansa

I CONCURS MUSICAL "CIUTAT D'IGUALADA"

En commemoració del número 500 de l'espai sardanista "Contrapunt Radiòfonic" que emet Ràdio Cadena Igualada, l'Agrupació Sardanista local, amb el patrocini del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, Diputació de Barcelona, i l'Ajuntament i Ràdio Cadena Igualada, ha organitzat el seu Primer concurs musical de sardanes, amb un import global de 250.000 pessetes en premis.

Reproduïm aquelles bases que considerem més trascendents i que resumim així

1.— Participació oberta a tothom amb sardanes rigorosament inèdites i màxim de dues per autor.

2.— Instrumentacions per a cobla d'onze instruments, que s'acompanyarà d'una reducció a piano i un joc de partícels.

3.— Cada obra portarà el títol de la sardana i un lema, però no el nom de l'autor. En plica apart s'inclourà una tarjeta amb el títol, lema, nom de l'autor, adreça i telèfon.

4.— Admissió fins al 10 de desembre.

5.— Obres trameses a l'Agrupació Sardanista, apartat de correus 150, o també a Ràdio Cadena, carrer Odena, 118, fent constar en el sobre "1er. Concurs Musical Ciutat d'Igualada".

8.— El veredicté es coneixerà en la segona quinzena de gener.

9.— El lliurament de premis es farà en un acte al Cercle Mercantil, a celebrar el mes de març.

10.— Els premis són: primer, 120.000 pessetes; segon, 60.000 ptes.; tercer, 40.000 ptes. i quart, cinquè i sisè, 10.000 ptes. cadascun.

CURSETS SARDANISTES

Orfeó de Sants.— L'organitza la Secció Sardanista d'aquesta entitat, a càrrec de

les colles sardanistes Nostra Ensenya. Classes gratuïtes cada dimarts de vuit a nou del vespre, al seu local social al carrer de Sants, 71-73, tel. 223 45 81.

Casal de Montserrat.— Continua oberta l'admissió de subscripcions al curset de sardanes, per a joves més grans de catorze anys, i que se celebra cada dissabte a les sis de la tarda, a càrrec de monitors del grup sardanista Iris, al local social carrer de Mercaders, 42, tel. 321 04 10.

Club Helena.— Aquesta entitat s'incorpora a les activitats sardanístiques amb un curset que se celebra cada dimarts, de vuit a nou del vespre, amb classes gratuïtes, al seu local del carrer Ros de Olano, 6, tel. 217 51 64.

L'APLEC DE LES ROQUETES A JOQUIM SERRA

En l'edició d'enguany l'aplec que a la tardor organitza l'Agrupació Sardanista l'Ideal d'en Clavé, s'ha volgut dedicar preferentment al compositor Joaquim Serra i Coromines, en aquest "Any Joaquim Serra" promogut amb motiu de complir-se el vint-i-cinquè aniversari de la seva mort.

En les ballades de l'aplec s'interpretaran dues sardanes del gran músic català, i en el concert de la nit, la programació compta amb diverses sardanes a una i dues cobles i obres de tema lliure per a cobla. A més s'estrenarà la glossa "Recordança", de Joan Pons, composta a la memòria de Joaquim Serra.

Les cobles que intervindran a l'aplec són la Principal del Llobregat, Montgrins, La Selvatana i La Principal de la Bisbal, essent les dues últimes citades les que interpretaran el concert ja mentat de la nit, a l'església de Santa Engràcia.

Josep Ventura

NOU PROGRAMA DE LLENGUA CATALANA A LA TELEVISIÓ

Després d'un llarg període sense programa específic de llenguatge a la cadena catalana de TVE —el "Català amb nosaltres", iniciat el 1976 i el "Lliçons de català, premiat per Omnium Cultural el 1980, dirigits ambdós per Rosa-Victòria Gras—, comença una nova experiència de caire més aviat divulgatiu que no pas estrictament docent, produït per TVE/Catalunya amb la col·laboració d'Omnium Cultural. El títol del nou programa és "Català de primera mà", i serà emès, a partir del 16 d'octubre, cada dissabte, per la segona cadena (UHF), a les 3 de la tarda.

Les 114 Biblioteques de la Caixa de Pensions connectades pel centre de Mecanització

Els fons bibliogràfics existents en les catorze biblioteques que l'Obra Cultural de la Caixa de Pensions té obertes a Catalunya i Balears van quedar connectades entre si a partir del divendres, 1 d'octubre del 1982, dia que s'obrí al públic —el nou servei de consulta per microfites, un dels resultats del Centre de Mecanització de Biblioteques.

És la primera vegada a l'Estat Espanyol que una xarxa de biblioteques aconsegueix l'objectiu de mantenir un sistema de comunicació mecanitzat que faciliti al públic la localització de qualsevol llibre des de qualsevol centre.

La creació, a finals del 1979, del Centre de Mecanització de Biblioteques (CM-BIB) de la Caixa de Pensions obeïa a la voluntat de racionalitzar un servei al lector i, en definitiva, a facilitar la tasca d'investigació i consulta de materials bibliogràfics.

Dins d'aquest procés de mecanització de la xarxa de biblioteques de l'Obra Cultural de la Caixa de Pensions, el primer objectiu assolit ha estat el d'es-

tablir un nexa inter-bibliotecari que permet a cada biblioteca l'accés als fons bibliogràfics de les restants biblioteques, la creació d'un catàleg general i únic; l'ampliació i simplificació del servei de préstec, la constitució d'un sistema de catalogació mecanitzat i la reproducció i microfilmació del catàleg.

El CM-BIB de la Caixa de Pensions es va crear en col·laboració amb la Universitat Central de Barcelona i la Universitat Politècnica de Barcelona, i en el marc d'aquest acord està previst que puguin incorporar-se també altres institucions.

Amb el funcionament del sistema de connexió interbibliotecari dels centres de l'Obra Cultural de la Caixa de Pensions comença un procés de progressiu perfeccionament i profundització dels serveis mecanitzats que permetrà a mig termini, entre altres coses, que el lector tingui accés als fons bibliogràfics locals que s'estan processant actualment mitjançant el sistema de microfites amb l'objecte d'incorporar-los al catàleg mecanitzat.

racó del llenguatge

LES PROPOSICIONS (2)

En català tenim cinc preposicions monosil·làbiques i febles que són: a, de, en, amb i per. Pel fet de ser febles es repengen en el mot que regeix i tots dos formen una unitat fonètica.

La preposició de s'apostrofa sempre que precedeix un mot començat per vocal o h. Les a, de, per, es contrueuen amb l'article masculí el i el seu plural els quan no comença amb vocal ni amb h: terra d'escudelles, lliçó d'història, vaig al camp, torno del taller, passo pel camí. Però: vaig a l'hort, torno de l'estadi, passo per l'hostal, vaig a l'institut, els drets de l'home, passo per l'establiment.

L'ús de les preposicions varia en cada llengua i en constitueix un tret diferencial. El poc coneixement d'una llengua queda palès en l'ús inadequat que se'n fa quan es tradueix literalment, mot per mot, sense tenir-ho en compte. Sobretot entre el castellà i el català.

Tenim, per exemple, l'absència de la preposició a en el complement directe, que molt pocs observen, influïts pel tractament castellà d'introduir-lo amb l'esmentada preposició quan és persona o concepte de personalitat. Així diem: Visitarem el poeta. Vaig acompanyar la Sílvia. Votaran en Barrera. Tots aquests casos, traduïts al castellà, introdueixen el complement amb la preposició a: "Visitaremos al poeta", "Acompañé a Silvia", "Votaran a Barrera". Aquesta norma té les seves excepcions. Deixa d'aplicar-se quan el complement és un pronom fort personal o pels indefinits tothom i tots. A mi no em ve a veure mai. No us vaig veure ni a tu ni a ella. A vosaltres no us pot veure, en canvi a nosaltres ens estima molt. Digueu-ho a tothom. Beneïu aquesta taula i a tots nosaltres.

Una altra diferència amb el castellà és la de la introducció de determinacions de lloc. "Yo vivo en Barcelona", "Ahora están en la escuela", "Trabaja en el Ayuntamiento". Que nosaltres traduïm per: Jo visc a Barcelona. Ara són a l'escola. Treballa a l'Ajuntament.

Hi ha, encara, alguns casos en què nosaltres canviem la preposició en per la a. Davant dels complements preposicionals que entren amb en i que consisteixen en un infinitiu de verb. Llavors és obligat dir: Només pensen a atipar-se. Trigaran molt a refer-se. S'entossudien a ignorar-ho. Es complauen a convidar-vos. En castellà no es mouen de la mateixa preposició: "Sólo piensan en hartarse", "Tardaran mucho en reponerse", "Se empeñaban en ignorarlo", "Se complacen en invitarles".

Perles ortogràfiques

Les acreditades pastisseries Foix, de Sarrià, regentades per l'altíssim poeta donen unes bosses en la inscripció de les quals hi observo algunes perles. Cada dia... hauria de ser sense accent. Ensaimades... hauria de ser amb dièresi sobre la i. I dues vegades Sarrià... amb l'accent canviat. Naturalment això no compromet l'excel·lència dels productes elaborats i venuts, com he pogut comprovar personalment.

Albert Pera

costums i tradicions

Què hi feu ací dalt tant alta?

Diuen si fou l'any 1475, quan un pastor de Rocallaura, del terme de Sant Andreu de Montblanquet, trobà en un indret que per a la seva configuració en deien el Tallat, una petita i bonica imatge de la Mare de Déu.

Content com unes pasqües, el pastor de l'endugué, ben aconduïda en el sarró, per ensenyar-la als seus amos i amics, però en arribar a casa, la imatge havia desaparegut. De bell nou, fou trobada en el mateix indret per un tal Forner que la portà, amb el sarró ben lligat, al poble. I novament la imatge retornà al lloc d'origen d'on un altre home, anomenat Fitó de Blancafort, la prengué posant-la dins d'una arca tancada amb pany i clau. Per tercera vegada, la imatge retornà al Tallat.

Així nasqué l'advocació mariana que prengué el nom de l'indret de la troballa i on se li erigí una església. De tots els pobles dels voltants s'hi acudia a venerar-la, fins a la desaparició del temple.

Val a dir que tenen molts motius per a estar-li agraïts. Una vegada hi havia una sequera tan gran que es moria el bestiar i es perdien les colïtes. Acudiren a la Mare de Déu i, tot seguit, tres senglars vinguts inesperadament descobriren una inesgotable deu d'aigua. En una altra ocasió, mancava pa i amb tanta fe l'n demanaren, que a les pasteres de les cases se'n trobà, de cop, per a tres dies.

El miracle més gros fet per intercessió de la Verge del Tallat, potser sigui l'ocorregut en la persona d'un tal Miró, de Granadella, el qual es trobava captiu a la Moreria.

Afligit com estava, cada nit abans d'adormir-se invocava fervorosament a la Mare de Déu en la dessús dita advocació. I calculeu quina fou la seva sorpresa i algeria, en despertar-se un matí al peu del santuari i amb les cadenes trencades als seus peus. Cadenes que, com ex-vot foren penjades en una de les parets del temple.

Semblantment ocorregué a un altre anomenat Saumell, de Blancafort, segons refereixen les valles narracions.

Com fos que el santuari del Tallat era de la jurisdicció de Poblet, un monjo tenia cura del culte i fou, potser, un d'aquells, fra Pere Sans, qui posa en vers la tradició, l'any 1629.

Santa Maria del Tallat no deixava de la mà als monjos del Cistell que tanta veneració li professaven i ho demostrà, especialment, salvant d'un naufragi a dos dels frares populetans, Fra Estornell i Fra Rauchsich.

Cal dir que de l'antic Santuari del Tallat només en resten ruïnes, però els Amics d'aquell lloc, malden, des de 1971, per a reconstruir-lo. Mentre no arriba el moment, la Verge és venerada a la parròquia de Sant Llorenç de Rocallaura, on encara és recordada una correnda popular que diu així:

"Mare de Déu de El Tallat / què hi feu ací dalt tant alta, / a vista de tot l'Urgell, / de La Conca i La Segarra".

Abans es feia la seva festa i aplec, per la Mercè. Ara per l'agost.

Esteve Busquets i Molas

música

XX FESTIVAL INTERNACIONAL DE BARCELONA 1982

CICLE CINEMA MUSICAL - FILMOTECA - Travessera de Gràcia, 63
Entrada: 100 ptes.
Abonats al Festival; entrada gratuïta
dia 18, 20 h.: EL GRAN CARUSO (The Great Caruso, 1951), de R. Thorpe USA. V.E
dia 20, 20 h.: LUDWIG (1973) 1ª part de L. Visconti, Itàlia V.O.S.E.
dia 20, 22,30 h.: LUDWIG 2ª part
dia 21, 18 h.: EL GRAN VALS (The great Waltz, 1972), d'Andrew Stone, USA. VE.
dia 25, 18 h.: MUERTE EN VENECIA
dia 26, 20 h.: EL GRAN VALS
dia 27, 18 h.: DUENDE Y MISTERIO DEL FLAMENCO, d'E. Neville, 1952, Espanya VE.
dia 29 20 h.: EL MÓN DE PAU CASALS
dia 30, 22 h.: MUERTE EN VENECIA
dia 31, 20 h.: EL GRAN CARUSO

EDITORIAL REGINA

Edicions Litúrgiques

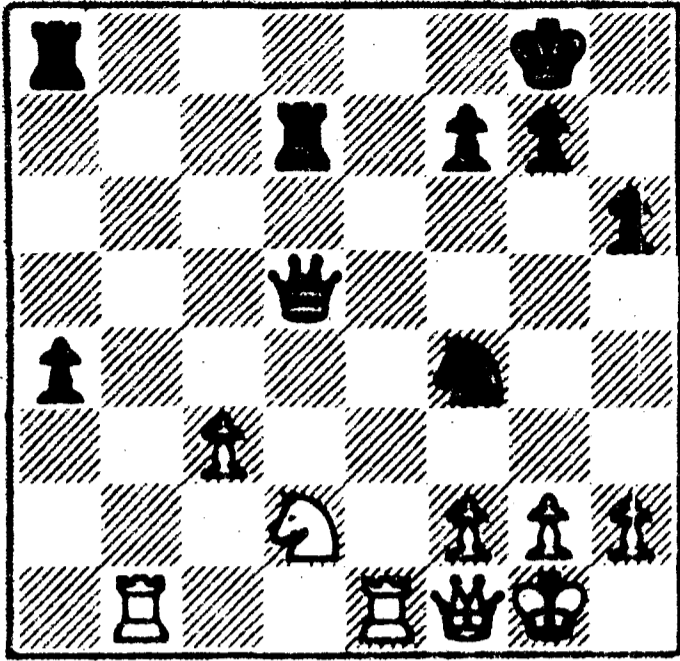
Agendes, dietaris i articles de pell

VENDA A LLIBRERIES I PAPERERIES

Mallorca, 87-89 • Barcelona 29

escacs

Per Jaume Mora

Diagrama 34

Negres juguen i guanyen.
Un final molt espectacular i dinàmic, amb intervenció de totes les peces, excepte el rei negre.

Solució al Diagrama 33

1 Af1xa6 + Cc5xa6, 2 Ta4xa6
Db6-c5 3 Ad2-b4 Negres abandonen.

encreuats

Per Rosa Collell

Horitzontals

1.- L'apòstol dels negres - 2.- Tribunal suprem de l'antiga Atenes. Esposa de Booz. Nebot d'Abraham.- 3.- Cementiri antic. Conjunció. Pronom ecusatiu-datiu.- 4.- Inicials de tova mètrica. Consonants. Campió. (Al revés, treball que hom té l'obligació fer.- 5.- (Al revés, arbre. Lloc de vegetació en el desert. Nom amb què és conegut als Països Catalans. Tiziano Vecellio, pintor italià. Consonant.- 6.- Preposició. La primera lletra del alfabet. Nom de lletra. Consonant. Cinc. Sis.- 7.- Gegant mort per David. Líquid que envolta el fetus.- 8.- Llibre de la Bíblia. (En femení, referent al Mesies.-

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
1			-					-							●
2							●					●			
3										●			●		
4			●			●	●			●					
5			●					●						●	
6	●		●	●					●				●		
7							●								
8						●									

d'Abel mort pel seu germà.- 7.- (En llatí, jo. (Al revés, pronom datiu. Mil.- 8.- Article. Vocals.- 9.- El Fill de Déu. Consonants.- 10.- Lusità, territori al SW del Marroc.- 11.- (Al revés, la teva. (Al revés, nom de lletra. Vocals.- 12.- Cin. El que entra en

religió i fa un temps de prova, al revés.- 13.- Article. Sigles que solen posar-se darrera el nom d'una empresa, societat etc. (Al revés i en anglès article neutre.- 14.- Capital d'Itàlia. Diòcesi catalana.- 15.- Trist, depriment, en femení.-

Verticals

1.- Apòstol.- 2.- Punt de duresa i elasticitat que es dona a l'acer, cristall etc. Peça de l'esquelet.- 3.- Interjecció de fàstic. Aire que s'escapa dels pulmons en la respiració.- 4.- Inmoral. Mot que vol dir assentiment.- 5.- espai de temps entre dos punts o fets memorables. Campió. Cert peix. Un tercer fill d'Adam i Eva, en compensació

Solució

Horitzontals

1.- Sant Pere Claver.
2.- Areòpag. Rut. Lot.
3.- Necròpolis. i. Me.
4.- T.M. NC. As. ascari.
5.- if. Oasi. Ticià. R.
6.- A. A. Ela. F. V. VI.
7.- Gollat. Amnòtic.
8.- Oseas. Mesianica.

Verticals

9.- Crist. MS.
10.- Lus. Ifni.
11.- at. ac. IA.
12.- V. icivon.
13.- El. S.A. IT.
14.- Roma. Vic.
15.- Tàtrica.
7.- Ego. IL. M.
6.- Rap. Set.
5.- Epoca. As.
4.- Pomo. Ia.
3.- Ec. Aie.
2.- Temp. Os.
1.- Santiago.

filatèlia

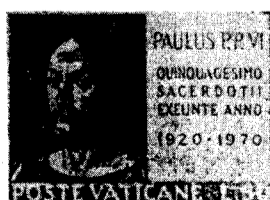
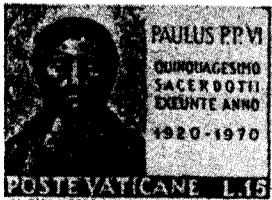
Per Enric Graupera

El 29 de maig del 1970, el Vaticà commemorà el 50 aniversari de l'ordenació sacerdotal del Sant Pare Pau VI, amb una sèrie de segells de cinc valors.

Tots els segells porten a la

seva dreta la inscripció: "PAULUS P.P. VI - QUINQUAGESIMO SACERDOTII EXEUNTE ANNO 1920-1970." Tots els segells reproduïen la cara de Crist, segons obres de diferents pintors:

El de 15 lires pertany a Simone Martini; el de 25 a Ruggero Van der Weyden; el de 50 a Alberto Durero; el de 90 a el Greco; el de 180 reproduïx la cara de Pau VI. El tiratge fou de 1.750.000 sèries.

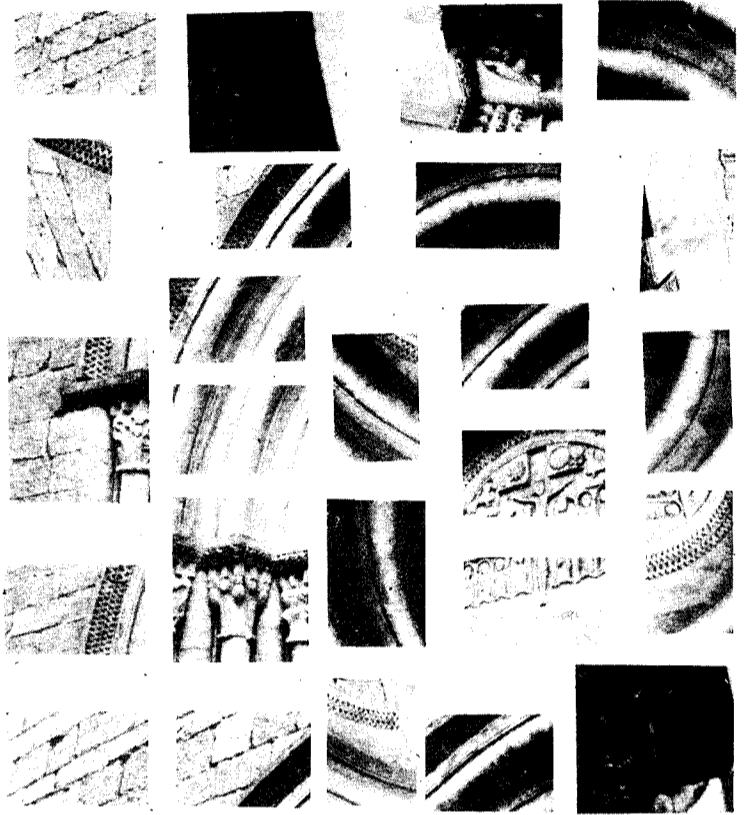
trencaclosques

És un monument important. Però, quin és?

Si aconseguíu reconstruir la fotografia, envieu-nos-la.

Entre totes les respostes encertades sortejarem setmanalment dues places gratuïtes per a un dels Viatges Culturals que organitzem d'octubre a maig.

El sorteig es farà entre les respostes encertades corresponents al trencaclosques del penúltim número, per donar temps a l'enviament de les respostes.

Pistes per resoldre el trencaclosques:

Església parroquial. Priorat.

Solució al trencaclosques del n.º 158:

Santa Cecília de Molló (Ripollès)

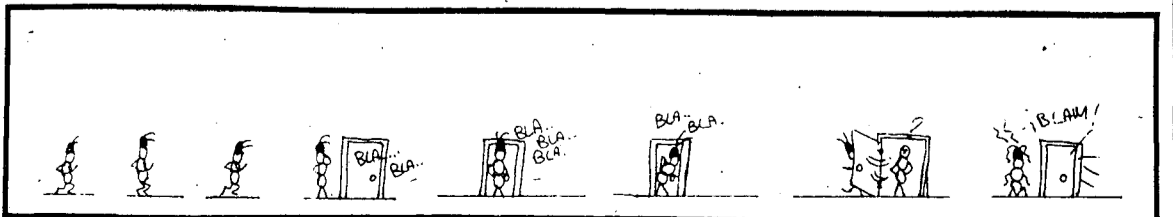
Resposta premiada:

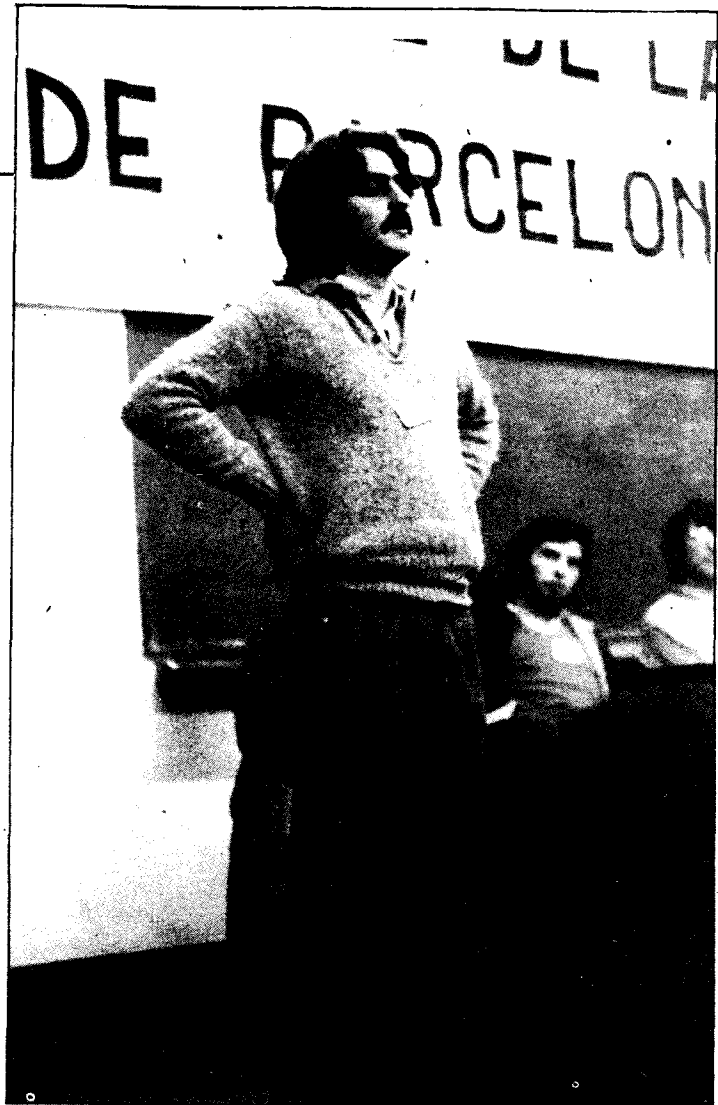
Montserrat Morera Isern

c./ General Mitre, n.º 132, 1er, Barcelona - 6

FORMIGUETES.

PER: JOAQUIM. E. D.

CADECA

una cosa conjuntament, per compartir un mateix objectiu que els estimula i que creuen positiu pel seu futur o pel dels altres.

Penso, que allò que és difícil no és que la gent (els joves) s'ajuntin, sinó que avui es trobi aquest objectiu que aglutini esforços per a tirar endavant. El jove és encara avui marginat dels processos socials, en una societat que certament no està feta a la seva mida. Moltes de les iniciatives que els joves compartim semblen impossibles en un món decidit a impedir que la marginació no canviï gens.

Això és el que penso que és difícil de veritat. Per altra banda, al concepte d'associacionisme que fem servir quotidianament ha de ser revisat urgentment, així com la manera de potenciar-lo per exemple: com es pot demanar (o oferir) a un jove d'alguna barriada de Barcelona la participació en un projecte com el nostre si aquest mateix jove no té cobertes altres necessitats bàsiques com són l'estudi, el treball o àdhuc l'habitatge o el menjar? Ignorar aquesta realitat és un error i dir que aquest jove és anti-associacionista és un error més gran encara.

I de las manifestacions culturals? No sembla que la joventut n'estigui una mica al marge?

CADECA va impulsar las sevas aules de cultura. Què en dius?

De las manifestacions culturals, com de la majoria de les coses, la joventut no n'està més al marge que la resta de la societat. Al jove il·lustrat li interessa la cultura, però, no perquè sigui millor que el que no està il·lustrat, sinó perquè ha tingut la oportunitat que el seu entorn l'ensenyés a valorar-ho, cosa que el segon no ha tingut. Tornem a l'exemple anterior: com podem esperar que aquell jove al qual ens referíem abans, ocupi el seu temps d'atur (que ningú sembla disposat a solucionar), visitant el museu Picasso? Això passa exactament igual en el món dels que no són joves; amb això no ens diferenciem.

Respecte a la impulsió de les vostres aules de cultura només puc dir que em sembla molt bé, que qualsevol motivació del jove vers temes culturals és potenciar la qualitat humana, i per tant, una part important del nivell de vida d'un poble. Però convé no oblidar mai que la cultura és una manifestació social, que no ha nascut mai de l'isolament, i que, per tant, l'associacionisme és part quasi primària en què la població estigui realment culturalitzada.

Bones perspectives pel jove català en un futur immediat?

En un futur immediat no hi ha bones perspectives ni pels joves catalans ni pels d'enlloc.

Sobre nosaltres cauran en aquest termini que em fixes en la teva pregunta totes les conseqüències de la irracionalitat que presideix l'equilibri del món en el qual vivim, basat en l'agressió continuada de persones, pobles i nacions i en la dominació dels uns sobre els altres. A més d'això, el món d'avui no és el de l'opulència del 60, sinó el de l'escassetat i depressió. L'atur, la manca de recursos i de perspectives està condicionat d'una manera definitiva la vida de masses joves per a poder ser no gaire optimistes. Us recomano que llegiu un llibre que ha editat la UNESCO aprofundint aquest tema, que es diu "perspectives de la joventut en la dècada dels 80". El seu realisme és patètic.

Bé, això, exactament això, es allò que ha dit en Joan Torrella, un xicot entre els nois, que està molt assebatat sobre allò que pensa, és, i com actua la joventut de la nostra ciutat i que creiem que si fossin tots com el Torrella, hi guanyaríem molt en las diverses batalles enfront d'una societat que a vegades margina el jovent.

CARVAL

Viu i directe

En Joan Torroella i Reñé, jove de 23 anys, és l'actual President del Consell de la Joventut de Barcelona (CJB), organisme al que CADECA pertany des de la seva creació el Gener de 1980.

Amic Joan, és positiva la teva opinió de com va avui el CJB?

Certament, penso que en aquests tres cursos que el CJB té d'història hem avançat molt. Encara que el nostre país ha estat tradicionalment ric en associacions juvenils, és molt el mal que en aquest sentit han fet els llargs anys de franquisme i després de tant temps sense practicar-ho

la recuperació ha de ser necessàriament lenta. Dic això perquè és necessari recordar que aquests tres anys no són només un temps per a la coordinació de diferents entitats, sinó també de reconstrucció de moltes d'elles i de conscienciació de la importància de l'associacionisme per l'educació cívica del jove. En aquest sentit penso, doncs, que és positiva, encara que queden moltes coses per fer.

Però això de l'associacionisme costa de fer funcionar, no? El joves no tenen gaire la idea d'associar-se...

L'associacionisme neix a qualsevol indret quan un grup de persones s'ajunten per fer

PEDRO ROVIRA
GRANDES VINOS Y BRANDY

"GASETILLES"

Es prepara la inauguració de dues noves biblioteques itinerants, segurament el Novembre. Una al Prat de Llobregat i l'altra a Sabadell.

A últims de l'actual començaran els torneigs de futbol, aficionats i juvenils i unes dates després, infantils, alevins i benjamins.

Tots els Clubs interessats en la participació de les jornades atlètiques, poden ja sol·licitar la seva anotació a CADECA, però la inscripció és a títol individual.

Des d'aquestes línies, agraïm als Clubs que enviaren els seus equips per a la jornada de les XII hores la seva desinteressada col·laboració a l'esmentat acte.

"L'esport cal entendre'l com una activitat a la recerca del benestar físic i de l'equilibri psicològic de la població, com a formació educativa i com a esplai, practicat lliurement".

Ambit d'esport i lleure
Congrés de Cultura Catalana

"Penseu sempre que el triomf o la derrota és simplement un resultat circumstancial, però que la substància es troba en el fet de participar".

PABLO PORTA
President de la Reial Federació Espanyola de Futbol.

ARA! LA 3.ª EDAT

Disposa d'un GABINET ASSESSOR per atendre els seus problemes: PSICOSOCIALS, FAMILIARS (Soletat, Abandó, Manca d'Amor), RESIDENCIALS, MÈDICS, SEGURETAT DEL FUTUR (Vitalicis), JURÍDICS (Pensions, Rendes, Herències), etc., en el Departament GERONTOLÒGIC de la CLÍNICA DEUS, C/. Provença, 281. Tel. 215 94 84/38.

Pares! pels vostres fills

- Empreu sempre el **CARNET DE SALUT** per a un millor control sanitari de la seva infantesa.
- Demaneu quan neixi que li facin les proves de **DETECCIÓ PRECOÇ** de malalties metabòliques.
- Seguiu els **CONSELLS DE PUERICULTURA** que se us oferiran: unes normes per a un millor desenvolupament del nadó.
- No oblideu de practicar-li les **VACUNACIONS SISTEMÀTIQUES**. La Generalitat subministra totes les vacunes sistemàtiques als Centres Oficials de Sanitat o de Sanitat Municipal.

i a l'escola...

- Als vostres fills se'ls farà uns **EXÀMENS DE SALUT** per a l'avaluació periòdica del seu estat de salut.
- En tenir sis anys cal fer-li la prova de la **TUBERCULINA**. I als onze, si és nena, cal vacunar-la contra la **RUBÈOLA**.

PROGRAMES DE PROMOCIÓ DE LA SALUT INFANTIL

DEPARTAMENT DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Els nostres Viatges Culturals

El VIII Viatge a Sant Joan de les Abadesses, va atraure un nombre d'inscripcions tan gran que vam haver de tancar la llista a seixanta places i decidírem repetir el viatge, que realitzem avui, per donar acollida a totes les peticions.

Sortírem a l'hora prevista i ens aturarem a Vic pel desdèjuni i, després, ja no pararem fins a Sant Joan de les Abadesses.

Durant el camí, a través dels altaveus, ens foren llegides unes notes biogràfiques de Joan Maragall (nom que va ser evocat durant tota la jornada) i del comte Guifre el Pelós, fundador del monestir de Sant Joan, i unes dades històriques d'aquest cenobi.

La primera visita la vam fer a la font del Cubilà. Davant del pedró commemoratiu, férem una lectura comentada de la poesia "La vaca cega". Seguírem la visita a les ruïnes restaurades de sant Joanípol

i del pont vell, també restaurat. En el nostre caminar per la població contemplarem la casa on Maragall va escriure l'esmentada poesia, i les natals del mestre Ramon Serrat i Fajula i la del mestre Jaume Nunó i Roca, autor aquest, de l'himne nacional de Mèxic, república que volgué expressar el seu reconeixement a aquest músic urbanitzat, en la seva vila natal una placeta centrada per una font. També la vam veure.

La darrera visita del matí la férem al claustre del monestir, àmbit que, per la seva finesa de conjunt, produeix una fonda pau d'esperit.

Arribà l'hora del dinar que vam fer en un restaurant de la mateixa localitat. En aquest àpat hi hagué un veritable ambient de germanor, ja iniciat a l'autocar, i que no es perdé en tot el dia. A l'hora del cafè es va fer el sorteig de llibres la major part dels quals

tenien com a tema dominant o exclusiu el poeta Joan Maragall.

Cloqué la tanda de visites la que vam fer al museu i al monestir excel·lentment acompanyats per un mossèn molt coneixedor del que anavem veient. Les seves explicacions ens van permetre valorar la riquesa artística continguda en aquests llocs.

El retorn va sofrir un lleu inconvenient en produir-se una petita avaria a l'autocar i que retardà una mica la nostra arribada a Barcelona. Va tenir, però, la compensació de veure, per una banda, l'afany del xofer a resoldre el problema tot lamentant les conseqüències que n'havíem de patir i, per l'altra, l'acceptació que tots els del grup feien d'unes circumstàncies que els permetien conivir més temps.

Un cordial, reveure! fou el comiat de tots.

J.M.M.

butlleta de subscripció

Desitjo subscriure'm / renovar la meua subscripció a:

**Catalunya
Cristiana**

Nom i cognoms .....

Adreça ..... Població .....

D.P. ....

Trameto les 2.000 ptes. per gir postal.

Incluc un taló barrat per aquest import.

Prego al Banc / Caixa .....

Agència .....

que se serveixi domiciliar aquest pagament anual, fins a

nova ordre, en la meua llibreta / compte n.º .....

Lloc ..... Data .....

Signatura

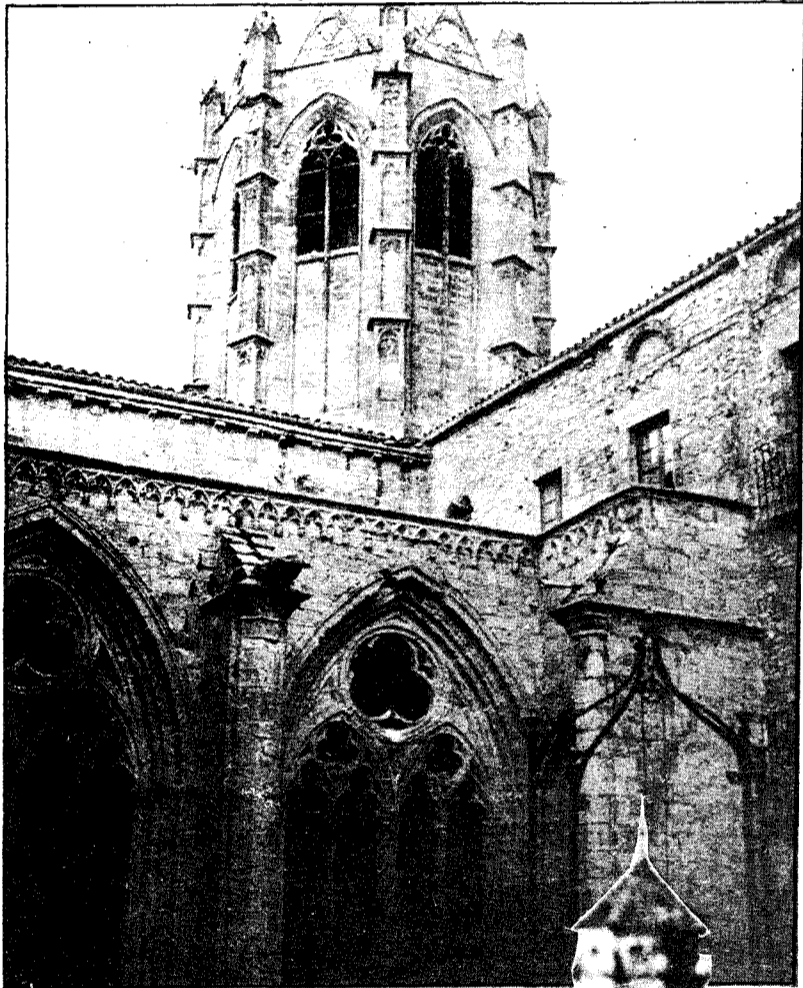
Remetre aquesta butlleta a:
CATALUNYA CRISTIANA, c/. de València, n.º 244.
Barcelona-7

IX VIATGE CULTURAL

VALLBONA DE LES MONGES I POBLET

14 de novembre del 1982

Vallbona de les Monges. Galeria Nord del claustre i cimbori-campanar del Monestir.

Vallbona de les Monges. Arcades ojivals en un dels carrers de la població.

Sortida: A les nou del matí, del carrer València, xamfrà Balmes. Excepcionalment, en aquest viatge incorporarem la celebració de l'Eucaristia al nostre programa. Assistirem a la missa conventual de les monges cistercenques, a les onze del matí.

Farem, després, una visita acompanyada al monestir.

Dinarem en un restaurant de la mateixa població i, a la tarda, ens desplaçarem a Poblet per visitar el cenobi acompanyats, també, d'un guia.

Preu: 1.500 pessetes. Comprèn: el viatge, el dinar, les visites i la participació en l'habitual sorteig de llibres.

Afanyeu-vos a fer la vostra inscripció.

Monestir cistercenc de Santa Maria de Poblet.

Per inscripcions:

"CATALUNYA CRISTIANA", c/. València, 244, 2.on
Tels. 215 27 39 - 215 27 84 - 215 28 05 - 215 24 33.
Hores d'oficina (Sr. Castelló).